

د گردان کتاب - د تورات شریف پينځم کتاب

پېژندګلو

د گردان کتاب د تورات شریف آخری کتاب دی. په دې کښې درې پېغامونه دي په کومو کښې چې حضرت موسی علیه السلام د هجرت د کتاب، د لیویانو د کتاب او د شمېر د کتاب تعلیمات او واقعي دوباره بیان کړي دي. په دې کتاب کښې نوی نسل ته د حضرت موسی علیه السلام آخری خطبه شامله ده یعنې د هغه وخت کله چې هغوی د لوظ کړې شوی وطن قبضي اخستلو ته تیار وو. په دې کتاب کښې حضرت موسی علیه السلام هغوی ته د خدای پاک مینه او وفاداری رایادوی او دې سره هغه ورته د بنی اسرائیلو د تېر شوی نسل بغاوت هم رایادوی. په دې کتاب کښې موسی علیه السلام بار بار بنی اسرائیلو ته فرمائی چې د واحد خدای پاک فرمانبرداری وکړئ او د هغه سره مینه وکړئ. خدای پاک د عبادت لائق دی او د هغه شریعت زموږ د هدایت لارښودنې دپاره دی. او د خدای پاک تابعداری د لوی برکت سبب ګرځي. د حفظ کولو دپاره د گردان ۶:۳۱ آیت، ”تکره او زړور اوسئ. د هغوی نه مه یرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله تاسو سره وي. هغه به کله هم تاسو سره بې وفایي ونه کړي او نه به مو یواځې پرېږدي.“

١ په دې کتاب کښې هغه خبرې دی کومې چې موسی ټولو بنی اسرائیلو ته وکړې کله چې هغوی د اردن سیند نمرخاته طرف ته په صحرا کښې وو. هغوی سوف ته نزدې د اردن په مېدان کښې وو، دا د هغې ښارونو په مینځ کښې دے چې د فاران ښار یې یو طرف ته دے او د طوفل، لابن، حصیروت، او د دیزهې ښارونه یې په بل طرف دی. ٢ د غرونو ملک ادوم په لاره د سینا غره نه واخله تر قادس برنیع پورې د یوولسو ورځو مزل دے. ٣ د هغوی د مصر نه د راوتلو نه څلوېښت کاله پس د یوولسمې میاشتې په ورومې ورځ، موسی بنی اسرائیلو ته هغه هر څه وفرمائیل چې مالک خدای هغه ته د وئیلو حکم ورکړے وو. ٤ دا د هغې نه وروستو وو چې مالک خدای د اموریانو بادشاه سیحون له شکست ورکړے وو، چې هغه د حسبون په ښار بادشاهی کوله او د بسن بادشاه عوج، چې هغه د عستارات او ادرعی په ښارونو بادشاهی کوله. ٥ دا هغه وخت وو کله چې اسرائیلیان د اردن نمرخاته طرف ته د موآب په علاقه کښې وو چې د خدای پاک په قانون او حکمونو باندې موسی هغوی پوهول شروع کړل. هغه وفرمائیل چې، ٦ ”کله چې مونږ د سینا غره سره وو نو مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته وفرمائیل چې تاسو د دې غره سره ډېر زیات ایسار شوی یئ. ٧ خپمې اوچتې کړئ او په سفر روان شئ. د اموریانو د غرونو ملک او ټولو گېرچاپېره علاقه ته لاړ شئ چې د اردن مېدان، د غرونو ملک او لاندې علاقی، د صحرا علاقه او د مدیترانی د سمندر غاړه په کښې ده. د کنعان ملک ته او د لبنان غرونو نه خوا د فرات لوی سیند پورې لاړ شئ. ٨ گورئ، دا هغه ټوله زمکه ده د کومې چې ما، مالک خدای، ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق، یعقوب او د هغوی د اولاد سره د ورکولو وعده کړې ده. لاړ شئ او هغه قبضه کړئ.“

د حضرت موسی د خلقو دپاره مشران مقررول

٩ موسی خلقو ته وفرمائیل، ”کوم وخت چې مونږ لا د سینا غره سره وو، نو

ما تاسو ته وفرمائيل چې زه په يواځې ځان ستاسو ذمه واري نه شم اخستې.
 (۱۰) مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې شمېره
 کړی یی. (۱۱) مالک خدای، ستاسو د پلار نیکه خدای پاک دې تاسو یو په زر
 زیات کړی او هغه دې تاسو دولتمند کړی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. (۱۲)
 خو زه یواځې د لانجو فېصله کولو دا دومره لویه ذمه واری څنگه برداشت کړم؟
 (۱۳) د هرې قبیلې نه یو څو هوښیار، پوهه لرونکی او تجربه کار سپری خوښ کړئ
 او زه به هغوی په تاسو مشران جوړ کړم. (۱۴) او تاسو زما سره متفق شوی او
 ومو وئیل چې دا به پر بڼه کار وشي. (۱۵) نو ما هغه هوښیار او تجربه کاره
 مشران واخستل چې تاسو د خپلو قبیلو نه خوښ کړی وؤ او هغوی مې ستاسو
 مشران جوړ کړل. چې څه د زرو، څه د سلو، څه د پنځوسو، او څه د لسو کسانو
 ذمه وار وؤ. ما ستاسو د قبیلو دپاره نور مشران هم مقرر کړل. (۱۶) په هغه وخت
 ما ستاسو قاضیانو له حکم ورکړو چې ستاسو د خلقو په مینځ کښې کومې لانجې
 راځي نو هغې ته غوږ نیسئ. هره یوه لانجه په انصاف سره فېصله کوی، که د دې
 لانجې تعلق صرف ستاسو خپلو خلقو سره وی یا که په کښې هغه مسافر هم
 شریک وی کوم چې ستاسو سره اوسېږي. (۱۷) په فېصلو کښې د چا طرفداري
 مه کوی، د هر چا سره یو شان انصاف کوی، دې خبرې ته مه گورئ چې هغه
 مالدار دے او که غریب. د هیچا نه مه یرېږئ، ځکه چې کومې فېصلې تاسو کوی
 هغه د خدای پاک د طرف نه وی. که یوه لانجه ستاسو دپاره پوره مشکله وی نو
 ما له یې راوړئ چې زه یې هواره کړم. (۱۸) هم په هغه وخت ما د هغه نورو ټولو
 څیزونو حکم درکړو چې تاسو یې کوی.

قادس برنیع ته د جاسوسانو لېږل

(۱۹) مونږ هم هغه شان وکړل چې څنگه مالک خدای زمونږ خدای پاک حکم
 راکړے وو. مونږ د سینا غره نه لاړو او په هغه لوی او خطرناک بیابان کښې د
 اموریانو غرونو ملک پورې روان وؤ. کله چې مونږ قادس برنیع ته ورسېدو، (۲۰) -

(۲۱) نو ما وفرمائیل چې اوس تاسو د اموریانو د غرونو مُلک ته راغلی یئ، کوم
 چې مالک خُدای زمونږ خُدای پاک، زمونږ د پلار نیکه خُدای پاک مونږ له
 راکوی. گورئ، هغه دا دے. لاړ شئ او هغه قبضه کړئ هم هغه شان لکه څنگه
 چې هغه حُکم کړے دے. یرېږئ مه او مه بې حوصلې کېږئ. (۲۲) خو تاسو ما له
 راغلی او ومو وئیل چې د ځان نه مخکې به سړی ولېږو چې هغه مُلک وگوري
 او مونږ ته ووائی چې د ورتلو دپاره کومه لار ښه ده او هلته ښارونه څنگه دی.
 (۲۳) دا خبره په ما ښه ولگېده، نو ما د دولسو قبیلو نه یو یو سړے خوښ کړو.
 (۲۴) هغوی د اسکال وادی پورې د غرونو مُلک ته د معلوماتو حاصلولو دپاره
 لاړل. (۲۵) هغوی چې هلته کومه مېوه وموندله نو لږه یې ترې نه راوړه او هغوی
 وفرمائیل چې مالک خُدای زمونږ خُدای پاک چې کوم مُلک مونږ له راکوی هغه
 ډېر آباد دے. (۲۶) خو تاسو د مالک خُدای زمونږ د خُدای پاک د حُکم نه
 سرکشی وکړه او هغه مُلک ته وردننه نه شوئ. (۲۷) تاسو یو بل ته وغورځدئ او
 ومو وئیل، مالک خُدای زمونږ نه نفرت کوی. هغه مونږ د مصر مُلک نه صرف د
 دې دپاره راوویستلو چې اموریانو ته مو حواله کړی چې هغوی مونږ ووژنی. (۲۸)
 مونږ هلته ولې لاړ شو؟ مونږ یرېږو. کوم سړی چې مونږ هلته لېږلی و او هغوی
 مونږ ته وویل چې د هغه ځای خلق زمونږ نه تکره او لوړ لوړ دی او هغوی په
 داسې ښارونو کېږي اوسېږي چې دېوالونه یې آسمان ته رسېږي. هغوی هلته دېوال
 هم ولیدل. (۲۹) خو ما درته وویل چې د هغه خلقو نه مه یرېږئ. (۳۰) مالک
 خُدای ستاسو خُدای پاک به ستاسو لارښودنه وکړی او هغه به ستاسو دپاره
 جنگ کوی، هم هغه شان لکه څنگه چې هغه ستاسو په مخکې په مصر کېږي
 وکړل (۳۱) او په بیابان کېږي یې چې څه وکړل. نو تاسو په خپلو سترگو ولیدل
 چې هغه تاسو په حفاظت سره تر دې ځای پورې داسې راوستلی، لکه چې پلار
 خپل زوی بوځی. (۳۲) خو د دې هرې خبرې باوجود، تاسو بیا هم په مالک خُدای
 یقین نه کولو، (۳۳) اگر که هغه همېشه ستاسو نه مخکې روان وو چې ستاسو
 دپاره د خېمو لگولو ځای ولټوی. ستاسو د لارښودنې دپاره هغه به ستاسو په
 مخکې د شپې د اور په ستن کېږي او د ورځې د ورځې په ستن کېږي روان وو.

د مالک خُدائِ بنی اسرائیلو له سزا ورکول

﴿٣٤﴾ مالک خُدائِ ستاسو شکایتونه واورېدل او په غصه شو، نو هغه دا قسم وخوړو او وې فرمائیل، ﴿٣٥﴾ ستاسو د دې بدعمله نسل نه یو کس به هم هغه زرخېز ملک ته ورننه نه وځي چې د کوم د ورکولو لوظ ما ستاسو پلار نیکه سره کړې دے. ﴿٣٦﴾ صرف د یفنه زوئ کالب به ورننوځي. ځکه چې هغه په ما ایمان لري او زه به هغه او د هغه اولاد له هغه ملک ورکړم د کوم چې هغه معلومات حاصل کړي دي. ﴿٣٧﴾ ځکه چې ستاسو په وجه مالک خُدائِ ما ته هم غصه شو او وې فرمائیل چې اے موسی، ته به هم هغه ملک ته ورننه نه وځي. ﴿٣٨﴾ خو د خپل مددگار، د نون زوئ یشوع، حوصله مضبوطه کړه. هغه به اسرائیلیان بوځي چې هغه ملک قبضه کړي. ﴿٣٩﴾ بیا مالک خُدائِ مونږ ټولو ته وفرمائیل چې، ستاسو واړه بچی به هغه ملک ته ورننه وځي، چې هغوی په بڼه او بد نه پوهیږي. هغه ماشومان چې تاسو ووئیل چې ستاسو دشمنان به یې ونیسي. زه به هغوی له هغه ملک ورکوم او هغوی به یې قبضه کوي. ﴿٤٠﴾ خو اوس تاسو واپس وگرځئ او واپس بیابان ته په هغه لار لاړ شئ کومه چې بحر قلزم ته ځي. ﴿٤١﴾ تاسو ووئیل، موسی، مونږ د مالک خُدائِ خلاف گناه کړې ده. خو اوس به مونږ حمله وکړو، چې څنگه مالک خُدائِ زمونږ خُدائِ پاک مونږ ته حکم کړې دے. بیا ستاسو هر یو کس د جنگ دپاره تیار شو، خیال مو دا وو چې د غرونو ملک قبضه کول به آسان کار وي. ﴿٤٢﴾ خو مالک خُدائِ ما ته وفرمائیل چې هغوی له خبردارۍ ورکړه چې حمله ونه کړي، ځکه چې زه به د هغوی مل نه یم او دشمن به هغوی له شکست ورکړي. ﴿٤٣﴾ مالک خُدائِ چې څه فرمائيلي و نو هغه ما تاسو ته وفرمائیل، خو تاسو هغې ته هیڅ توجو ورنه کړه. تاسو د هغه خلاف سرکشی وکړه او د خپل غرور سره د غرونو ملک ته روان شوی. ﴿٤٤﴾ نو په هغه غرونو کښې چې کوم اموریان اوسېدل هغوی ستاسو خلاف لکه د مچو په شان راووتل. هغوی د حرمة پورې په تاسو پسې و او هلته یې د غرونو په ملک اډوم کښې

شکست درکړو. (۴۵) بیا تاسو د مالک خدای په مخکېنې وژړل، خو نه هغه ستاسو فریاد واورېدو او نه یې درته غوږ ونيوو.

په بیابان کېنې ډېره موده پاتې کېدل

(۴۶) نو د هغې نه پس مونږ په قادس کېنې ډېر وخت ایسار وؤ.

۲ (۱) په آخر کېنې مونږ راوگرځېدو او په هغه لار بیابان ته لاړو کومه چې بحر قلزم ته تلې وه، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای حکم کړی وو او ډېره موده د غرونو ملک اډوم کېنې سرگردانه گرځېدو. (۲) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل چې (۳) تاسو ډېره موده په دې غرونو کېنې په گرځېدو تېره کړې ده نو د شمال طرف ته لاړ شئ. (۴) هغه ما ته وفرمائیل چې دوی ته دا اصول وښایه، تاسو به د غرونو ملک اډوم نه تېر شئ، چې هغه ستاسو د لرې خپلوانو د عیسو علاقه ده. هغوی به ستاسو نه ویرېږي، (۵) خو تاسو به هغوی نه راپاروئ، ځکه چې زه تاسو له د هغوی د ملک یو قدم ځای هم نه درکوم. اډوم ما د عیسو اولاد له ورکړې دے. (۶) تاسو به خوراک او اویه د هغوی نه په پېسو اخلئ. (۷) یاد ساتئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک څنگه تاسو له په هر کار کېنې برکت درکړې دے. کله چې تاسو په دې لوی بیابان کېنې سرگردانه گرځېدئ نو هغه ستاسو خیال ساتلې دے. هغه په دې څلوېښتو کالو کېنې ستاسو مل وو او په تاسو باندې د یو څیز کمې هم نه دے راغلې. (۸) نو مونږ روان وؤ او هغه لار مو پرېښوده کومه چې د ایلات او عصیون جابر ښارونو نه د مالګې دریاب ته تلې وه او مونږ د موآب صحرا په طرف تاو شو. (۹) مالک خدای ما ته وفرمائیل چې د موآب خلقو له تکلیف مۀ ورکوئ، چې د لوط اولاد دے او نه چې ورسره جنگ وکړئ. ما هغوی له د عار ښار ورکړې دے او زه به تاسو له د هغوی د زمکې نه لږه هم نه درکوم. (۱۰) د ډېوانو یو طاقتور نسل چې د ایمیان په نوم

يادېدو هغوی د عار په ښار کښې اوسېدل. هغوی د عناقيانو په شان لوړ لوړ وو، کوم چې د دېوانو بل نسل وو. (۱۱) د عناقيانو په شان هغوی هم د رفائيانو په نوم مشهور وو، خو موآبيانو هغوی ته ايميان وئيل. (۱۲) حوريان په اډوم کښې اوسېدل، خو د عيسو اولاد هغوی وشړل، د هغوی قوم يې تباہ کړو او د هغوی په ځای په خپله اوسېدل، لکه څنگه چې وروستو بنی اسرائيلو خپل دشمنان د هغه ملک نه وشړل کوم چې مالک خدای هغوی له ورکړې وو. (۱۳) موسی خپله خبره جاری وساتله او وې فرمائيل، ”بيا مونږ د زرد سيند نه پورې وتلو لکه څنگه چې مالک خدای مونږ ته فرمائيلی وو. (۱۴) دا د هغې نه اته دېرش کاله پس وو چې مونږ د قادس برنيع نه تلی وو. د هغه نسل د جنگ ټول سړی مړه شوی وو، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائيلی وو. (۱۵) مالک خدای هغوی له تر هغه سزا ورکوله چې هغوی ټول د قوم نه ختم شوی نه وو. (۱۶) کله چې جنگ ته د برابر عمر ټول سړی مړه شوی وو، (۱۷) نو مالک خدای مونږ ته وفرمائيل چې (۱۸) نن به تاسو د عار په لاره د موآب علاقې ته تېرېږئ. (۱۹) بيا به تاسو د عمونيانو ملک ته نږدې شئ، کوم چې د لوط اولاد دی. هغوی له تکليف مه ورکوئ او نه چې ورسره جنگ وکړئ، ځکه چې ما کومه زمکه هغوی له ورکړې ده د هغې زمکې نه لږه هم تاسو له نه درکوم.“ (۲۰) دا علاقه د رفائيانو د ملک په نوم هم مشهور ده، دا د هغه خلقو نوم دی چې هلته اوسېدل، عمونيانو هغوی د زمزميانو په نوم يادول. (۲۱) هغوی د عناقيانو په شان لوړ لوړ وو. هغوی ډېر زيات وو او هغوی يو طاقتور نسل وو. خو مالک خدای هغوی تباہ کړل، نو عمونيانو د هغوی په ملک قبضه وکړه او د هغوی په ځای په خپله اوسېدل. (۲۲) مالک خدای د اډوميانو دپاره هم دغه شان وکړل، چې د عيسو اولاد وو او د غرونو په ملک اډوم کښې اوسېدل. هغه حوريان تباہ کړل، نو اډوميانو د هغوی په زمکه قبضه وکړه او د هغوی په ځای په خپله اوسېدل، چرته چې تر اوسه پورې هغوی اوسېږي. (۲۳) د مديترانې د سمندر د غاړې سره دا ملک په هغه خلقو آباد وو چې هغوی د کريت د جزيرې وو. هغوی عويان تباہ کړل، کوم چې اصلی

اوسېدونكى ؤو او د غزه ښار پورې د هغوى په ټول ملك يې قبضه وكړه. (۲۴)
 ”كله چې مونږ د موآب نه تېر شوى ؤو، مالِك خدائ مونږ ته وفرمائيل، اوس،
 روان شئ او د ارنون سيند نه پورې وځئ. زه د حسبون امورى بادشاه سيحون
 او د هغه ملك تاسو له دركوم، په هغه حمله وكړئ او د هغه ملك قبضه كړئ.
 (۲۵) د نن نه به د دنيا په ټولو قومونو باندې ستاسو يره واچوم. هر څوك به
 ستاسو نوم اورېدو سره په لرزان كيږي.

د بنى اسرائيلو سيحون بادشاه له شكست وركول

(۲۶) بيا ما د قديمات د بيابان نه د حسبون بادشاه سيحون ته د صلحي د
 پېشكش دپاره پېغام وړونكى ورولېږل چې وئيل چې (۲۷) مونږ پرېږده چې ستا د
 ملك نه تېر شو. مونږ به نېغ روان يو او د لارې نه به اخوا دېخوا نه اوړو. (۲۸)
 مونږ چې كوم خوراك وخورو او چې كومې اوبه وڅښو نو د هغې پېسې به
 دركړو. مونږ صرف ستاسو د ملك نه تېرېدل غواړو، (۲۹) او چې د اردن سيند نه
 هغه زمكې ته پورې وځو كومه چې مالِك خدائ زمونږ خدائ پاك مونږ له
 راكوى. د عيسو اولاد په اډوم كښې اوسېږي او موآبيان چې په عار كښې
 اوسېږي، هغوى مونږ له اجازت راكړو چې د هغوى په علاقه كښې تېر شو. (۳۰)
 خو سيحون بادشاه مونږ پرې نه بنودو چې د هغه په ملك كښې تېر شو. مالِك
 خدائ ستاسو خدائ پاك هغه سخت طبيعته او ضدې كړې وو، نو مونږ
 شكست وركړو او د هغه علاقه مو ونيوله، چې تر اوسه پورې زمونږ په قبضه
 كښې ده. (۳۱) بيا مالِك خدائ ما ته وفرمائيل، گوره، ما سيحون بادشاه او د هغه
 ملك ستاسو په مخكښې كمزورې كړې دى، د هغه ملك ونيسئ او قبضه يې
 كړئ. (۳۲) سيحون د خپلو ټولو سړو سره د يېض ښار سره نژدې زمونږ سره د
 جنگ دپاره راووتلو. (۳۳) خو مالِك خدائ زمونږ خدائ پاك هغه مونږ له په لاس
 كښې راكړو، مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول سړى ووژل. (۳۴) هم په هغه
 وخت مونږ ټول ښارونه ونيول او تباه مو كړل او هر يو كس، سړى، ښځې او

ماشومان مو ووژل. مونږ هيڅ څوک هم ژوندۍ پرې نه بشودو. (۲۵) مونږ څاروی بوتلل او ښارونه مو لوټ کړل. (۲۶) مالک خدای زمونږ خدای پاک د عروعر نه واخله، چې د ارنون مېدان په غاړه باندې دۍ او کوم ښار چې د هغه مېدان په مینځ کېنې دۍ، تر جلعاد پورې ټول ښارونه راباندې ونيول. داسې د یو ښار دېوالونه هم نه وو چې زمونږ مخه یې نیولۍ وې. (۲۷) خو نه مونږ د عمونیانو علاقې ته لاړو، نه د یبوق سیند غاړې ته، نه د غرونو ملک ښارونو ته او نه بل نږدې یو ځای ته لاړو چرته چې مالک خدای زمونږ خدای پاک د تلو نه منع کړی وو.

د بنی اسرائیلو په عوج بادشاه باندې برۍ موندل

۳ (۱) او بیا، مونږ د بسن علاقې طرف ته لاړو او د ادرعی ښار ته نږدې د عوج بادشاه د خپل ټول لښکر سره زمونږ سره جنگ دپاره راووتلو. (۲) خو مالک خدای ما ته وفرمائیل چې د هغه نه مۀ یرېږه. زۀ هغه، د هغه سپری او د هغه ټوله علاقه تاسو له درکوم. د هغه سره هم هغه شان کار وکړئ لکه څنگه چې مو د اموری بادشاه سیحون سره کړۍ وو چې هغه په حسبون بادشاهی کوله. (۳) نو مالک خدای د عوج بادشاه او د هغه خلق هم مونږ له په لاس کېنې راکړل او مونږ هغوی ټول ووژل. یو کس هم ژوندۍ پاتې نه شو. (۴) هم په هغه وخت مونږ د هغه ټول ښارونه قبضه کړل، داسې یو ښار هم نه وو چې مونږ نیولۍ نه وو. مونږ ټول شپېته ښارونه ونيول، د ارجوب ټوله علاقه چرته چې د بسن بادشاه عوج بادشاهی کوله. (۵) د دې ټولو ښارونو لوړ لوړ پاخۀ دېوالونه وو، دروازې او د دروازو بندولو دپاره یې اړامونه وو او هلته داسې کلی هم وو چې دېوالونه یې نه وو. (۶) مونږ ټول ښارونه تباہ کړل او ټول سپری، ښځې او ماشومان مو ووژل، هم هغه شان لکه څنگه چې مونږ د حسبون بادشاه چې نوم یې سیحون وو په ښارونو کېنې کړی وو. (۷) مونږ ټول څاروی بوتلل او ښارونه مو لوټ کړل.

۸) په هغه وخت کښې مونږ د هغه دوه اموری بادشاهانو نه د اُردن سیند نمرخاته طرف ته، د ارنون سیند نه واخله د حرمون غره پورې علاقه ونيوله. ۹) صیدانیان د حرمون غره ته سړیون نوم اخلي او اموریان ورته سنیر وائی. ۱۰) مونږ د بسن بادشاه عوج ټول ملک قبضه کړو یعنې د لوړې علاقې ښارونه، د جلعاد او بسن علاقې، د سلکه او ادرعی ښارونو پورې. ۱۱) عوج بادشاه د رفائیانو آخری پاتې کس وو. د هغه د ښخېدو صندوق د کانی نه جوړ وو، چې دیارلس فته اوږد او دوه گزه پلن وو. دا تر اوسه پورې د عمونیانو په ښار ربه کښې شته ده.

د اُردن نمرخاته طرف ته آبادې شوې قبیلې

۱۲) ”کله چې مونږ په هغه ملک قبضه وکړه، نو ما د ارنون سیند ته نږدې د عروعر ښار علاقه او د غرونو ملک جلعاد برخه، سره د دې د ښارونو د روبین او جاد قبیلو په حواله کړه. ۱۳) د جلعاد هغه پاتې برخه او ټول بسن ما د منسی نیمې قبیلې په حواله کړو، چرته چې عوج بادشاهی کړې وه، هغه د ټول ارجوب علاقه وه.“ بسن د رفائیانو ملک په نوم مشهور وو. ۱۴) د منسی قبیلې یائیر د ارجوب ټوله علاقه ونيوله، کوم چې بسن دې او داسې د جسور او معکه د سرحد پورې. هغه په دې کلو باندې خپل نوم کښنودو او دا تر اوسه پورې د یائیر کلی په نوم یادېږي. ۱۵) ”د منسی قبیلې مکیر ته ما جلعاد په حواله کړو. ۱۶) او د جلعاد نه واخله د ارنون سیند پورې علاقه ما د روبین او جاد قبیلو په حواله کړه. د هغوی سرحد د سیند مینځ وو او د هغوی بل سرحد د یبوق سیند وو، چې د هغې یوه برخه د عمونیانو سرحد وو. ۱۷) د هغوی علاقه د اُردن سیند پورې خوره وه او لاندې د گلیل دریا نه واخله د مالګې دریا پورې او د پسګه د غره لمنې پورې خوره وه. ۱۸) هم په هغه وخت، ما هغوی ته دا اصول وښودل، مالک خدای ستاسو خدای پاک د اُردن نمرخاته طرف ته دا ملک د نیولو دپاره تاسو له درکړې ده. خپلو جنگي سړو له وسله ورکړئ او هغوی د بنی اسرائیلو

د نورو قبیلو نه مخکېنې د اُردن نه پورې ولېږئ، چې په هغه مُلک نیولو کېنې د هغوی مدد وکړی. (۱۹) ما ته پته ده چې تاسو سره ډېر څاروی دی، نو صرف ستاسو بښې، بچی او څاروی به په هغه ښارونو کېنې ستاسو نه پاتې شی کوم چې ما ستاسو په حواله کړی دی. (۲۰) هغه مُلک چې مالک خدای یې بنی اسرائیلو له ورکوی چې د اُردن نمرېږواته طرف ته دے، د هغې په نیولو کېنې تر هغې پورې د بنی اسرائیلو مدد وکړئ چې مالک خدای هغوی هلته په امن سره اوسېدو ته پرېښی نه وی، لکه څنگه چې هغه تاسو په امن کړی یی. د هغې نه پس، تاسو واپس دې مُلک ته راتلئ شئ کوم چې ما ستاسو په حواله کړی دے. (۲۱) بیا ما یسوع ته دا اصول وښودل، تا هغه هر څه ولیدل چې مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه دوه بادشاهانو یعنی سیحون او عوج سره وکړل، او چې د چا په مُلک هم حمله کوئ نو هم هغه شان به ورسره وشي. (۲۲) د هغوی نه مه یرېږئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو دپاره جنگ وکړی.

د حضرت موسیٰ کنعان ته نه پرېښودل

(۲۳) په هغه وخت کېنې ما د زړه د اخلاصه دا دُعا وکړه چې، اے مالک خدایه، ما ته پته ده چې تا صرف خپله لوی او طاقت خپل خدمت کوونکی ته څرګندول شروع کړل. په آسمان او په زمکه کېنې داسې خدای نشته چې ستا په شان لوی لوی کارونه وکړی. (۲۴) مالک خدایه، ما پرېږده چې د اُردن سیند نه پورې وځم او چې هغه زرخېزه زمکه وینم چې په بل طرف باندې ده او چې د غرونو ښائسته مُلک او د لبنان غرونه وینم. (۲۵) خو ستاسو په وجه مالک خدای ما ته په قهر وو او زما سوال یې وانه وړېدو. او راته یې وفرمائیل، بس نور چې د دې ذکر ونه کړئ. (۲۶) د پسګه غره سر ته لاړ شه او هر طرف ته وګوره. چې څه درته ښکاری نو هغه په غور سره وګوره، ځکه چې ته به هیڅکله هم د اُردن نه پورې نه وځي. (۲۷) د دې په ځای یسوع ته خپل اصول وښایه. د هغه حوصله مضبوطه کړه، ځکه چې هغه به د خلقو لارښودنه کوی چې هغه مُلک

قبضه کولو له ورپورې وځی کوم چې ته ویني. (۲۹) نو مونږ بیت فکور ښار ته مخامخ په هغه مېدان کېنې پاتې شو.

د حضرت موسیٰ بنی اسرائیلو ته د خدای پاک د تابعداری نصیحت کول

۴ (۱) بیا موسیٰ خلقو ته وفرمائیل، ”نو اوس به تاسو په هغه ټولو حکمونو عمل کوئ کوم چې زه درته ښایم، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ او هغه ملک به قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو د پلار نیکه خدای پاک یې تاسو له درکوی. (۲) زه چې تاسو له کوم حکم درکړم په هغې کېنې مه څه زیاتوئ او مه څه کموئ. چې ما مالک خدای ستاسو خدای پاک کوم حکمونه درکړی دی په هغې عمل کوئ. (۳) تاسو په خپله ولیدل چې د فکور په غره کېنې مالک خدای څه وکړل. هغه هغوئ ټول تباہ کړل چا چې د بل عبادت کولو، (۴) خو ستاسو هغه کسان چې د مالک خدای ستاسو د خدای پاک وفادار وو، هغوئ تر نن ورځې پورې ژوندی پاتې دی. (۵) ما تاسو ته هغه ټول قانون ښودلې دے، کوم چې مالک خدای زما خدای پاک ما ته ښودلې دے چې تاسو هغه قانون په هغه ملک کېنې پوره کړئ چې د قبضه کولو دپاره ورباندې حمله کوئ. (۶) په وفاداری سره په دې عمل کوئ، نو د نورو قومونو خلقو ته به پته ولگی چې تاسو څومره هوښیار خلق یئ. کله چې هغوئ د دې ټول قانون نه خبر شئ، نو هغوئ به ووائی، دا عظیم قوم څومره حکمت او پوهه لری. (۷) بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوی وی، چې د هغوئ داسې خدای وی چې په ضرورت کېنې ورته دومره نزدې وی لکه څومره چې مالک خدای زمونږ خدای پاک مونږ ته نزدې دے. مونږ چې کله هم د مدد دپاره هغه ته سوال وکړو نو هغه زمونږ سوال قبلوی. (۸) بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوی وی، چې د هغوئ سره داسې د صداقت قانون وی لکه چې نن ما تاسو ته ښودلې دے. (۹) پام

کوی. او دا خبره یقینی کړی چې تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو څه چې مو په خپلو سترگو لیدلی دی هغه مه هېروئ. خپل بچی او نمسی د هغه ورځې نه خبر کړی، (۱۰) چې تاسو د سینا په غره باندې د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حضور کښې ولاړ وئ، کله چې هغه ما ته وفرمائیل چې، خلق راغونډ کړه. زه غواړم چې د هغوی سره خبرې وکړم، نو چې تر کومې پورې هغوی ژوندی وی نو زما فرمانبرداري به زده کوی او خپلو بچو ته به ښائی چې هم دغسې کوی. (۱۱) چې تاسو څنگه د غره لمنې ته لاړئ او هلته ودرېدئ په کوم چې اور لگېدلې وو او لمبې یې آسمان ته ختلې او وریځ او تکه توره تیاره شوه. (۱۲) هغوی ته ووايئ چې مالک خدای ستاسو سره څنگه د اور نه خبرې وکړې، تاسو څنگه د هغه خبرې واورېدلې خو د هغه صورت مو ونه لیدو. (۱۳) هغه تاسو ته وفرمائیل چې د هغه لوظ پوره کولو دپاره به څه کوی، تاسو به په هغه لسو حکمونو عمل کوی، کوم چې هغه د کاپو په هغه دوه تختو باندې لیکلی وو. (۱۴) مالک خدای ما ته وفرمائیل چې تاسو ته هغه ټول قانون وښایم چې په هغې به تاسو په هغه ملک کښې عمل کوی چې په کوم باندې تاسو حمله کوی او قبضه کوی یې.

د بت پرستی خلاف خبردارۍ

(۱۵) کله چې مالک خدای د سینا په غره باندې د اور نه تاسو سره خبرې وکړې او تاسو د هغه صورت ونه لیدو، نو خپلې فائدې دپاره پام کوی چې (۱۶) په هر شکل کښې بت جوړولو په وجه خپل ځانونه گناهگار نه کړی، که هغه شکل د نر وی، یا د ښځې، (۱۷) د ځناور یا د مارغه، (۱۸) د داسې یو ځناور چې په زمکه تلل کوی یا که په اوبو کښې د کب وی. (۱۹) په داسې آزمېښت کښې مه پرېوځئ چې څه په آسمان کښې گوري چې د هغې عبادت یا خدمت وکړی، لکه نمر، سپوږمۍ او ستوری. مالک خدای ستاسو خدای پاک نورو ټولو خلقو ته دا ورکړی دی چې عبادت یې کوی. (۲۰) خو تاسو هغه خلق یئ چې مالک خدای د مصر نه راوویستلی چرته چې تاسو د اور په تنور کښې وئ. هغه تاسو ځکه

راوويستلئ چې هغه تاسو خپل خلق جوړ کړی لکه چې نن تاسو یئ. (۲۱) خو ستاسو په وجه مالک خدای ستاسو خدای پاک ما ته غصه وو او دا قسم یې وخوړو چې ته به د اردن سیند نه پورې نه وځي چې هغه آباد ملک ته لاړ شی کوم چې هغه تاسو له درکوی. (۲۲) زه به په دې ملک کښې مړ شم او هیڅکله به د سیند نه پورې نه وځم، خو هغه وخت نږدې دے چې تاسو به واورئ او هغه آباده زمکه به قبضه کړئ. (۲۳) پام کوئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک چې تاسو سره کوم لوظ کړے دے هغه مه هېروئ. د هغه حکم منئ چې یو قسم بت هم مه جوړوئ (۲۴) ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک د یو بل شوی اور په شان دے، او غېرتی خدای پاک دے. (۲۵) تر دې پورې چې تاسو به په هغه ملک کښې تر ډېره وخته پورې یئ او بچي او نمسی به مو پیدا شی، د یو څیز په شکل هم بت جوړولو په وجه خپل ځانونه مه گناهگاروئ. د مالک خدای په نظر کښې دا یو بد عمل دے او د دې په وجه به هغه غصه شی. (۲۶) نن زه آسمان او زمکه ستاسو خلاف گواهان جوړوم، که تاسو زما نافرمانی وکړئ، نو تاسو به زر د زمکې نه ورک شی. تاسو به په هغه ملک کښې ډېره موده ژوند ونه کړئ کوم چې د اردن نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوئ. تاسو به تباہ شی. (۲۷) مالک خدای به تاسو په نورو قومونو کښې خواره واره کړی، هلته به صرف یو څو کسان ستاسو نه ژوندی پاتې شی. (۲۸) هلته به تاسو د داسې معبودانو خدمت کوئ چې انسان جوړ کړی وی، د لرگو او د کانیو معبودان، هغه معبودان چې نه لیدل او نه اورېدل کولے شی، نه خوراک او نه بویول کولے شی. (۲۹) خو که هلته تاسو مالک خدای خپل خدای پاک ولټوئ او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغه لټون وکړئ نو تاسو به هغه ومومئ. (۳۰) کله چې تاسو په تکلیف کښې یئ او په تاسو باندې دا هر څه تېر شوی وی، نو آخر به مالک خدای ته راواپس شی او د هغه تابعداری به وکړئ. (۳۱) هغه رحم کوونکے خدای پاک دے. هغه به تاسو نه پرېږدي او نه به مو تباہ کوی او هغه به هغه لوظ نه هېروی چې کوم هغه په خپله ستاسو پلار نیکه سره کړے دے. (۳۲) تاریخ ته وگورئ. ستاسو د پېداېښت نه

مخکښې وخت، او وروستو وخت او زمانې ته وگورئ کله چې مالک خُدای بنی آدم په زمکه پیدا کړو. ټوله دُنیا ولټوئ. د دې په شان لوی کار مخکښې کله هم شوې دے خه؟ ولې مخکښې چا د دې په شان خه اورېدلی دی؟ (۳۳) داسې خه خلق شته چې هغوی د اور نه د یو خُدای خبرې اورېدلې وی او ژوندی پاتې وی لکه ستاسو په شان؟ (۳۴) بل خُدای کله هم دا جرأت کړې دے چې د بل قوم نه خلق روان کړی او یو یې خی او هغوی خپل خلق جوړ کړی، لکه څنگه چې مالک خُدای ستاسو خُدای پاک ستاسو دپاره په مصر کښې وکړل؟ ستاسو د سترگو په وړاندې هغه د خپل لوی طاقت او قوت نه کار واخستلو، هغه وباگانې او جنگ راوستلو، معجزې او نبی یې وښودلې او یروونکی کارونه یې وکړل. (۳۵) مالک خُدای تاسو ته دا وښودل چې دا ثابت شې چې یواځې هغه خُدای پاک دے او بې له هغه نه بل نشته. (۳۶) هغه په تاسو باندې د آسمان نه خپل آواز واورېدو چې هغه ستاسو تربیت وکړی، او هغه دلته په زمکه باندې په تاسو خپل مقدس اور ولیدلو او د دې نه یې تاسو سره خبرې وکړې. (۳۷) ځکه چې هغه ستاسو پلار نیکه سره مینه کوله، هغه تاسو غوره کړئ او د خپل لوی طاقت سره هغه په خپله تاسو د مصر نه راوویستل. (۳۸) کله چې تاسو مخ په وړاندې روان وئ، نو هغه هغه قومونه وشرل چې ستاسو نه لوی او طاقتور وو، چې هغه تاسو د هغوی مُلک ته راوولی او در یې کړی، کوم مُلک چې نن هم ستاسو دے. (۳۹) نو نن دا خبره یاده ساتئ او هیڅکله یې مه هېروئ. مالک خُدای هغه خُدای پاک دے چې په آسمان کښې او لاندې په زمکه کښې موجود دے. بل یو خُدای هم نشته. (۴۰) د هغه ټول قانون ومنئ کوم چې نن ما تاسو له درکړې دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به هر کار سم وی. په هغه مُلک کښې به اوسېږئ کوم چې مالک خُدای ستاسو خُدای پاک همېشه دپاره تاسو له درکوی.

د اُردن نمرخاته طرف ته د پناه دپاره ښارونه

(۴۱) بیا موسی د اُردن سیند نمرخاته طرف ته درې ښارونه بېل کړل. (۴۲) کله

چې څوک په غلطۍ سره داسې څوک ووژنی چې دشمنی یې ورسره نه وی نو قاتل به د دې ښارونو نه یو ښار ته د پناه دپاره وتبستی او خپل ژوند به بچ کړی. (۴۳) د لوړې علاقې په بیابان کښې د بصر ښار، د روبین قبیلې دپاره وو، د جلعاد په علاقې کښې، د رامات ښار د جاد قبیلې دپاره وو، د بسن په علاقه کښې، جولان د منسی قبیلې دپاره وو.

د خدای پاک د قانون په حقله د حضرت موسی پېغام ورکول

(۴۴) موسی بنی اسرائیلو ته د خدای پاک قانون او اصول وښودل. (۴۵) - (۴۶) دا د هغې نه وروستو وو چې هغوی د مصر نه راوتلی وو او هغوی د اردن سیند په نمرخاته طرف، بیت فکور ښار ته مخامخ په مېدان کښې وو، چې هغوی له یې دا قانون ورکړو. دا په هغه علاقه کښې وو کومه چې د اموری بادشاه سیحون وه، هغه د حسبون په ښار کښې بادشاهی کوله. موسی او اسرائیلیان چې کله د مصر نه راووتل نو هغه له یې شکست ورکړو. (۴۷) هغوی د هغه او د بسن بادشاه عوج په ملک قبضه وکړه، دا د اموریانو بل بادشاه وو چې د اردن نمرخاته طرف ته اوسېدو. (۴۸) دا ملک د ارنون سیند په غاړه، د عرویر ښار نه واخله، د سریون غره پورې خور وو، کوم چې حرمون دی. (۴۹) په دې کښې هغه ټوله علاقه هم شامله وه چې د اردن سیند نمرخاته طرف ته د مالګې دریاب پورې وه او د پسرګه د غره تر لمنې پورې وه.

د شریعت لس حکمونه

۵ (۱) موسی ټول اسرائیلیان راغونډ کړل او هغوی ته یې وفرمائیل، "اے بنی اسرائیلو. دې قانون ته غوږ ونیسئ کوم چې نن زه تاسو له درکوم. دا زده کړئ او وگورئ چې خامخا به ورباندې عمل وکړئ. (۲) د سینا په غره باندې مالک خدای زمونږ خدای پاک یو لوظ وکړو، (۳) هغه لوظ نه صرف زمونږ د پلار نیکه

سره وو، بلکې زمونږ ټولو سره وو کوم چې نن ژوندی یو. (۴) مالک خدای هلته
 په غره باندې د اور نه تاسو سره مخامخ خبرې وکړې. (۵) په هغه وخت کېنې
 زه ستاسو او مالک خدای په مینځ کېنې د مینځګړي په شان د دې دپاره ولاړ وم
 چې هغه څه ووائی نو زه به یې تاسو ته ووايم، ځکه چې تاسو د اور نه یرېدئ او
 غره ته ونه ختلئ. مالک خدای وفرمائیل چې، (۶) زه مالک خدای ستاسو خدای
 پاک یم، چا چې د مصر نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ. (۷) زما نه
 غېر د نورو معبودانو عبادت مه کوئ. (۸) د ځان دپاره د داسې یو څیز په شکل
 هم بتان مه جوړوئ چې هغه پاس په آسمان کېنې وی یا لاندې په زمکه باندې وی
 او یا د زمکې د لاندې په اوبو کېنې وی. (۹) یو بت ته هم چې سجده ونه لگوئ
 او نه یې عبادت وکړئ، ځکه چې زه مالک خدای ستاسو غېرتی خدای پاک یم.
 زه د پلار نیکه د گناه سزا د هغوئ اولاد له تر درېم او څلورم نسله پورې ورکوم
 څوک چې زما نه نفرت کوی. (۱۰) خو زه د هغه خلقو زرګونو نسلونو ته خپله
 مینه ښایم څوک چې زما سره مینه لری او زما حکمونه منی. (۱۱) زما نوم د
 غلطو مقصدونو دپاره مه استعمالوئ، ځکه چې زه، مالک خدای ستاسو خدای
 پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک چې زما نوم بې ځایه اخلی. (۱۲) د سبت
 ورځ یاده لرئ او دا مقدسه وگنئ، هم هغه شان لکه څنگه چې ما، مالک خدای
 ستاسو خدای پاک حکم کړی دی. (۱۳) په شپږو ورځو کېنې تاسو خپل کار
 روزگار کوئ، (۱۴) خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ
 به هیڅ څوک کار نه کوی، نه تاسو، نه ستاسو بچي، نه ستاسو غلامان، نه ستاسو
 ځناور او نه هغه مسافر چې ستاسو په ملک کېنې اوسېږي. ستاسو غلامان به هم
 هغه شان آرام کوی لکه څنگه چې تاسو کوئ. (۱۵) هغه راپه یاد کړئ چې تاسو په
 مصر کېنې غلامان وئ او ما، مالک خدای، ستاسو خدای پاک د خپل لوی
 طاقت او قوت سره آزاد کړئ. نو ځکه زه تاسو له حکم درکوم چې د سبت ورځ
 یاده لرئ. (۱۶) د خپل مور او پلار عزت کوئ، لکه چې زه، مالک خدای، ستاسو
 خدای پاک تاسو له حکم درکوم، نو ستاسو هر څه به سم وی او تاسو به په هغه

مُلک کښې یو اوږد عمر تېر کړی کوم چې درکوم. (۱۷) قتل مۀ کوئ. (۱۸) زنا مۀ کوئ. (۱۹) غلامۀ کوئ. (۲۰) د چا خلاف د دروغو گواهی مۀ ورکوئ. (۲۱) د بل سړی د ښځې خواش مۀ کوئ، د هغۀ د کور، د هغۀ د زمکې، د هغۀ د نوکرانو، د هغۀ د څاروو، د هغۀ د خرونو، یا د بل داسې یو شی لالچ هم مۀ کوئ کوم چې د هغۀ وی. (۲۲) کله چې تاسو د غرۀ سره راغونډ وئ نو دا حکمونه مالک خُدای تاسو ټولو له درکړل. کله چې هغۀ د اور نه او د تکې تورې وریځې نه په یو دروند آواز سره خبرې وکړې نو هم دغه حکمونه یې درکړل. بیا هغۀ دا د کانیو په دوه تختو ولیکل او ما له یې راکړل.

د خلقو وېره

(۲۳) کله چې ټول غر اور اخستې وو او تاسو د تیاري نه آواز واورېدو، نو ستاسو د قبیلو مشران ما له راغلل (۲۴) او هغوی وویل چې مالک خُدای زمونږ خُدای پاک مونږ ته خپله لوی او جلال په هغه وخت وښودلو چې د اور نه مو د هغۀ خبرې اورېدلې. مونږ ته نن دا پته ولگېده چې کۀ خُدای پاک د یو انسان سره خبرې وکړی نو هغه انسان بیا هم ژوندې پاتې کېدې شی. (۲۵) خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرگ په خطر کېښې واچوو؟ هغه لوی اور به مونږ تباہ کړی. زمونږ دا یقین دے کۀ چېرې بیا مونږ د مالک خُدای زمونږ د خُدای پاک خبرې واورېدلې نو مړۀ به شو. (۲۶) داسې یو انسان شته څۀ چې هغۀ د اور نه د ژوندی خُدای پاک خبرې اورېدلې وی او بیا هم ژوندې پاتې وی؟ (۲۷) موسی، واپس لاړ شه او هغه هر څۀ په غور سره واوره څۀ چې مالک خُدای زمونږ خُدای پاک فرمائی. بیا واپس راشه او چې هغۀ درته څۀ وئیلی وی نو هغه مونږ ته ووايه. مونږ به هغې ته غوږ ونیسو او عمل به پرې وکړو. (۲۸) کله چې مالک خُدای دا واورېدل، نو هغۀ ما ته وفرمائیل، ما د دې خلقو خبرې اورېدلې دی او هغوی بلکل ټیک وائی. (۲۹) کاش چې هغوی همېشه صرف هم دغه شان احساس لرلے. کاش چې هغوی همېشه زما درناوے کولے او زما ټول حکمونه یې منلے،

نو چي د هغوی او د هغوی د اولاد به همېشه دپاره هر څه سم وي. (۳۰) لار شه او هغوی ته ووايه چې واپس خپلو خېمو ته لاړ شي. (۳۱) خو موسی، ته، زما سره ايسار شه او زه به تا له زما ټول حُکونه درکړم. هغه بيا خلقو ته وېنايه، چې هغوی په دې باندې په هغه مُلک کښې عمل کوي کوم چې هغوی له ورکوم. (۳۲) بنی اسرائیلو، گورئ چې تاسو هغه هر څه وکړئ د کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له حُکم درکړي دي. او د دې قانون نه اخوا دېخوا مه اوړئ. (۳۳) په هغه ټولو حُکمونو عمل کوئ، نو ستاسو هر څه به سم وي او په هغه مُلک کښې به تاسو ژوند تېروئ د کوم قبضه کولو له چې تاسو روان یئ.

لوی حکم

۶ (۱) دا ټول هغه حُکونه دي چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ما له حُکم راکړي دي چې تاسو ته یې وېنايم. چې په هغه مُلک کښې پرې عمل کوئ چې تاسو ورننوځئ او قبضه پرې کوئ. (۲) او چې تر کومې پورې تاسو، ستاسو بچي او ستاسو نمسي ژوندی وی نو د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه خامخا پرېږئ. که تاسو د هغه په ټول قانون عمل وکړو کوم چې زه تاسو له درکوم نو په هغه مُلک کښې به ستاسو عُمر زیات شي. (۳) اې بنی اسرائیلو، غورئ. او په دې حُکمونو باندې عمل کوئ نو ستاسو هر کار به سم وي او په هغه مُلک کښې به مو ډېر اولاد پېدا شي چې زرخیزه او آباد دي، لکه څنگه چې مالک خدای، ستاسو د پلار نیکه خدای پاک، تاسو سره وعده کړې ده. (۴) اې بنی اسرائیلو واوره. مالک زموږ مالک خدای واحد ذات دي. (۵) تاسو د مالک خدای خپل خدای پاک سره په پوره زړه سره، په پوره ځان او په خپل ټول طاقت سره مینه ساتئ. (۶) کوم حُکونه چې درکوم نو هغه په یاده یاد کړئ. (۷) خپلو بچو ته دا بیا بیا وریادوئ. که په کور کښې ناست یئ یا په لاره روان یئ، چې څملي یا پاڅی، نو د دې په حقله د هغوی سره خبرې کوئ. (۸) دا په خپلو متو او په

خپلو تندو باندې وټړې چې ستاسو دپاره د يادېدو د نښې په شان وي. (۹) دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو وليکئ.

د نافرمانۍ خبردارۍ

(۱۰) لکه څنگه چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک ستاسو پلار نيکه، ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره لوظ کړې دے، هغه به تاسو له لوی لوی او ښائسته ښارونه درکړي کوم چې تاسو نه وي جوړ کړي. (۱۱) کورونه به مو د ښو ښو څيزونو نه پک وي چې کوم تاسو په کښې اېښي نه وي او هلته به کوهی وي چې تاسو کنستلی نه وي او د انگورو او زيتونو باغونه به وي چې تاسو کړلي نه وي. کله چې مالک خدائ تاسو دې ملک ته راوړي نو ستا دپاره به خوراک پېر وي او تاسو به ماره شئ، (۱۲) نو پام کوئ چې مالک خدائ هېر نه کړي کوم چې تاسو د مصر ملک نه راويستلي، چرته چې تاسو غلامان وي. (۱۳) مالک خدائ د خپل خدائ پاک نه یرېږي، تش د هغه عبادت کوئ او صرف د هغه په نوم قسم خوري. (۱۴) د نورو معبودانو عبادت مه کوئ، د هغه خلقو د معبودانو کوم چې ستاسو په خوا او شا کښې وي. (۱۵) ځکه چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک کوم چې تاسو سره اوسېږي، هغه يو غېرتی خدائ پاک دے. د هغه غضب به په تاسو راشي او هغه به د زمکې مخ نه تاسو ورک کړي. (۱۶) تاسو په خپل مالک خدائ آزمېښت مه کوئ، لکه څنگه چې تاسو هغه په مسه کښې آزمائيلو. (۱۷) پام کوئ چې د هغه په ټول قانون عمل کوئ کوم چې هغه تاسو له درکړې دے. (۱۸) د مالک خدائ په نظر کښې چې څه صحيح او ښه وي نو هم هغه کوئ، نو ستاسو هر يو کار به سم وي. تاسو به هغه آبادې زمکې ته ورننه وځئ او ستاسو به شي چې مالک خدائ ستاسو پلار نيکه سره د هغې وعده کړې ده، (۱۹) او لکه چې هغه څنگه وعده کړې ده، تاسو به خپل دشمنان د هغه ځای نه وشړئ. (۲۰) په راتلونکي زمانه کښې کله چې بچي درنه تپوس کوي چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک د دې ټول قانون د منلو حکم مونږ له ولې راکړې دے؟ (۲۱) نو هغوی

ته ووايئ چې مونږ په مصر کښې د فرعون غلامان ؤو او مالک خدائ د خپل لوی طاقت سره مونږ بچ کړو. (۲۲) مونږ په خپلو سترگو ولیدل چې هغه مصریانو، فرعون او د هغه ټولو افسرانو ته خپلې معجزې او یروونکي کارونه وښودل. (۲۳) هغه مونږ د مصر نه آزاد کړو چې دلته مو راوولی او دا ملک راکړی، لکه چې څنگه هغه زمونږ پلار نیکه سره وعده کړې وه. (۲۴) بیا مالک خدائ زمونږ خدائ پاک مونږ ته حکم وکړو چې د هغه په ټول قانون به عمل کوو او د هغه درناوې به کوو. که مونږ داسې وکړل نو زمونږ قوم به همېشه د هغه د نظر لاندې وی او کامیابی به زمونږه وی. (۲۵) که مونږ په وفاداری سره په هغه هر څه عمل وکړو چې مالک خدائ زمونږ خدائ پاک یې مونږ ته حکم کړی دی، نو هغه به زمونږ نه رضا وی.

د مالک خدائ قوم

۷ (۱) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو هغه ملک ته وردننه کړی چې د کوم قبضه کولو له ورروان یې او هغه به د دې نه ډېر قومونه وشری. کله چې تاسو مخ په وړاندې ځئ، نو هغه به اووه قومونه وشری کوم چې ستاسو نه لوی او طاقتور دی. هغوی حټیان، جرجاسیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حویان او یبوسیان دی. (۲) کله چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک تاسو په هغه خلقو زورور کړی او شکست ورکړی، نو هغوی ټول ووژنی. د هغوی سره لوظ مه کوئ او چې هیڅ رحم ورباندې ونه کړی. (۳) د هغوی سره ودونه مه کوئ او خپل اولاد هغوی سره ودونو ته مه پرېږدی، (۴) ځکه چې هغوی به بیا ستاسو اولاد د مالک خدائ نه واړوی چې د هغوی د معبودانو عبادت به کوی. نو بیا به د مالک خدائ غضب په تاسو راشي او تاسو به سمدستی تباه کړی. (۵) د هغوی د قربانگاه ځایونه وران کړی، د هغوی مقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړی، د هغوی د اشیرې بُت نښې راوغورزوی او د هغوی بُتان وسوزوی. (۶) تاسو د مالک

خُډائِ يعنې د خُډائِ پاک مقدس خلق یی. نو هغه د زمکې د مخ نه خوښ کړی چې د هغه خپل خاص خلق اوسئ. (۷) مالک خُډائِ تاسو سره د دې دپاره مینه نه ده کړې او نه یې خوښ کړی یی چې تاسو د نورو خلقو نه زیات وی، په حقیقت کښې تاسو د ټولو نه وړوکې قوم وی. (۸) خو مالک خُډائِ ستاسو سره مینه وکړه او هغه وعده پوره کوی کومه یې چې ستاسو پلار نیکه سره کړې وه. نو ځکه هغه د خپل لوی طاقت سره تاسو بچ کړی او د مصر بادشاه، فرعون د غلامۍ نه یې آزاد کړی. (۹) یاد ساتئ چې مالک خُډائِ ستاسو خُډائِ پاک، حقیقی خُډائِ پاک دے او هغه وفادار دے. هغه به خپل لوظ پوره کړی او د هغه خلقو زرگونو نسلونو ته به نه بدلېدونکې مینه وښائی څوک چې د هغه سره مینه لری او د هغه په حکمونو عمل کوی، (۱۰) او څوک چې ترې نه نفرت کوی نو په بدل کښې به هغه تباہ کړی. هغه به هغه چا له په سزا ورکولو کښې سستی ونه کړی څوک چې د هغه نه نفرت وکړی. (۱۱) تاسو ته چې څه ښودلے شوی دی نو په هغې عمل وکړئ، نن چې ما کوم قانون درکړے دے په هغې عمل وکړئ.

د فرمانبردارۍ کولو برکتونه

(۱۲) که تاسو دې حکمونو ته غوږ ونیسئ او په وفادارۍ سره پرې عمل کوئ، نو مالک خُډائِ ستاسو خُډائِ پاک به ستاسو سره خپل لوظ پوره کړی او خپله نه بدلېدونکې مینه به درته وښائی، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نیکه سره وعده کړې ده. (۱۳) هغه به ستاسو سره مینه کوی او برکت به درکړی، نو ستاسو شمېر به زیات شی او ډېر اولاد به پېدا شی، هغه به ستاسو پټی برکتناک کړی، نو چې ستاسو غله، مے او د زیتونو تېل به پېدا کړی، او هغه به تاسو له برکت درکړی چې تاسو له ډېر څاروی، چېلې او گډې درکړی. هغه به دا ټول برکتونه تاسو له په هغه ملک کښې درکړی د کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. (۱۴) په دُنیا کښې د یو قوم سره به هم ستاسو په شان ډېر برکتونه نه وی. نه به ستاسو یو کس او نه به ستاسو یو څاروے شنډ گرځی.

(۱۵) مالک خُدائ به تاسو د ټولو بيمارو نه وساتي، هغه به په تاسو باندې داسې خرابې بيمارۍ نه راولي کومې چې تاسو په مصر کښې ليدلې وې، خو هغه بيمارۍ به ستاسو په ټولو دشمنانو راولي. (۱۶) هغه هر يو قوم تباہ کړئ په کوم چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو زورور کړي يئ او چې په هغوی باندې هيڅ رحم ونه کړئ. د هغوی د معبودانو عبادت مه کوئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شي. (۱۷) په خپل زړه کښې دا مه وايئ چې دا قومونه ستاسو نه په شمېر کښې زيات دي او هغوی تاسو نه شئ شړلې. (۱۸) د هغوی نه مه یرېږئ، هغه څه راپه ياد کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په فرعون او په ټول مصر وکړل. (۱۹) هغه سختې وباگانې، معجزې او نښې رايادې کړې چې تاسو په خپلو سترگو وليدلې او هغه لوی طاقت او قوت چې د کوم په ذريعه مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ. لکه څنگه چې هغه مصريان تباہ کړل، نو هغه ټول خلق به هم هغه شان تباہ کړي چې تاسو ترې نه یرېږئ. (۲۰) هغه به په هغوی وارخطائي ورولېږي او هغه به هغوی هم تباہ کړي چې څوک تښتي او پټيږي. (۲۱) نو د دې خلقو نه مه یرېږئ. مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے، خُدائ پاک لوی او پروونکې دے. (۲۲) چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به دا قومونه لږ لږ شړي. تاسو به هغوی ټول په يو ځل نه شئ شړلې، ځکه که تاسو داسې وکړل، نو ځنگلي ځناور به زيات شي او دا به ستاسو دپاره يوه خطرې جوړه شي. (۲۳) مالک خُدائ به تاسو ستاسو په دشمنانو زورور کړي او تر هغې پورې به وارخطا وي چې ترڅو تباہ شوی نه وي. (۲۴) هغه به د هغوی په بادشاهانو تاسو زورور کړي. تاسو به هغوی ووژئ او هغوی به هېر کړي شي. هيڅ څوک به ستاسو مخه نه شي نيولې، تاسو به هر يو تباہ کړئ. (۲۵) د هغوی بُتان وسوزوئ. په دې باندې چې کوم سپين زر يا سره زر لگېدلی وي، د هغې خواهش مه کوئ، هغه ترې نه د خپلو ځانونو دپاره مه اخلئ. گنې دا به ستاسو دپاره يو دام جوړ شي، ځکه چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د بُت پرستي نه نفرت کوي. (۲۶) هغه بُتان خپلو کورونو ته مه راوړئ، گنې

په تاسو به هم هغه لعنت وی کوم چې په هغوی دے. تاسو خامخا د دې بُتانو نه کرکه کوئ او سپک ورته گورئ، ځکه چې دا لعنتی دی.

بنی اسرائیلو ته د بني زمکي ملاوېدل

۸ ﴿۱﴾ ما چې نن کوم قانون درکړے دے په هغه ټول په وفاداری سره عمل کوئ، نو چې داسې تاسو ژوندی پاتې شئ او ودان شئ او هغه مُلک قبضه کړئ چې مالک خُدائ د هغې وعده ستاسو پلار نیکه سره کړې ده. ﴿۲﴾ هغه رایاد کړئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په تېرو څلوېښتو کالونو کښې څنگه په بیابان کښې په دې اوږد سفر کښې ستاسو لارښودنه وکړه، او په تاسو یې سختی راولېږلې چې په تاسو کښې عاجزی وی او تاسو آزمائې، نو چې هغه په دې پوهه شی چې ستاسو په زړه کښې څه دی نو چې د هغه په حکمونو عمل کوئ او که نه. ﴿۳﴾ هغه په تاسو باندې عاجزی او لوږه راوستله، نو بیا هغه تاسو له د خوراک دپاره من درکړل، هغه خوراک چې د دې نه مخکښې هیڅکله ستاسو پلار نیکه هم نه وو خوړلے. هغه دا د دې دپاره وکړل چې تاسو ته وښائی چې بنی آدم دې په دې یقین نه ساتي چې هغه تش په روتی پائی، خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د مالک خُدائ د خولې نه راوځي. ﴿۴﴾ په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو جامې نه دی زړې شوې او نه مو پښې پرسېدلې دی. ﴿۵﴾ یاد لرئ چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو د اصلاح دپاره سزا درکوی لکه چې یو پلار خپلو بچو له تربیت ورکوی. ﴿۶﴾ نو بیا، هم هغه شان کوئ چې څنگه مالک خُدائ حُکم درکړے دے، د هغه د قانون په مطابق ژوند تېروئ او د هغه تابعداری کوئ. ﴿۷﴾ مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو هغه زرخېز مُلک ته راولی، یو داسې مُلک چې سیندونه او ولې په کښې وی چې د هغه چينو نه وتلې وی چې د درو او غرونو نه بهیږي، ﴿۸﴾ یو داسې مُلک چې غنم، اوربشي، انگور، اینځر، انار، د زیتونو تېل او شات په کښې پیدا کیږي. ﴿۹﴾ هلته به هیڅکله اوږی نه شی

او نه به محتاج شئ. د هغې په تيږو کښې اوسپنه شته دې او د هغې غرونو نه تاسو تانبه راويستلې شئ. (۱۰) تاسو چې د خوراک دپاره څه غواړئ هغه هر څه به درته ملاوېږي او چې مالک خدای ستاسو خدای پاک کوم آباد ملک درکړې دې د هغې دپاره به تاسو د هغه شکر ادا کړئ.

مالک خدای نه هېرول

(۱۱) پام کوئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هېر نه کړئ، نن چې کوم قانون زه درکوم چې په هغې باندې عمل کولو کښې ناکامه نه شئ. (۱۲) کله چې تاسو ته د خوراک دپاره هغه هر څه ملاو شې چې تاسو يې غواړئ او د اوسېدو دپاره ښائسته کورونه جوړ کړئ (۱۳) کله چې ستاسو څاروی، گډې، ستاسو سپین زر او سره زر او ستاسو نور هر څيز زيات شې، (۱۴) نو دا خبره يقيني کړئ چې تاسو مغروره نه شئ او مالک خدای ستاسو خدای پاک هېر نه کړئ چې هغه تاسو د مصر نه راويستلئ، چرته چې تاسو غلامان وئ. (۱۵) هغه تاسو د هغه لوی او يروونکی بيابان په لاره بوتلئ چرته چې زهريله ماران او لږمان وو. په هغه څشکه او تېرې زمکه کښې هغه ستاسو دپاره د سختې تيږې نه اوبه روانې کړې. (۱۶) په بيابان کښې د خوراک دپاره هغه تاسو له من درکړل، هغه خوراک چې ستاسو پلار نيکه هيڅکله نه وو خوړلې. هغه په تاسو سختې راولېږلې چې تاسو و آزمائئ، نو چې داسې په آخر کښې ستاسو هر څه سم شې. (۱۷) پام کوئ چې تاسو په خپل زړه کښې دا ونه وايئ چې په خپل طاقت او قوت سره تاسو خپل ځانونه مالداره کړي دي. (۱۸) ياد لرئ دا مالک خدای ستاسو خدای پاک دې چې هغه تاسو له د مالداره کېدو طاقت درکړې دې. هغه ځکه دا کوی چې هغه تر نن ورځ پورې وفادار دې چې په هغه لوظ ودرېږي کوم چې هغه ستاسو پلار نيکه سره کړې وو. (۱۹) هيڅکله مالک خدای ستاسو خدای پاک مه هېروئ او نه چې نورو معبودانو ته واوړئ چې د هغوی عبادت او خدمت وکړي. که تاسو داسې وکړل، نو زه نن تاسو له خبردارۍ درکوم چې بې شکه تاسو به تباه

شئ. (۲۰) که چرې تاسو د مالک خدای تابعداری ونه کړئ، نو د هغه قومونو په شان به تاسو تباہ شئ کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مخ په وړاندې تلو سره تباہ کوی.

د خلقو نافرمانی

۹ (۱) اے بنی اسرائیلو واورئ. تاسو به نن د اردن سیند نه پورې وځئ او هغه ملک به قبضه کړئ چې د هغه قومونو دے چې ستاسو نه لوی او طاقتور دی. د هغوی بشارونه لوی لوی دی چې دېوالونه یې آسمان ته رسیږی. (۲) هغه خلق په خپله تکړه او لوړ لوړ دی، هغوی دېوان دی او تاسو دا خبره اورېدلې ده چې د هغوی په مقابل کې هیڅ څوک نه شی ودرېدلې. (۳) خو تاسو به په خپله وگورئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به د بل شوی اور په شان ستاسو نه مخکې روان وی. چې مخ په وړاندې ځئ نو خدای پاک به هغوی له شکست ورکړی، هغوی به وشړئ او زر به یې تباہ کړئ، هم هغه شان چې څنگه هغه وعده کړې ده. (۴) کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هغوی ستاسو دپاره د هغه ملک نه ویاسی، نو په خپل زړه کې داسې مه وایئ چې گنې تاسو نېک خلق یئ او د دې دپاره یې راوستلی چې دا ملک ستاسو شی. داسې نه ده، مالک خدای دا خلق ستاسو دپاره ځکه ویاسی چې هغوی بدکاره دی. (۵) په دې وجه نه چې تاسو نېک عمله او ښه خلق یئ خو مالک خدای تاسو پرېږدی چې د هغوی ملک ونیسی. هغه به هغوی وشړی ځکه چې هغوی بدعمله خلق دی او د هغه اراده دا ده چې ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق، او یعقوب سره یې کومه وعده کړې وه هغه پوره کړی. (۶) ځان په دې ښه پوهه کړئ چې مالک خدای دا زرخیزه ملک تاسو له ستاسو د ښه والی په وجه نه درکوی بلکې تاسو خو ضدی خلق یئ. (۷) دا خبره مه هېرئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک په بیابان کې تاسو څنگه غصه کړو. د هغه ورځې نه واخله چې تاسو په کېنې د مصر نه راووتلی تر

ننه پورې چې دلته راوړسېدلې، تاسو د هغه خلاف بغاوت کړې دے. (۸) د سینا په غره باندې هم تاسو مالک خدای دومره غصه کړو چې ستاسو بربادولو ته تیار وو. (۹) زه غره ته وختلم چې د کاپو هغه تختې راواخلم چې هغه لوظ ورباندې لیکلې شوې وو کوم چې مالک خدای تاسو سره کړې دے. زه هلته بغېر د خه خوراک څښاک نه څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پاتې شوم. (۱۰) بیا مالک خدای ما له د کاپو هغه دوه تختې راکړې چې په هغې باندې هغه په خپله هغه خه لیکلې وو خه یې چې په هغه ورځ د اور نه تاسو ته فرمائیلی وو چې هلته د غره سره راغونډ وئ. (۱۱) د هغه څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو نه وروستو مالک خدای ما له د کاپو هغه دوه تختې راکړې چې په کومو باندې هغه شریعت لیکلې وو. (۱۲) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل چې سمدستی د غره نه کوز شه، ځکه چې ستا خلق کوم چې تا د مصر نه راوویستل، هغوی مرتد شوی دی. هغوی د هغه خه نه زر او پېدلی دی چې ما یې حکم ورکړې دے او هغوی د خپلو ځانونو دپاره د سرو زرو یو بُت جوړ کړې دے. (۱۳) مالک خدای ما ته دا هم وفرمائیل، ما ته پته ده چې دا څومره ضدی خلق دی. (۱۴) ته د هغوی دپاره ما ته منت ونه کړې. زه هغوی تباہ کوم او هیڅ څوک به یې بیا نوم وانه خلی. نو زه به تا د داسې قوم پلار جوړ کړم چې د دوی نه به لوی او طاقتور وی. (۱۵) نو زه واپس شوم او د غره نه راکوز شوم، هغه د کاپو دوه تختې مې راروانې کړې وې چې په کومو باندې شریعت لیکلې شوې وو. د غره نه د اور لمبې ختلې. (۱۶) ما ته پته ولگېده چې تاسو د هغه حکم نافرماني کړې ده کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له درکړې وو او تاسو د هغه خلاف گناه کړې وه چې د سخی په شکل کښې مو د سرو زرو بُت جوړ کړې وو. (۱۷) نو هلته ستاسو په مخکښې ما د کاپو تختې راوغورزولې او ټوټې ټوټې مې کړې. (۱۸) نو یو ځل بیا زه د مالک خدای په حضور کښې څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې پرمخې پرېوتم او نه مې خه خوړل او نه مې خه څښل. دا ځکه چې تاسو د مالک خدای خلاف گناه کړې وه او هغه مو غصه کړې وو. (۱۹) زه د مالک خدای د سخت قهر نه

ویرېدم، ځکه چې هغه دومره غصه وو چې تاسو تباہ کړی، خو مالک خدای یو ځل بیا زما واورېدل. (۲۰) مالک خدای هارون ته هم دومره غصه وو چې وې وژنی، نو په هغه وخت ما د هارون دپاره هم دُعا وکړه. (۲۱) ما هغه د گناه نه پک څیز یعنی د سرو زرو سڅۍ واخستو کوم چې تاسو جوړ کړې وو او په اور کښې مې واچول. بیا ما دا ټوټې ټوټې کړو، د اوږو په شان مې مېده کړو او هغه مې په هغه وله کښې وغورزولو چې د غر نه لاندې بهېده. (۲۲) کله چې تاسو په تبیعره، مسه، قبروت هتاوه کښې وئ نو تاسو هلته هم مالک خدای غصه کړې وو. (۲۳) او چې کله هغه تاسو د قادس برنیع نه د دې حکمونو سره ولېږل چې لار شئ او هغه ملک ونیسئ کوم یې چې تاسو له درکولو، نو تاسو د هغه خلاف سرکشی وکړه، تاسو په هغه یقین ونه کړو او نه مو د هغه فرمانبرداری وکړه. (۲۴) چې د کوم وخت نه ما تاسو پېژندلی یئ، تاسو د مالک خدای خلاف سرکشی کړې ده. (۲۵) نو په هغه څلوېښتو ورځو او څلوېښتو شپو کښې زه د مالک خدای په حضور کښې پرمخې پروت وم، دا ځکه چې ما ته پته وه چې هغه ستاسو د تباہ کولو اراده لری. (۲۶) او ما دُعا وکړه، اے مالک خدایه، خپل خلق مۀ تباہ کوه، هغه خلق چې تا بچ کړل او د خپل لوی طاقت او قوت سره دې د مصر نه راوویستل. (۲۷) خپل خدمت کوونکے ابراهیم، اسحاق او یعقوب رایاد کړه او د دې خلقو ضد، بدکاری او گناه ته مۀ گوره. (۲۸) گنې، مصریان به ووائی چې ته د دې جوگه نه یې چې خپل خلق هغه ملک ته بوځي چې د هغوی سره دې وعده کړې ده. هغوی به ووائی چې تا خپل خلق بیابان ته د دې دپاره بوتلل چې هغوی ووژني، ځکه چې تا د هغوی نه نفرت کولو. (۲۹) د دې هر څه نه علاوه، دا هغه خلق دی چې تا خوښ کړل چې ستا خپل خلق شی او د خپل لوی طاقت او قوت سره دې هغوی د مصر نه راوویستل.

حضرت موسیٰ ته د شریعت د حکمونو نوې تختې ملاوېدل

۱۰. په هغه وخت کښې مالک خُدائ ما ته وفرمائیل، ”د اولنو په شان دوه د کانی تختې جوړې کړه او یو د لرگی صندوق جوړ کړه چې هغه تختې په کښې کېږدې. په غر باندې ما ته راوڅېژه، (۲) او زه به په هغې باندې هم هغه خه ولیکم خه چې ما په هغه تختو باندې لیکلی ؤو چې تا ماتې کړې او بیا به ته هغه په صندوق کښې کېږدې.“ (۳) نو ما د کیکر لرگی نه یو صندوق جوړ کړو او د اولنو په شان مې د کانی دوه تختې جوړې کړې او د ځان سره مې غر ته وڅېږولې. (۴) بیا مالک خُدائ په هغه تختو باندې هم هغه خبرې ولیکلې کومې چې هغه په وړومبی ځل لیکلې وې، دا هغه لس حکمونه ؤو چې تاسو له یې په هغه ورځ درکړل چې د غر سره راغونډ وئ او هغه د اور نه خبرې وکړې. مالک خُدائ ما له تختې راکړې. (۵) او زه د غره نه راکوز شوم څنگه چې مالک خُدائ ما ته حکم کړی وو، نو تختې مې په صندوق کښې کېښودلې. او هغه تختې تر اوسه پورې په صندوق کښې پرتې دي.“ (۶) بنی اسرائیل د یعقان د خلقو د ګوډو نه روان شول او موسیره ته لاړل. او هلته هارون په حق ورسېدو او دفن شو او د هغه زوی الی عزر د هغه په ځای د امام په توګه خدمت کولو. (۷) د هغه ځای نه هغوی جدجوده او بیا یطباته ته لاړل، هغه ملک چې د اوبو ډېر نهرونه په کښې دي. (۸) په هغه وخت مالک خُدائ د لیوی قبیلې سپری مقرر کړل چې د لوظ صندوق وړی او د امامانو په توګه د هغه خدمت کوی او د هغه په نوم برکت غواړی. او تر اوسه پورې د هغوی دا ذمه واری دي. (۹) نو د لیوی قبیلې ته د نورو قبیلو په شان زمکه ملاو نه شوه، مالک خُدائ په خپله د هغوی میراث وو هم هغه شان چې څنگه مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وعده کړې وه. (۱۰) ”د وړومبی ځل په شان زه په غر باندې څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې ایسار شوم، مالک خُدائ یو ځل بیا زما خبرې ته غوږ ونیولو او په دې رضا شو چې تاسو به نه تباہ کوی. (۱۱) بیا هغه ما ته وفرمائیل چې پاڅم او ستاسو لارښودنه وکړم، چې تاسو هغه ملک ونیسئ چې د کوم وعده یې ستاسو پلار نیکه سره کړې وه.

د مالک خدای درناوی او عبادت کول

۱۲) اوس، اے بنی اسرائیلو، هغه خه واورئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې ستاسو نه غواړی. د مالک خدای خپل خدای پاک نه یرېږئ، د هغه پوره تابعداری کوئ، د هغه سره مینه کوئ او د زړه د اخلاصه او د خپل ټول روح سره د هغه خدمت کوئ، ۱۳) او د هغه ټول قانون منئ. دا زه نن ستاسو د فائده پاره درکوم. ۱۴) گورئ، دا اوچت آسمانونه د مالک خدای دی، دا زمکه او په دې کښې هر خه د هغه دی. ۱۵) خو د مالک خدای مینه ستاسو پلار نیکه سره دومره زیاته وه چې د نورو خلقو په خای یې تاسو خوښ کړئ او تر اوسه پورې د هغه غوره خلق یئ. ۱۶) نو د اوس نه د مالک خدای تابعداره اوسئ او خپل ضد پرېږدئ. ۱۷) مالک خدای ستاسو خدای پاک د معبودانو خدای پاک او د مالکانو مالک خدای دے. هغه لوی او طاقتور دے، د هغه نه یره په کار ده. هغه نه د چا طرفداری کوی او نه رشوت اخلی. ۱۸) هغه دا گوری چې د یتیمانو او کونډو سره ښه سلوک کیږي او که نه، هغه د مسافرو سره مینه کوی کوم چې زمونږ خلقو سره اوسېږي او هغوی له خوراک او جامې ورکوی. ۱۹) نو د مسافرو سره مینه کوئ، ځکه چې په یو وخت کښې تاسو هم د مصر په ملک کښې مسافر وئ. ۲۰) مالک خدای د خپل خدای پاک نه یرېږئ او صرف د هغه عبادت کوئ. د هغه وفادار اوسئ او صرف د هغه په نوم قسم خورئ. ۲۱) د هغه ثناء وایئ، هغه ستاسو خدای پاک دے او تاسو په خپلو سترگو هغه لوی او عجیبه کارونه لیدلی دی چې ستاسو دپاره یې کړی دی. ۲۲) کله چې ستاسو پلار نیکه مصر ته لاړل، هغوی صرف اویا کسان وو. خو اوس مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې شمېره کړی یئ.

د مالک خدای لوی

۱۱ ﴿۱﴾ مالِک خُدائِ خپل خُدائِ پاک سره مينه کوئ او د هغه ټولې مطالبې، اَصُول، قانون او حُکْمونه منئ. ﴿۲﴾ چې تاسو د مالِک خُدائِ په حقله څه زده کړی دی نو هغه اوس ياد ساتئ. ستاسو په بچو نه بلکې په تاسو پخپله دا واقعي تېرې شوې. تاسو د مالِک خُدائِ لوتی، د هغه طاقت، د هغه قوت، ﴿۳﴾ او د هغه معجزې وليدلې. تاسو وليدل چې هغه د مصر په بادشاه فرعون او د هغه په ټول مُلک باندې څه وکړل. ﴿۴﴾ تاسو وليدل چې مالِک خُدائِ د مصريانو لښکر، سره د هغوئ د آسونو او جنگي گاپو څنگه تباہ کړل او په بحرِ قُلزم کښې يې ږوب کړل کله چې هغوئ تاسو پسې و. ﴿۵﴾ تاسو ته پته ده چې مالِک خُدائِ ستاسو دې ځای ته رارسېدو نه مخکښې په بيابان کښې څه وکړل. ﴿۶﴾ هغه راياد کړئ چې د روبين قبيلې د اِيياب د زامنو، داتن او ابيرام سره يې څه وکړل. د ټولو په مخکښې زمکه وچاوده او هغوئ يې سره د خپلو کورنو، د خپلو خېمو او د هغوئ د ټولو نوکرانو او ځناورو تېر کړل. ﴿۷﴾ آو، تاسو هم هغه خلق يئ چې په خپلو سترگو مو هغه ټول کارونه ليدلي دی څه چې مالِک خُدائِ کړی و.

د وعده کړې شوې زمکې برکتونه

﴿۸﴾ نن چې زه کوم قانون درکوم په هغه ټول عمل کوئ، نو تاسو ته به طاقت ملاو شی چې د سيند نه پورې وځئ او هغه مُلک قبضه کړئ کوم ته چې تاسو وردننه کېدونکي يئ. ﴿۹﴾ نو تاسو به په هغه مُلک کښې ډېره موده تېره کړئ چې مالِک خُدائِ ستاسو پلار نيکه او د هغوئ اولاد له يې د ورکولو وعده کړې ده، هغه مُلک چې زرخېزه او آباد دے. ﴿۱۰﴾ کوم مُلک چې تاسو قبضه کوئ هغه مُلک د مصر په شان نه دے، چرته چې تاسو مخکښې اوسېدئ. هلته به چې تاسو تخم گرلو، نو د پټو اوبو کولو دپاره به تاسو سخته خواری کوله، ﴿۱۱﴾ خو چې تاسو کومې زمکې ته ورننوځئ هغه د غرونو، مېدانونو مُلک دے، يو داسې مُلک چې په باران اوبه کېږي. ﴿۱۲﴾ مالِک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک د دې مُلک خيال ساتی او د کال په هر موسم کښې يې ورباندې نظر وی. ﴿۱۳﴾ نو که تاسو زما په

حُکمونو په وفاداری سره عمل کوي کوم چې نن ما درکړی دی، او تاسو د مالک خُدای د خپل خُدای پاک سره مینه کوي او د زړه د اخلاصه د هغه خدمت کوي،

۱۴ نو بیا به هغه ستاسو په مُلک کښې په صحیح موسم کښې، په خزان او سپړلی کښې بارانونه ووروی، نو تاسو به د زیتونو تېل، غله او انگور راټولوي،

۱۵ او د څاروو دپاره به وابښه درته ملاویږی. او ستا دپاره به خوراک ډېر وی او تاسو به ماره شئ. ۱۶ پام کوي، چې خپل زړونه مو دوکه نه کړی چې د مالک خُدای نه واوړي او د نورو معبودانو خدمت او عبادت وکړي. ۱۷ که تاسو داسې وکړل نو مالک خُدای به تاسو ته په قهر شی. هغه به د آسمان نه په تاسو باران بند کړی او ستاسو زمکه به اوچه شی او فصلونه به نه راشنه کوي. بیا به تاسو زر هلته مړه شئ، اگر چې هغه زمکه ښه ده کومه چې تاسو له درکوي. ۱۸ دا حُکمو نه یاد ساتئ او په ذهن کښې یې وساتئ. دا په خپلو متو او خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو دپاره د یادېدو د یوې ښې په شان وی. ۱۹ دا په خپلو ماشومانو زده کړي. چې تاسو په کور کښې یې او یا په لاره روان یې، چې تاسو ځملي او یا پاڅی نو د دې په حقله د هغوی سره خبرې کوي. ۲۰ دا د خپلو کورونو په درشلو او د خپلو ښارونو په دروازو ولیکي. ۲۱ نو تاسو او ستاسو بچی به په هغه مُلک کښې یو اوږد عُمر تېر کړی چې مالک خُدای ستاسو د پلار نیکه سره د هغې د ورکولو وعده کړې ده. تر څو چې زمکه او آسمان وی نو تاسو به هلته اوسېږي. ۲۲ ما چې کوم حُکمو نه درکړی دی په هغې باندې په ایماندارۍ سره عمل کوي یعنې، مالک خُدای د خپل خُدای پاک سره مینه کوي، د هغه په لاره سم روان اوسئ او د هغه نه مه لرې کېږي، ۲۳ نو چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به هغه ټول قومونه وشری او تاسو به هغه مُلک قبضه کړي کوم چې د هغه قومونو دے چې ستاسو نه لوي او طاقتور دی. ۲۴ تاسو چې چرته هم قدم ږدي، نو هغه زمکه به ستاسو وی. ستاسو علاقه به د بیابان نه تر لبنان پورې، د فرات د سیند نه واخله د مدیترانې د سمندر پورې خوره وی. ۲۵ په هغه مُلک کښې چې تاسو چرته هم ځئ، مالک خُدای ستاسو خُدای پاک به هغه خلق ستاسو نه ویرو لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده او هیڅ څوک به هم

ستاسو په مخکښې نه شی ودرېدلې. (۲۶) گورئ، زه نن تاسو خپلې خوښې ته پرېږدم چې برکت غواړئ او که لعنت، (۲۷) برکت به په دې کښې وی، چې د مالک خدای ستاسو خدای پاک په هغه حکمونو عمل کوي چې نن یې زه درکوم، (۲۸) لعنت به په دې کښې وی، چې تاسو د دې حکمونو نافرمانی وکړئ او د هغه معبودانو عبادت ته واوړئ چې تاسو مخکښې نه دی پېژندلی. (۲۹) کله چې مالک خدای تاسو هغه ملک ته راولی کوم چې تاسو قبضه کوي، نو د برکت آواز به تاسو د گرزیم غرنه وکړئ او د لعنت آواز به د عیبال غرنه وکړئ. (۳۰) دا دوه غرونه د کنعانیانو په علاقه کښې د اردن سیند نمریېواته طرف ته دی، کنعانیان د اردن په مېدان کښې اوسیږي، چې جلجال ښار ته نژدې دی او د موره مقدسو ونو نه لرې نه دی. (۳۱) زر به تاسو د اردن سیند نه واوړئ او هغه ملک به قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوي. کله چې هغه ملک ونیسی او په کښې اوسیږئ، (۳۲) نو گورئ، په هغه ټولو حکمونو به عمل کوي کوم چې نن زه درکوم.

د عبادت دپاره یو ځای

۱۲ (۱) موسی و فرمائیل چې، ”دا هغه حکمونه دي چې تاسو به په هغه ملک کښې پرې عمل کوي چې مالک خدای، ستاسو د پلار نیکه خدای پاک یې درکوي. چې تاسو ژوندی یی نو خامخا به ورباندې عمل کوي. (۲) کوم ملک چې تاسو نیسی په هغې کښې هغه ټول ځایونه تېاه کړئ چرته چې هغه خلق په لوړو غرونو، په غونډو او د لویو شنو ونو لاندې د خپلو معبودانو عبادت کوي. (۳) د هغوی د قربانی ځایونه وران کړئ او د هغوی د کاپو مقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړئ. د هغوی د اشیرې بت نښې وسوزوئ او د هغوی بتان ټوټې ټوټې کړئ او د هغه ځایونو نه د هغوی د بتانو نوم نشان ختم کړئ. (۴) د مالک خدای د خپل خدای پاک عبادت هغه شان مه کوي لکه څنگه یې چې هغوی کوي. (۵) خو مالک خدای به د ستاسو ټولو قبیلو د علاقې نه یو ځای خوښ کړي، هلته به

خلق د هغه حضور ته راځي او د هغه عبادت به کوي. (۶) هلته به خپلې سوزېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپله لسمه حصه او مقدسې نذرانې، خپلې منبستې، خپلې رضاکارانه نذرانې او د خپلو څاروو او گډو وړومبۍ پېدا شوي بچي پېش کوي. (۷) هلته، د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حضور کېني تاسو او ستاسو خاندان به خوراک کوي او د هغه هر څيز نه به پوره خوند اخلي چې تاسو د هغې دپاره محنت کړې وي. ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو له برکت درکړې دې. (۸) کله چې هغه وخت راشي، نو تاسو چې داسې کارونه ونه کړي لکه چې دلته يې کوي. تر اوسه پورې چې تاسو ته څه بڼه ښکارېدل نو هم هغه شان مو کول، (۹) ځکه چې تاسو ته هغه ميراث لا نه دې ملو شوې چې مالک خدای ستاسو خدای پاک يې تاسو له درکوي، چې هلته به تاسو په امن کېني اوسېږئ. (۱۰) کله چې تاسو د اردن سيند نه واوړئ، نو مالک خدای به هغه ملک تاسو له په ميراث کېني درکړي. هغه به تاسو د خپلو ټولو دشمنانو نه په حفاظت کېني وساتي او تاسو به په امن کېني اوسېږئ. (۱۱) مالک خدای به يو ځای خوښ کړي چرته به چې د هغه عبادت کړي او هلته به تاسو هغه له هغه هر څه راوړئ چې ما يې حکم درکړې دې، يعنې خپلې سوزېدونکې نذرانې او خپلې نورې قربانۍ، ستاسو لسمه حصه او منبستې او هغه خاص نذرانې چې تاسو د مالک خدای سره د هغې وعده کړې وي. (۱۲) د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د ليويانو سره چې ستاسو په ښارونو کېني اوسېږي، هلته د هغه په حضور کېني خوشحالي کوي، ياد لرئ چې د ليويانو به په زمکه کېني هيڅ ميراث نه وي. (۱۳) تاسو به خپلې نذرانې هلته نه پېش کوي چې چرته ستاسو خوښه وي، (۱۴) تاسو به خپلې نذرانې صرف په هغه يو ځای کېني پېش کوي چې مالک خدای به يې ستاسو د يوې قبيلې په علاقه کېني خوښ کړي. صرف هلته به تاسو خپلې سوزېدونکې نذرانې او نور هغه ټول کارونه کوي چې ما يې تاسو له حکم درکړې دې. (۱۵) چې چرته تاسو اوسېږئ نو تاسو هلته خپل ځناور حلالولي او خوړلي شئ. مالک خدای چې څومره ډېر درکوي نو هغه خوړلي

شی. تاسو ټول که پاک یی یا ناپاک، هغه خوړلې شی، لکه څنگه چې تاسو هوسی یا د غرڅی غوښه خورئ. (۱۶) خو تاسو به د هغې وینه نه څښئ، تاسو به خامخا د هغې وینه لکه د اوبو په زمکه تویوئ. (۱۷) څه چې تاسو مالک خدای ته پېش کوئ د هغې نه به هیڅ یو څیز په هغه ځایونو کښې نه شی خوړلې چرته چې تاسو اوسېږئ، نه ستاسو د غلې لسمه حصه، نه خپل مې، نه د زیتونو تېل، نه ستاسو د څاروو او گډو وړومبې پېدا شوې بچۍ، نه د هغه تحفې نه چې تاسو یې د مالک خدای سره وعده کړې وی، نه ستاسو رضاکارانه نذرانې او نه نورې نذرانې. (۱۸) تاسو او ستاسو بچۍ به، سره د ستاسو نوکرانو او د لیویانو چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي، دا نذرانې به صرف د مالک خدای ستاسو خدای پاک په حضور کښې خورئ، صرف د عبادت په هغه یو ځای کښې کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک خوښ کړی وی. او تاسو به هلته په هغه هر څه باندې خوشحاله یی کوم چې تاسو کړی وی. (۱۹) گورئ، چې تر کومې پورې تاسو په خپل ملک کښې اوسېږئ نو چې لیویان هم هېر نه کړئ. (۲۰) کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو علاقه لویه کړی، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده نو بیا چې کله هم تاسو غواړئ نو هلته غوښه خوړئ شی. (۲۱) د عبادت هغه یو ځای که پېر لرې وی، نو بیا چې ستاسو خوښه وی، نو هغه څاروې یا گډ حلالولې شی کوم چې مالک خدای درکړی وی او تاسو هغه غوښه په کور کښې خوړلې شی، لکه څنگه چې ما تاسو ته وئیلی دی. (۲۲) هر څوک چې پاک وی یا ناپاک، نو هغه دا غوښه خوړلې شی، لکه څنگه چې هغه د هوسی یا غرڅی غوښه خورئ. (۲۳) صرف هغه غوښه مه خورئ چې وینه لا په کښې وی، ځکه چې په وینه کښې ژوندون وی، نو تاسو د غوښې سره ژوندون مه خورئ. (۲۴) وینه د خوراک دپاره مه استعمالوئ، بلکې د اوبو په شان یې په زمکه تویوئ. (۲۵) که تاسو دا حکم ومنئ، نو مالک خدای به خوشحاله شی او ستاسو او ستاسو د بچو به هر کار سم وی. (۲۶) خپلې نذرانې او هغه تحفې چې تاسو یې د مالک خدای سره وعده کړې وی د عبادت هغه یو ځای ته راوړئ.

٢٧ هلتہ هغه نذرانې پېش کوي کومې چې د مالک خدائ په قربانگاه باندې پوره سوزولې شي. هغه نذرانې هم پېش کوي چې تاسو د هغې غوښه خورئ او وينه يې په قربانگاه باندې تويوي. ٢٨ په هغه هر څه باندې په وفاداري سره عمل کوي چې ما يې حکم درکړې دے، نو ستاسو او ستاسو د اولاد به د همېشه دپاره هر کار سم وي، ځکه چې تاسو به هغه کار کوي چې کوم صحيح وي او په کوم باندې چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک خوشحاليږي.

د بت پرستي خلاف خبرداري

٢٩ مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه قومونه تباہ کړي چې تاسو د هغوي ملک ونيسي، نو تاسو به هغه ملک قبضه کړئ او هلت به اوسېږئ. ٣٠ پام کوي چې کله مالک خدائ هغه قومونه تباہ کړي، نو چې د هغوي په عبادت او رسمونو کښې راگېر نه شي چې هغه ومنئ، ځکه هغه به ستاسو دپاره يو دام وي. د دې معلومولو کوشش مه کوي چې هغوي د خپلو معبودانو عبادت څنگه کوي، چې تاسو هم هغه شان عبادت وکړئ. ٣١ د مالک خدائ د خپل خدائ پاک عبادت هغه شان مه کوي چې څنگه هغوي د خپلو معبودانو عبادت کوي، ځکه چې هغوي د خپلو معبودانو په عبادت کښې ټول هغه حرام کارونه کوي چې مالک خدائ ترې نه نفرت کوي. تر دې پورې چې هغوي په اور کښې خپل بچي هم قرباني کوي. ٣٢ هغه هر څه کوي چې ما يې حکم درکړې دے، په دې کښې مه څه کموي او مه څه زياتوي.

د بت پرستي خلاف خبرداري

١٣ ١ کښې شي چې پېغمبران يا د خوبونو تعبير ورکونکي د يوې معجزې يا د يوې عجيبه نښې وعده وکړي، ٢ او که هغه پېشگوئي شوې نښې يا معجزې څرگندې شي، او که هغوي وائي، چې نورو معبودانو ته راواوړئ کوم چې تاسو

نۀ دی پېژندلی او د هغوی عبادت وکړی، (۳) نو هغه پېغمبرانو یا د خوبونو تعبیر ورکونکو ته غوږ مه نیسی. مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو معلوموی چې تاسو د مالک خدای سره د زړۀ د اخلاصه او د خپل ټول روح سره مینه کوئ او که نه. (۴) د مالک خدای تابعداري کوئ او د هغه درناوې کوئ، د هغه اطاعت کوئ او د هغه حکمونه منی، د هغه عبادت کوئ او د هغه وفادار اوسی. (۵) خو هغه د خوبونو تعبیر ورکونکی یا پېغمبران ووژنی چې تاسو ته وائی چې د مالک خدای خلاف بغاوت وکړی، چا چې د مصر نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. داسې خلق تاسو د هغه لارې نه اړوی په کومه باندې چې مالک خدای تاسو له د تلو حکم درکړې دے. هغوی دې خامخا ووژلې شی، چې خپل ځانونه د دې بد عمل نه خلاص کړی. (۶) که ستاسو ورور، زوی، لور، یا په تاسو گرانه ښځه، یا ستاسو نزدې دوست هم تاسو ته پټ پټ وائی چې د نورو معبودانو عبادت وکړی، هغه معبودان چې تاسو او ستاسو پلار نیکۀ یې هیڅکله هم عبادت نه دے کړې. (۷) کېدې شی چې هغوی تاسو ته ووائی چې د هغه خلقو د معبودانو عبادت وکړی کوم چې ستاسو سره نزدې اوسېږي یا د هغه خلقو د معبودانو کوم چې ستاسو نه لرې اوسېږي. (۸) خو هغوی ته توجو مه ورکړی او مه ورته غوږ نیسی. په هغوی باندې هیڅ رحم یا ترس مه کوئ او د هغوی خبره مه پټوی. (۹) هغوی ووژنی. وپرومبې کانی تاسو ورگزار کړی او بیا نور خلق ورپرېږدی چې سنگسار یې کړی. (۱۰) سنگسار یې کړی چې مړ شی. هغوی کوشش کولو چې تاسو د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه تاسو واړوی، کوم چې تاسو د مصر ملک نه راوویستلی، چرته چې تاسو غلامان وئ. (۱۱) نو د بنی اسرائیلو ټول خلق به خبر شی چې څۀ وشول، هغوی به ویرېږي او بیا به هیڅکله هیڅ څوک هم داسې بد عمل ونۀ کړی. (۱۲) کله چې تاسو په هغه ښارونو کېښې اوسېږئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی، نو کېدې شی چې تاسو خبر شی (۱۳) چې ستاسو د قوم څۀ لوفرانو خلقو د خپل ښار خلق بې لارې کړی دی چې د هغه معبودانو عبادت وکړی چې تاسو یې کله

هم د دې نه مخکېني عبادت نه دې کړې. (۱۴) که تاسو داسې يو افواه واورئ، نو د هغې پوره معلومات وکړئ، نو که په رښتيا دا بد عمل شوې وي، (۱۵) نو بيا د هغه ښار ټول خلق او د هغوی ټول ځناور هم ووژنئ. هغه ښار پوره تباه کړئ. (۱۶) کوم خلق چې هلته اوسېږي د هغوی ټول مال هم راوړئ او د ښار په مرکزي ځای کېنې يې ډېرې کړئ. بيا هغه ښار او چې په هغې کېنې څه هم وي مالک خدای ستاسو خدای پاک ته د نذرانې په توگه وسوزوئ. دا ښار به د همېشه دپاره کنډر پاتې کېږي او دا به هيڅکله بيا آباد نه شي. (۱۷-۱۸) د هغې نه هيڅ يو څيز هم ځان له مۀ اخلي کوم چې تباه کولې شي، نو بيا به د مالک خدای قهر سوړ شي او په تاسو به رحم وکړي. که تاسو د هغه په ټولو حکمونو باندې عمل کوئ کوم چې نن ما درکړی دی او هغه څه کوئ چې څه درنه غواړي، نو هغه به په تاسو رحم وکړي او ستاسو نه به يو لوی قوم جوړ کړي، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نيکه سره وعده کړې ده.

د وير په حقله قانون

۱۴ (۱) تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلق یئ. نو کله چې تاسو په مړي باندې غم کوئ، نو خپل ځانونه د نورو خلقو په شان مۀ زخمی کوئ يا د تندي نه بره وېښته مۀ کلوئ. (۲) تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک خلق یئ، په زمکه باندې چې څومره خلق اوسېږي په هغوی ټولو کېنې يې تاسو د دې دپاره خوښ کړئ چې د هغه خپل خاص خلق اوسئ.

حلال او حرام ځناور

(۳) هيڅ يو حرام څيز مۀ خورئ. (۴) تاسو دا ځناور خوړئ شي، څاروی، گډې، چبلی، هوسی، ځنگلی گډې، ځنگلی چبلی او غرڅی، (۵) هغه ټول ځناور چې سومونه يې په مينځ بېل وي او بيا بيا شخوند وي. (۶) خو صرف

هغه ځناور به حلال وي چې سومونه يې په مينځ بېل وي او بيا بيا شخوند هم وهي. تاسو اوبښ، سوه، يا ځنگلي سوه نه شئ خوړلې. دا به خامخا حرام گڼلې شي، ځكه چې دا بيا بيا شخوند وهي خو سومونه يې په مينځ بېل نه دي. (۸)

خنزيران مۀ خورئ، دا به خامخا حرام گڼلې شي، كه څۀ هم سومونه يې په مينځ بېل دي خو دا بيا بيا شخوند نه وهي. دا ځناور مۀ خورئ يا كه مړ وي لاس به هم نه وروړئ. (۹) تاسو هغه هر قسم كبان خوړلې شئ كوم چې وزر او په خرمن پتري لري، (۱۰) خو داسې د اوبو بل هر يو څيز چې وزر او په خرمن پتري نه لري هغه به نه شئ خوړلې، دا به خامخا حرام گڼلې شي. (۱۱) تاسو حلال مارغان خوړلې شئ. (۱۲-۱۸) دا د هغه مارغانو فهرست دې چې تاسو يې ببځي مۀ خورئ، شاهين، گونگا، باز، شهباز، بابښه، تپوس، كارغۀ، شترمرغ، سمندري مرغابې، پينگ، بگلي، ماهي خور مارغۀ، غټ ماهي خور مارغۀ، ملاچرچك او بښاپېرك. (۱۹) ټول الوتونكي حشرات ناپاك دي، هغه مۀ خورئ. (۲۰) خو تاسو حلال حشرات خوړلې شئ. (۲۱) هغه يو ځناور هم مۀ خورئ، چې په خپل مرگ مړ وي. تاسو سره چې كوم مسافر اوسپنې هغوئ ته دا وركولې شئ چې وې خوري، يا دا په نورو مسافرو باندې خرڅولې شئ. خو تاسو د مالِك خُداي د خپل خُداي پاك يئ او تاسو د هغه خلق يئ. گډوډرې يا د چېلي بچې د خپلې مور په پيو كښې مۀ پخوئ.

د لسمې حصې قانون

(۲۲) تاسو خامخا لسمه برخه وركوئ، د خپل هر فصل لسمه حصه چې تاسو يې هر كال ربځئ. (۲۳) بيا هغه يو ځاي ته ځئ كوم چې مالِك خُداي ستاسو خُداي پاك د خپل عبادت دپاره خوښ كړې دې او هلته د هغه په حضور كښې د خپل فصل، ميو او د زيتونو تېلو او ستاسو د وړومبي پېدا شوي څاروو او گډو لسمه برخه خورئ. دا د دې دپاره كوئ چې تاسو د مالِك خُداي خپل خُداي پاك نه د همېشه دپاره یرېدل زده كړئ. (۲۴) كه د عبادت ځاي ستاسو د كور نه پېر لري

وی چې هلته د خپل پېداوار لسمه برخه یوسئ چې مالک خدائ د هغې برکت درکړې دے، نو بیا داسې وکړئ، (۲۵) خپل پېداوار خرڅ کړئ او د دې پېسې د ځان سره د عبادت هغه یو ځای ته یوسئ. (۲۶) چې ستاسو زړه څه غواړي لکه غټه غوښه، نرۍ غوښه، مے یا شراب، نو په دې پېسو یې واخلي. او هلته، د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک په حضور کښې یې د خپل خاندان سره خورئ او خوشحالی وکړئ. (۲۷) هغه لیویان مة هېروئ چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي، ځکه چې د هغوی خپل هیڅ جائیداد نشته. (۲۸) د هر درېم کال په آخر کښې د خپلو ټولو فصلونو لسمه برخه راوړئ او په خپلو ښارونو کښې یې ذخیره کوئ. (۲۹) دا خوراک د لیویانو دپاره دے، ځکه چې د هغوی خپل جائیداد نشته او ورسره د هغه مسافرو دپاره، یتیمانو او کونډو دپاره دے چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي. هغوی ټول دې راځي او د خپل ضرورت څیزونه دې ترې نه اخلي. هم دغه شان کوئ او مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو له ستاسو په هر څه کښې برکت درکوي.

اوؤم کال

۱۵ (۱) د هر اوؤم کال په آخر کښې تاسو قرضونه معاف کوئ. (۲) دا هغه څه دی چې تاسو به یې خامخا کوئ. هر چا چې خپلو بنی اسرائیلو له قرض ورکړي وی نو هغه به ورته معاف کوي، هغه به د خپل ګاونډي یا د هغه د خپلوانو نه دا قرض واپس نه اخلي، مالک خدائ په خپله دا اعلان کړې دے چې قرض معاف شو. (۳) چې په یو مسافر باندې ستاسو قرض وی نو د هغه نه پېسې اخستې شی، خو چې ستاسو په بنی اسرائیلو قرض وی نو د هغوی نه به یې نه اخلي. (۴) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به تاسو له په هغه ملک کښې برکت درکړي کوم چې تاسو له درکوي. ستاسو د خلقو نه به هیڅ څوک هم غریب نه وي، (۵) که تاسو د هغه فرمانبرداری کوئ او هغه هر څه پوره پوره ومنئ چې

نن پي زه حُکم درکوم. (٦) نو مالک خُدائ به تاسو له برکت درکړي، لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. تاسو به پېرو قومونو له قرض ورکړئ، خو تاسو به د هېچا نه قرض نه اخلي، ستاسو په قبضه کېنې به پېر قومونه وي، خو تاسو به د هېچا په قبضه کېنې نه یئ. (٧) کوم مُلک چې مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکوي که د هغې په ښارونو کېنې ستاسو خپل یو اسرائیلې محتاج وي، نو خپل زړه مه سختوئ او د هغه مدد کولو نه لاس مه نیسئ. (٨) خو سخیان اوسېږئ او چې څومره پېسو ته پي ضرورت وي نو هغه هومره قرض ورکړئ. (٩) هغه ته د څه څیز قرض ورکولو نه په دې وجه انکار مه کوي چې د قرضونو د معاف کولو کال نږدې دے. داسې بد سوچونه خپل ذهن ته مه راولئ. که تاسو خپل ورور له قرض ورنه کړئ نو هغه به مالک خُدائ ته ستاسو خلاف فریاد وکړي او گناه به ستاسو په غاړه شي. (١٠) هغه ته چې د څه څیز ضرورت وي نو په خوشحالی سره او د زړه د اخلاصه پي ورکړئ، نو مالک خُدائ به تاسو له په هر کار کېنې برکت درکوي. (١١) په مخ د زمکې به همېشه غریبانان خلق موجود وي، نو زه تاسو له حُکم درکوم چې د خپلو بنی اسرائیلو د مدد نه لاس مه نیسئ.

د نوکرانو آزادول

(١٢) که یو عبراني سره یا ښځه خپل ځان په تاسو باندې د غلام یا وينځي په توگه خرڅ کړي، نو چې هغوی شپږ کاله ستاسو خدمت وکړي نو د هغې نه پس هغوی آزاد کړئ. کله چې اووم کال راشي، نو هغوی به خامخا پرېږدي چې لاړ شي. (١٣) کله چې تاسو هغوی آزادوي، نو تش لاس پي مه لېږئ. (١٤) چې مالک خُدائ تاسو له کوم برکت درکړي وي نو د خپلو گډو، غلي او د انگورو لنگري نه پېر څه ورکړئ. (١٥) هغه راپه یاد کړئ چې تاسو په مصر کېنې غلامان وئ او مالک خُدائ خپل خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ، نو ځکه زه تاسو له دا حُکم درکوم. (١٦) خو کېدے شي چې ستاسو غلام ونه غواړي چې لاړ شي، او هغه

ستاسو او ستاسو خاندان سره مينه کوی او د هغه دپاره ستاسو سره پاتې کېدل
 ښه وی. (۱۷) نو د خپل کور دروازې ته هغه بوځی او هلته د هغه غوږ سورې
 کړی، نو هغه به ټول عمر ستاسو غلام وی. د خپلې وینځې سره هم دغه شان
 سلوک کوی. (۱۸) کله چې تاسو یو غلام آزادوی نو خفه کېږئ مه، ځکه چې آخر
 هغه هم د یو مزدور په نیم قیمت شپږ کاله ستاسو خدمت کړی دی. هم دغه
 شان کوی، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هر کار کېنې تاسو له برکت
 درکوی.

د څارو وړومبې پیدا شوی بچي

(۱۹) د خپل څاروی یا گډې هر یو وړومبې نر بچي مالک خدای ستاسو خدای
 پاک دپاره بېل کړی، د دې څارو نه یو هم د کار دپاره مه استعمالوی او د دې
 گډو نه وړی مه کټ کوی. (۲۰) تاسو، او ستاسو خاندان به هر کال د عبادت په
 یو ځای کېنې د مالک خدای په حضور کېنې دا خوری. (۲۱) خو که په یو ځناور
 کېنې څه عیب وی، که هغه گډ وی، پوند یا څه بل غټ نقص په کېنې وی، نو
 تاسو به هغه مالک خدای خپل خدای پاک ته نه قربانی کوی. (۲۲) داسې ځناور
 تاسو په خپل کور کېنې خوړی شی، ستاسو هر یو کس، که پاک وی یا ناپاک،
 نو دا خوړلې شی، لکه څنگه چې تاسو هوسی یا غرځی خوری. (۲۳) خو د دې
 وینه د خوراک دپاره مه استعمالوی، او خامخا یې د اویو په شان په زمکه
 تویوی.

د فسحي اختر

۱۶ (۱) د ایب په میاشت کېنې د فسحي اختر کولو سره د مالک خدای خپل
 خدای پاک درناوی کوی، دا هغه میاشت وه چې مالک خدای ستاسو خدای
 پاک تاسو د مصر نه د شپې راوویستلی. (۲) د مالک خدای خپل خدای پاک د

فسحې اختر د قرباني دپاره هلته خپل يو گډ يا يو څاروۍ حلال کړي کوم ځای چې هغه د خپل نوم د درناوی دپاره خوښ کړي وی. (۳) کله چې تاسو دا خوراک وخورئ، نو خمبیره شوې روتي به نه خورئ. اووه ورځې به تاسو پتیره روتي خورئ، هم هغه شان لکه څنگه چې تاسو د مصر نه په تېزۍ سره راووتلئ. دا روتي خورئ او د دې نوم به د تکلیفونو روتي وی، چې تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ نو ستاسو به هغه ورځ ياده وی چې د مصر ملک نه راوتلئ. (۴) اووه ورځې به ستاسو په ملک کښې د هیچا په کور کښې خمبیره نه وی، او د وړومبۍ ورځې په مابښام د حلال شوی ځناور غوښه به هم په هغه شپه خوړلې شی. (۵) - (۶) د فسحې د اختر ځناور د عبادت په هغه یو ځای کښې حلالوی، د هغه ملک په بل یو ځای کښې هم نه، کوم چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی. تاسو داسې د نمرپرېواتو په وخت کښې کوئ، د ورځې په دې وخت کښې چې کله تاسو د مصر نه ووتلئ. (۷) غوښه ویشوئ او د عبادت په هغه یو ځای کښې یې وخورئ، او په ورپسې سحر واپس کور ته راشئ. (۸) ورپسې شپږ ورځې به تاسو پتیره روتي خورئ او په اوومه ورځ د مالک خدای خپل خدای پاک د عبادت دپاره راغونډ شی او په هغه ورځ کار مه کوئ.

د لَو کولو اختر

(۹) چې تاسو د فصل رېږل شروع کړئ نو د هغه وخت نه اووه هفتې وشمېرئ، (۱۰) او بیا د مالک خدای ستاسو خدای پاک درناوی دپاره د لَو کولو اختر وکړئ، هغه چې کوم برکت درکړي دې د هغې په مطابق هغه له یوه رضاکارانه نذرانه راوړئ. (۱۱) د مالک خدای په حضور کښې تاسو سره د خپلو بچو، ستاسو نوکرانو، لیویانو، مسافرو، یتیمانانو او د هغه کونډو سره خوشحاله شی چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي. د عبادت په هغه یو ځای کښې هم دغه شان کوئ. (۱۲) گورئ چې په دې حکمونو باندې عمل وکړئ، دا خبره مه هېږئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وی.

د جونگرو اختر

﴿١٣﴾ چې تاسو خپل ټول فصل راټول کړئ او خپل ټول انگور په لنگري کښې نچور کړئ، نو اووه ورځې د جونگرو اختر کوئ. ﴿١٤﴾ تاسو د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو او د لیویانو، مسافرو، یتیمانانو او د هغه کونډو سره د دې نه خوند واخلئ چې ستاسو په ښارونو کښې اوسیږي. ﴿١٥﴾ مالک خدای ستاسو خدای پاک چې کوم خای خوښ کړی وی نو په هغه خای کښې اووه ورځې اختر وکړئ. خوشحاله اوسئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو فصل او ستاسو کار له برکت ورکړی دی. ﴿١٦﴾ ستاسو د قوم ټول سړي به په کال کښې درې ځل د مالک خدای عبادت دپاره هغه یو خای ته یعنې د فسحې اختر، د لوی کولو اختر او د جونگرو اختر دپاره راځي. او یو سړی به هم مالک خدای له خالی لاسونه نه راځي، ﴿١٧﴾ او د هر چا چې خومره وس وی، نو هغه به د هم هغه برکت په مطابق هدیه ورکوي خومره چې مالک خدای خپل خدای پاک هغه له ورکړی وی.

قاضیان

﴿١٨﴾ په هر یو ښار کښې چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې درکوي په هغې کښې قاضیان او نور آفسران مقرر کړئ. دا سړي به د چا د طرفدارۍ نه بغیر فېصلې کوي. ﴿١٩﴾ هغوی به په خپلو فېصلو کښې د بې انصافی نه کار نه اخلی، او رشوت دې نه اخلی، ځکه چې رشوت هوشیار خلق پندوی او د صادقانو په خبرو کښې چالاکی پیدا کوي. ﴿٢٠﴾ همېشه عدل او انصاف کوونکی اوسئ، نو چې هغه ملک قبضه کړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوي او هلته اوسېږئ. ﴿٢١﴾ کله چې تاسو مالک خدای خپل خدای پاک دپاره یوه قربانگاه جوړوئ، نو د هغې په څنګ کښې د لرګي د اشیرې بُت ستنه مه ودرئ. ﴿٢٢﴾ او د بُت پرستی دپاره د کاني ستنه مه ودرئ، مالک خدای د دې څیزونو نه نفرت کوي.

۱) مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک ته داسې يو څاروې يا گډ هم مه قرباني کوي چې څه عېب په کښې وي، مالک خُدائِ د دې کار نه نفرت کوي.

۲) که تاسو واورئ چې ستاسو په يو ښار کښې څه سپرو يا ښځو د مالک خُدائِ خلاف گناه کړې ده او د هغه سره کړې لوظ يې مات کړې دے ۳) چې هغوي د نورو معبودانو، د نمر، سپورمي، يا د ستورو عبادت او خدمت يې کړې وي او د مالک خُدائِ د حکم مخالفت يې کړې وي، ۴) نو که داسې يو خبر واورئ، نو د هغې پوره پته ولگوي. که دا رښتيا وي چې په بنی اسرائیلو کښې داسې گنده کار شوې وي، ۵) نو هغه کس د ښار نه بهر بوځي او سنگسار يې کړي. ۶) په هغه وخت کښې به هغه وژلې شي چې دوه يا د دوو نه زيات گواهان د هغه خلاف گواهي ورکړي، خو که صرف يو گواه وي نو هغه به نه شي وژلې. ۷) ورومې کاني به گواهان ورولي او بيا به يې باقی نور خلق سنگسار کړي، چې ستاسو نه دا بدې لرې شي. ۸) که داسې لانجې وي چې د هغې فېصله کول د هغه ځای د قاضيانو دپاره گران وي، لکه د جائيداد حقونو يا د چا د زخمۍ کېدلو لانجې يا چې په قصد سره يا په غلطۍ سره د قتل په مينځ کښې فرق کول وي، نو چې داسې وشي، نو د عبادت هغه يو ځای ته لاړ شي چې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک خوښ کړي وي، ۹) او خپله لانجه د ليوي قبيلې امامانو ته او په هغه وخت کښې چې کوم قاضي حاضر وي هغوي ته يې پېش کړي، نو هغوي پرېږدي چې هغه لانجه فېصله کړي. ۱۰) هغوي به خپله فېصله وکړي او چې هغوي تاسو ته څنگه وائي نو تاسو به هم هغه شان کوي. ۱۱) د هغوي فېصله ومنئ او چې د کوم قانون پوره وضاحت درته وکړي نو په هغې عمل وکړي. ۱۲) هر څوک چې دا جرأت وکړي او چې د قاضي يا د امام دا فېصله ونه مني نو هغه دې خامخا ووژلې شي، چې د بنی اسرائیلو نه دا گنده کار ختم شي. ۱۳) نو هر څوک چې د دې نه خبر شي نو وبه یرېږي او د عدالت فېصلې به مني.

د بادشاه په حقله اصول

١٤) كله چې تاسو هغه ملك ونيسئ چې مالِك خُداى ستاسو خُداى پاك يې تاسو له دركوى او تاسو هلته اوسېږئ، نو تاسو به ووايئ چې ستاسو نه گېرچاپېره قومونو په شان تاسو ته هم د يو بادشاه ضرورت دى. ١٥) گورئ، كوم سړى چې د بادشاهى دپاره تاسو غوره كوي نو چې هغه مالِك خُداى هم غوره كړى وي. نو په كار دى چې هغه ستاسو د خپل قوم نه وي، يو مسافر خپل بادشاه مۀ جوړوي. ١٦) هغه بادشاه به د ځان دپاره پېر آسونه نه ساتي او هغه دې خلق مصر ته نه لېږي چې آسونه په پېسو واخلي، ځكه چې مالِك خُداى فرمايلي دي چې د هغه خلق به هيڅكله واپس هلته نه ځي. ١٧) د بادشاه دې پېرې بنځي نه وي، ځكه چې دا به هغه د مالِك خُداى نه واړوي، او هغه دې خپل ځان په سپينو زرو يا سرو زرو نه مالداره كوي. ١٨) كله چې هغه د بادشاهى په تخت كېښي، نو هغه به د خپل ځان دپاره د دې قانون يو نقل وليكي، دا كار به د ليوى قبيلې د امامانو په وړاندې كيږي. ١٩) هغه به دا كتاب د ځان سره نزدې ساتي او ټول عمر به يې وائي، چې د مالِك خُداى نه یرېدل زده كړي او په وفادارى سره به په هغه هر څۀ باندې عمل كوي چې په دې كتاب كېښي يې حُكم راغلي دي. ٢٠) نو هغه به خپل ځان د خپلو خلقو نه اوچت نه گڼي او د مالِك خُداى د حُكمونو نافرمانى به نه كوي. نو هغه به پېر وخت پورې حكومت وكړي او د هغه اولاد به پېره موده په بنى اسرائيلو باندې بادشاهى وكړي.

د امامانو برخه

١٨) د ليوى قبيلې هېچا ته به هم په زمكه كېښي حصه نه ملاوېږي، نه امامانو ته او نه يې نورو خلقو ته، د دې په ځاى هغوى به په هغه نذرانو او قربانو ژوند تېروي كومې چې مالِك خُداى ته وركولې شي. ٢١) د هغوى به خپل هېڅ

میراث نه وی، لکه چې نورې قبیلې یې لری، لکه څنگه چې مالک خدای وعده کړې ده چې مالک خدای به په خپله د هغوی میراث وی. (۳) کله هم چې یو څاروی یا ګډ قربانی کیږی، امام له به د دې اوږده، ژامه او دنننی اندامونه ورکولای شی. (۴) هغوی به د دې څیزونو نه وړومی برخه اخلی یعنې د غلې، میو، د زیتونو تېلو او ستاسو د ګډو د وړو نه. (۵) مالک خدای ستاسو د ټولو قبیلو نه د لیوی قبیلې خوښه کړه چې د امامانو په توګه همېشه د هغه خدمت وکړی. (۶) هر یو لیوی چې وغواړی نو هغه د بنی اسرائیلو د هر یو ښار نه د عبادت هغه یو ځای ته راتلای شی (۷) او هلته د یو امام په توګه د مالک خدای خپل خدای پاک خدمت کولای شی، لکه د نورو لیویانو په شان کوم چې هلته خدمت کوی. (۸) د نورو امامانو په شان به هغه ته هم هغه هومره خوراک ملاوېږی او د هغه خاندان چې څه هم ورلېږی نو هغه د ځان دپاره کېښودلی شی.

د غېرو قومونو د رسمونو خلاف خبردارۍ

(۹) کله چې تاسو هغه ملک ته ورننوځئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی، نو چې هلته کوم قومونه دی د هغوی په غلطو رواجونو پسې مه ځئ. (۱۰) ستاسو په مینځ کېنې دې داسې کس نه وی چې خپل بچی په اور کېنې قربانی کوی، او خپل خلق مه پرېږدئ چې د غېبو په خبرو عمل وکړی، یا فال وګوری یا په منتر پسې وګرځی (۱۱) یا تعویذ استعمال کړی، د ښاپېرو په ذریعه کار وکړی او هغوی مه پرېږدئ چې د مړو روحونو سره مشورې وکړی. (۱۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې دا حرام کارونه کوی، نو ځکه مالک خدای به هغه قومونه وشری چې تاسو مخ په وړاندې ځئ. (۱۳) د مالک خدای سره پوره وفادار اوسئ.

د یو پیغمبر د رالېرلو وعده

﴿١٤﴾ بیا موسیٰ وفرمائیل، ”په هغه مُلک کښې، کوم چې زر تاسو قبضه کړئ، خلق د غیبو خبرې کوونکو او فالونو کتونکو په نصیحت عمل کوی، خو مالک خدای ستاسو خدای پاک اجازت نه درکوی چې تاسو داسې وکړئ. ﴿١٥﴾ خو هغه به تاسو له زما په شان یو پیغمبر راولېږي چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی او تاسو به د هغه تابعداري کوئ. ﴿١٦﴾ په کومه ورځ چې تاسو د سینا غره سره راغونډ وئ، تاسو زاری وکړه چې مونږ نه غواړو چې د مالک خدای خبرې بیا واورو یا د جلال شغلي وگورو، ځکه چې تاسو یرېدلئ چې مړه به شئ. ﴿١٧﴾ نو مالک خدای ما ته وفرمائیل چې هغوی صحیح سوال کړي دے. ﴿١٨﴾ زه به هغوی له د هغوی د خپلو خلقو نه ستا په شان یو پیغمبر ورولېږم، زه به هغه ته وښایم چې هغه به څه وائی او زه چې کوم حکم ورکوم نو هم هغه شان به یې خلقو ته ورسوی. ﴿١٩﴾ هغه به زما په نوم خبرې کوی او هر څوک چې د هغه د منلو نه انکار وکړي نو سزا به ورکړم. ﴿٢٠﴾ خو چې کله ما حکم نه وی ورکړي او یو پیغمبر دا جرأت وکړي چې زما په نوم پیغام ورکړي، نو خامخا به وژلې شي او هغه پیغمبر به هم وژلې شي چې د نورو معبودانو په نوم خبرې کوی. ﴿٢١﴾ مونږ څنگه دا وئیلې شو چې د یو پیغمبر پیغام د مالک خدای نه نه دے؟ ﴿٢٢﴾ که یو پیغمبر د مالک خدای په نوم خبرې وکړي او چې کومه خبره یې کړې وی او رښتیا نه شي، نو بیا دا د مالک خدای پیغام نه دے. هغه پیغمبر په خپل اختیار خبرې کړې دی او تاسو له په کار دی چې د هغه نه ونه یرېږئ.

د پناه ښارونه

١٩ ﴿١﴾ کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه خلق تباہ کړي چې زمکه یې تاسو له درکوی او چې د هغوی ښارونه او کورونه ونیسي او هلته

اوسپرئ، ۲-۳ نو هغه علاقه په درېو حصو کښې تقسيم کړئ، چې په هره يوه
 حصه کښې يې داسې ښار وي چې تلل ورته آسان وي. نو چې څوک يو بل کس
 ووژني نو د پناه دپاره د دې نه يو ښار ته تېښتېدلې شي. ۴ که څوک يو کس په
 غلطۍ سره ووژني چې هغه يې دشمن نه وي، نو هغه د دې ښارونو نه يو ښار ته
 تېښتېدلې شي چې بچ شي. ۵ که دوه سپرې د لرگو وهلو دپاره ځنگل ته لاړ شي
 او د هغوئ نه يو کس يوه ونه وهي او تبر د لاسکي نه ووځي او هغه بل کس
 ووژني، نو د پناه دپاره د دې ښارونو نه يو ته تېښتېدلې شي. ۶ خو که صرف
 يو ښار وي او هغې ته فاصله هم پوره وي، نو کېدې شي چې د هغه کس بدل
 اخستونکي خپلوان يې ونيسي او په غصه کښې يو بېگناه گاونډی ووژني. خو په
 غلطۍ سره هغه خپل گاونډی مړ کړو چې دشمن يې نه وو. ۷ نو ځکه زه حکم
 درکوم چې درې ښارونه بېل کړئ. ۸ کله چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک
 ستاسو علاقه پراخه کړي، لکه څنگه چې هغه ستاسو پلار نيکه ته فرمايلي دي او
 هغه ټول ملک درکړي چې هغه يې وعده کړې ده، ۹ بيا تاسو درې نور ښارونه
 خوښ کړئ. که تاسو هغه هر څه کوئ چې نن يې زه حکم درکوم او د مالک
 خدائ خپل خدائ پاک سره مينه کوئ او د هغه د اصولو په مطابق ژوند تېروئ
 نو هغه به تاسو له دا ملک درکړي. ۱۰ هم دغه شان وکړئ، نو چې بېگناه خلق
 نه مري او د هغوئ د وژلو گناه ستاسو په غاړه نه وي، په هغه ملک کښې چې
 مالک خدائ يې تاسو له درکوي. ۱۱ خو که يو کس د خپل گاونډي سره دشمني
 وي او قصداً په هغه حمله وکړي او وې وژني او بيا د پناه دپاره د دې ښارونو نه
 يو ښار ته وتېښتي، ۱۲ نو په داسې حالت کښې دې د هغه د ښار مشران هغه
 راوغواړي او د هغه کس خپلوانو ته دې په حواله کړي کوم چې د قتل د بدل
 اخستلو خواهش کوي، نو چې هغوئ يې ووژني. ۱۳ په هغه هيڅ رحم مه کوئ.
 او بني اسرائيل د بېگناه وينې توييدلو نه پاک کړئ، نو په دې سره به ستاسو هر
 يو کار سم وي.

پخوانۍ پولې

۱۴ د خپل ګاونډي د جانياد د حد ګانې مه بې ځايه کوي، کوم چې د مخکښې نه په هغه ملک کېښې لګېدلې وي چې مالک خدای ستاسو خدای پاک يې تاسو له درکوي.

د ګواهانو په حقه قانون

۱۵ د يو سړي مجرم ثابتولو دپاره به يو ګواه کافی نه وي، بلکې د هغه مجرم ثابتولو دپاره به د دوو يا درېو ګواهانو پېش کول لازمي وي. ۱۶ که څوک د دروغو الزام په وجه بل کس ته نقصان رسولو کوشش وکړي، ۱۷ نو دواړه به د عبادت هغه يو ځای ته ځي او د هغه وخت مقرر شوی قاضيان او امامان به د هغوی فېصله وکړي. ۱۸ قاضيان به د دې معاملي پوره معلومات وکړي، او که چا په خپل اسرائيلي باندې د دروغو الزام لگولې وي، ۱۹ هغه ته به هغه سزا ملاوېږي چې د څه اراده چې يې د بل دپاره لرله. نو داسې به تاسو د دې بدۍ نه خلاص شئ. ۲۰ بيا به هر يو کس خبر شي چې څه وشول، هغوی به وپېژني او هيڅ څوک به هم بيا داسې بد عمل نه کوي. ۲۱ په داسې معاملو کېښې هيڅ رحم مه کوي، د ژوند په بدل کېښې به د ژوند سزا وي، د سترګې په بدل کېښې د سترګې، د غاښ په بدل کېښې د غاښ، د لاس په بدل کېښې د لاس، پښې په بدل کېښې به د پښې سزا وي.

د جنگ په حقه قانون

۲۰ ۱ کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له ځي او تاسو وګورئ چې د هغوی جنگي ګاډي، آسونه او لښکر ستاسو نه زيات وي، نو د هغوی نه مه پرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو مل وي، چا چې د مصر ملک

نه راوويستلی. (۲) د هغې نه مخکېنې چې تاسو جنگ شروع کړئ، یو امام دې وړاندې راشی او لښکر ته دې ووائی، (۳) اے بنی اسرائیلو. واورئ، نن تاسو جنگ له روان یئ. مۀ بې زړۀ کېږئ، مۀ یرېږئ، مۀ بې حوصلې کېږئ او نه چې وارخطا شی. (۴) مالک خدای ستاسو خدای پاک ستاسو مل دے، هغه به ستاسو د دشمنانو خلاف جنگ کوی او فتح به درکړی. (۵) بیا به آفسران په خپل تقریر کېنې فوجیانو ته ووائی، په تاسو کېنې داسې څوک شته چې کور یې جوړ کړی وی، خو وقف کړی یې نه وی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. کۀ هغه په جنگ کېنې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغۀ کور وقف کړی. (۶) دلته داسې یو سرے شته، چې هغۀ د انګورو باغ کړلے وی، خو دا موقع ورته نه وی ملاو شوی چې انګور ترې نه راټول کړی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. کۀ هغه په جنگ کېنې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغۀ په میو مزې وکړی. (۷) دلته داسې څوک شته، چې کوژدن یې کړې وی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. گنې، کۀ هغه په جنگ کېنې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغۀ د کوژدن شوې ښځې سره واده وکړی. (۸) آفسران به سړو ته دا هم ووائی، دلته داسې یو سرے شته، چې هغه یرېږی یا یې زړۀ بائیللے وی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. گنې، هغه به د خپل ځان په شان د نورو ملګرو زړونه هم کمزوری کړی. (۹) کله چې آفسران د لښکر سره خپلې خبرې خلاصې کړی، نو د هرې قبیلې دپاره به مشران خوښ کړی شی. (۱۰) کله چې تاسو په یو ښار باندې حمله کوئ، نو وپرومبے هغه خلقو ته د تسلیمېدو موقع ورکړئ. (۱۱) کۀ هغوی دروازې کولای کړی او تسلیم شی، نو هغوی به ټول ستاسو غلامان وی او ستاسو دپاره به بېګار کوی. (۱۲) خو کۀ د هغه ښار خلق تسلیم نه شی او جنگ خوښ کړی، نو د خپل لښکر سره یې محاصره کړئ. (۱۳) نو کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک وکړی چې تاسو هغه ښار قبضه کړئ، نو په دې کېنې ټول سړی ووژئ. (۱۴) خو هغه ښځې، ماشومان، څاروی او چې په ښار کېنې نور هر څۀ وی هغه د ځان دپاره اخستے

شی. تاسو د خپلو دشمنانو هر څیز استعمالولی شی. مالک خدای دا تاسو له درکړی دی. (۱۵) تاسو به د هغه ښارونو سره داسې کار وکړئ کوم چې د هغه ملک نه لرې دی چرته به چې تاسو اوسېږئ. (۱۶) خو کله چې تاسو د هغه ملک ښارونه قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی، نو هر یو کس ووژئ. (۱۷) دا ټول خلق تباہ کړئ یعنې حټیان، اموریان، کنعانیان، فرزیان، حویان او یبوسیایان، لکه څنگه چې مالک خدای د دې حکم درکړی دی. (۱۸) دا خلق ووژئ، نو هغوی به تاسو د مالک خدای خلاف گناهگار نه کړی چې تاسو ته هغه ټول بد عملونه وښائی چې هغوی یې د خپلو معبودانو په عبادت کښې کوی. (۱۹) کله چې تاسو د یو ښار د قبضه کولو کوشش کوئ، نو د هغه ځای مېوه دارې ونې مۀ پرې کوئ، اگر چې محاصره د ډېر وخت پورې اوږده هم شی. مېوه یې خورئ، خو ونې مۀ تباہ کوئ، ځکه چې ونې ستاسو دشمنانې نه دی. (۲۰) تاسو هغه هره ونه راماتولی شی کومه چې مېوه نه نیسی او د ښار د قبضه کېدو پورې تاسو هغه د محاصرې د دېوالونو دپاره استعمالولی شی.

نامعلومه قتل

۲۱ (۱) که په یو پتی کښې یو قتل شوې کس وموندې شی په هغه ملک کښې چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی او تاسو ته پته نه وی چې چا وژلې دې، (۲) نو ستاسو مشران او قاضیان به لار شی او چې چرته هغه مړې موندلې شوې وی نو د هغه ځای نه به د ټولو نزدې ښارونو فاصله معلومه کړی. (۳) نو چې چرته مړې موندلې شوې وی د هغه نزدې ښار مشران به یوه سخی خوښه کړی چې هیڅ کار ترې نه نه وی اخستې شوې او نه یې جغ رابښکلې وی. (۴) هغوی به دا یوې بهېدونکې ولې ته کوزه کړی چې د هغه ځای زمکه هیڅکله نه یوې شوې وی او نه کرلې شوې وی او هغوی به هلته

د دې سخی څټ مات کړی. (۵) د لیوی قبیلې امامان به هم هلته لاړ شی، ځکه چې هغوی به هره هغه لاندې فېصله کوی چې د ظلم او زیاتۍ سره یې تعلق وی. مالک خدای ستاسو خدای پاک هغوی د خپل خدمت دپاره خوښ کړی دی او چې د هغه په نوم برکتونه وغواړی. (۶) بیا چې چرته هغه قتل شوې کس موندلې شوې وی هغې ته د نزدې ښار ټول مشران به په هغه سخی باندې خپل لاسونه ووينځي، (۷) او هغوی دې ووائی چې، مونږ دا کس نه دې وژلې او مونږ ته پته نشته چې دا قتل چا کړې دې. (۸) اې مالک خدایه، خپل خلق اسرائیلیان معاف کړه ځوک دې چې تا د مصر نه آزاد کړل. مونږ معاف کړه او د یو بېگناه کس د قتل ذمه واری زمونږ په غاړه مه اچوه. (۹) چې هغه څه وکړی چې مالک خدای یې غواړی، نو د قتل ذمه واری به ستاسو په غاړه نه وي.

په جنگ کېنې نیولې شوې ښځې سره واده کول

(۱۰) کله چې تاسو د خپلو دشمنانو خلاف جنگ له لاړ شی او مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو په هغوی زورور کړی او څه کسان ترې نه قېدیان کړی، (۱۱) کېدې شی چې تاسو په هغوی کېنې یوه ښائسته ښځه وگورئ چې ستاسو خوښه شی او ورسره واده کول وغواړی. (۱۲) هغه خپل کور ته بوځي، هلته به خپل سر کل کړی، نوکونه به پرې کړی، (۱۳) او خپلې جامې به بدلې کړی. هغه به ستاسو په کور کېنې ایساره شی او خپل مور پلار پسې به یوه میاشت وژاړی، د هغې نه پس، هغه واده کولې شی. (۱۴) وروستو، که تاسو د هغې سره خوشحاله نه یئ، نو تاسو یې پرېښودې شی او چې چرته وغواړی نو هلته دې لاړه شی. ځکه چې تاسو د هغې بې عزتی کړې ده، نو تاسو د هغې سره د یوې وینځې په شان سلوک نه شی کولې او نه یې خرڅولې شی.

د مشرې زوی حقونه

١٥) كه د يو سپرى دوه بنځې وى او هغه د يوې سره مينه كوى او د بلې سره نه كوى او د دواړو نه يې زامن پېدا شى، خو وړومبى زوى يې د هغې بنځې نه وى چې د كومې سره مينه نه كوى، ١٦) كله چې هغه سرې خپل جائيداد تقسيموى نو هغه دې د خپلې خوښې بنځې زوى له د مشرى زوى حق نه وركوى. ١٧) چې د كومې بنځې سره مينه نه كوى خو د هغې زوى مشر دى نو هغه له به يو په دوه برخه وركوى. مشر زوى د خپل پلار د طاقت وړومبى نېشه وى. هغه د مشرى حق لرى.

يو نافرمانه زوى

١٨) كه د چا زوى ضدى يا سرکشه وى، يو زوى چې د خپل مور پلار فرمانبردارى نه كوى، تر دې پورې چې هغوى سزا هم وركړى، ١٩) د هغه مور پلار دې هغه د ښار مشرانو له راولى چرته چې هغه اوسېږي او په هغه دې فېصله وكړي شى. ٢٠) هغوى دې مشرانو ته داسې ووائى، ”زمونږ زوى ضدى او سرکشه دى او زموږ خبره نه منى، هغه فضول خرچه او شرابى دى.“ ٢١) نو د ښار سپرى دې هغه سنگسار كړي چې مړ شى. نو تاسو به د دې بدكارى نه خلاص شئ. په بنى اسرائيلو كې به ټول خلق د دې نه خبر شى او وبه یرېږي.

د مړى سمبالول

٢٢) كه د يو جرم په وجه څوك وژلى شوى وى او د هغه لاش په يوه ونه كېښي ځوړند وى، ٢٣) نو هغه دې د شپې هلته نه شى پرېښودلې. هغه دې خامخا هم په هغه ورځ ښخ كړې شى، ځكه چې يو داسې مړى چې په ونه كېښي ځوړند وى هغه په ملك باندې د خدائ پاک لعنت راولى. هغه مړى ښخ كړئ، نو تاسو به هغه ملك پليت نه كړئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يې تاسو له په ميراث كېښي دركوى.

۲۲ (۱) که تاسو وگورئ چې ستاسو د اسرائیلی ورور غوا یا گډې لار غلطه کړې وی، نو هغه هم داسې مه پرېږدئ، او خپل مالک له یې واپس وروئ. (۲) خو که د دې مالک لرې اوسېږي یا که تاسو ته پته نه وي چې دا د چا ده، نو د ځان سره یې خپل کور ته بوځئ. کله یې چې مالک لټولو له راشی، نو هغه له یې ورکړئ. (۳) کله چې تاسو خر، د کپړې ټکره، یا بل څه ومومئ چې ستاسو د اسرائیلی ورور نه ورک شوې وي نو تاسو هم دغه شان کوئ. د چا سره مدد کولو نه لاس مه نیسئ. (۴) که ستاسو د اسرائیلی ورور خر یا غوا په لاره کښې غورزېدلې وي، نو هغه هم داسې مه پرېږدئ، د هغه ځناور په پاڅولو کښې د هغه مدد وکړئ. (۵) ښځې دې د سړو جامې نه اچوي او سړي دې د ښځو جامې نه اغوندي، مالک خدای ستاسو خدای پاک د هغه خلقو نه کرکه کوي څوک چې داسې کارونه کوي. (۶) که چېرې تاسو په یوه ونه کښې یا په زمکه باندې د مارغانو جاله ووينئ چې مرغۍ په هغو باندې یا د خپلو بچو سره ناسته وي، نو تاسو به دا مرغۍ نه رانیسئ. (۷) تاسو د مرغو هغه واره بچي رانیولې شي، خو مرغۍ به یې پرېږدئ چې لاره شي، نو تاسو به یو اوږد او خوشحاله ژوند تېر کړئ. (۸) کله چې تاسو یو نوی کور جوړ کړئ، نو گورئ چې د چت د غاړې نه گېرچاپېره یو پرده وال ورله جوړ کړئ. که څوک ترې نه راوغورزېږي او مړ شي نو ذمه واری به یې ستاسو په غاړه نه وي. (۹) که په یو پټي کښې انگور وگرئ نو بل څه فصل ورسره مه کړئ گڼې دواړه به نه شي خوړلې. (۱۰) غوږې او خر تاسو په یو جغ کښې د یوې کولو دپاره مه اچوئ. (۱۱) داسې جامې مه اغوندي چې په یو ځای د تاو شوې وړۍ او د کتان نه جوړې وي. (۱۲) د خپلو جامو په څلورو گوټونو پورې د مزو زونډی وگنډئ.

بدنامه شوې ناوې

(۱۳) که یو سړی یوه ښځه واده کړي او ورسره ځملي او وروستو یې هغه خوښه نه شي، (۱۴) او د هغې خلاف داسې دروغ ووائی چې ما واده کړه خو چې کله

ورسره ځملاستم نو ما ته پته ولگېده چې هغه زما نه مخکېني د بل سړي سره ملاسته وه. (۱۵) که داسې وشي، نو د جينۍ مور او پلار دې د ښار مشرانو له د جرگې په وخت دا ثبوت راوړي چې هغه جينۍ هيڅکله هم د يو سړي سره نه وه ملاسته. (۱۶) د هغې پلار به مشرانو ته ووايي، ”ما خپله لور دې سړي له ورکړه چې واده يې کړی، خو اوس د هغه خوښه نه ده. (۱۷) هغه د دې خلاف دا دروغ وائي چې کله ما ورسره واده وکړو نو هغه د مخکېني نه د بل سړي سره ملاسته وه خو ثبوت دا دې چې زما لور صفا وه، د واده د کت په څادر باندې تاسو د وينې دا داغونه وگورئ.“ (۱۸) نو د ښار مشران به د هغې خاوند بوځي او سزا به ورکړي. (۱۹) هغوی دې هغه سل د سپينو زرو سيکې جرمانه هم کړي او پېسې دې د ښځې پلار له ورکړي، ځکه چې هغه سړي يوه اسرائيلي ښځه رسوا کړې ده. د دې نه علاوه، هغه به يې ښځه هم وي او چې ترڅو پورې هغه ژوندۍ وي هغې له طلاق نه شي ورکولې. (۲۰) خو که دا خبره رښتيا وي او دا ثبوت نه وي چې هغه پېغله پاتې شوې وه، (۲۱) نو هغوی به يې د هغې د پلار د کور دروازې خولې ته بوځي، او د ښار سړي به يې هلته سنگسار کړي چې مړه شي. هغې ستاسو خلقو په مينځ کېنيو يو د شرم نه ډک کار کړې دې چې د واده نه مخکېني د بل سړي سره ځملاستله، چې هغه لا د پلار په کور کېني وه. نو تاسو به په دې طريقې سره د خپل مينځ نه دا بدکاری ختمه کړئ. (۲۲) که يو سړي د بل سړي د ښځې سره په زنا کولو ونيولې شي، نو هغوی دواړه به وژلې شي، نو چې تاسو د اسرائيل ملک د دې بدکاری نه خلاص کړئ. (۲۳) که په يو ښار کېني يو سړي د داسې ښځې سره په زنا پورې ونيولې شي چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وي، (۲۴) نو تاسو هغوی د ښار نه بهر بوځئ او سنگسار يې کړئ چې مړه شي. ښځه دې ځکه مړه شي چې هغې د مدد دپاره چغې نه دی وهلي، اگر چې هغه په ښار کېني وه، کېدې شي چې هلته د هغې چغې اورېدلې شوې وي. او سړي دې ځکه مړ شي چې هغه د يوې داسې ښځې سره زنا کړې ده چې هغه کوژدن شوې وه. نو داسې به تاسو د دې گند نه ځان خلاص کړئ. (۲۵) فرض

کړئ چې یو سرې په پټو کښې د یوې داسې ښځې بې عزتی وکړی چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وی. نو صرف هغه سرې به وژلې شي، (۲۶) ښځې ته به هیڅ نه شي وئیلې، ځکه هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ حقداره شي. دا هم هغه شان معاملې ده چې یو سرې په بل سرې باندې حمله وکړی او مړ یې کړی. (۲۷) هغه سرې په پټو کښې د هغه کوژدن شوې ښځې سره په زبردستی زنا وکړه، اگر چې هغې د مدد چغې وهلې وې، خو هیڅ څوک هم نه وو. (۲۸) که یو سرې د یوې داسې جینې سره په زبردستی زنا وکړی چې هغه کوژدن شوې نه وي، (۲۹) نو هغه به د هغې پلار له پنځوس د سپینو زرو سیکې حق مهر ورکړی او هغه به یې ښځه شي، ځکه چې هغه په زور باندې د هغې سره زنا کړې ده. چې تر کومې پورې ژوندی وي نو هغې له طلاق نه شي ورکولې. (۳۰) یو سرې دې هم د خپل پلار بې عزتی نه کوی چې د خپل پلار د ښځو نه د یوې سره ځملي.

د مالک خدای په قوم کښې د شاملېدو اصول

۲۳ (۱) د کوم سرې چې هگۍ ماتې شوې وي یا یې ذکر پرې کړې شوی وي نو هغه یو به هم د مالک خدای په خلقو کښې نه شي شاملېدلې. (۲) یو حرامی پیدا شوی کس یا د داسې کس اولاد، تر لسم نسله پورې هم، د مالک خدای په خلقو کښې نه شي شاملېدلې. (۳) هیڅ یو عمونی یا موآبی، یا د هغوی اولاد، تر لسم نسل پورې هم، د مالک خدای په خلقو کښې نه شي شاملېدلې. (۴) کله چې تاسو د مصر نه بهر په لاره کښې وئ نو هغوی تاسو له د خوراک او اوبو درکولو نه انکار وکړو او د مسوپیتمیه په ښار پټور کښې یې د بعور زوی بلعام له پیسې ورکړې چې په تاسو لعنت ووائی. (۵) خو مالک خدای ستاسو خدای پاک به بلعام ته غوږ نه نیولو، او لعنت یې په برکت بدل کړو، ځکه چې هغه ستاسو سره مینه لرله. (۶) چې تر کومې پورې تاسو ژوندی یئ، د هغوی مدد مه کوئ

چې هغوی د خبر او خوشحالی ژوند وکړی. (۷) اډومیانو ته سپک مه گورئ، هغوی ستاسو خپلوان دی. او مصریانو ته هم سپک مه گورئ، په یو وخت کښې تاسو د هغوی په ملک کښې اوسېدئ. (۸) د درېم نسل نه ورپه خوا د هغوی اولاد د مالک خدای په خلقو کښې شاملېدے شی.

د فوجي کېمپ پاک ساتل

(۹) کله چې تاسو د یو لښکر په شکل د خپلو دشمنانو خلاف ووځئ، نو گورئ د داسې هر څیز نه ځان ساتئ چې تاسو ناپاکوئ. (۱۰) که د شپې شېطان یو سرې دوکه کړی او هغه په دې وجه ناپاک شی، نو هغه دې د خېمو نه بهر ووځی او هلته دې پاتې شی. (۱۱) په ماښام کښې دې هغه غسل وکړی او د نمرپرېواته په وخت کښې هغه واپس کېمپ ته راتلے شی. (۱۲) تاسو له په کار دی چې د کېمپ نه بهر یو ځای جوړ کړئ چې هلته د اودس ماتی دپاره ځی. (۱۳) په خپل سامان کښې د کنستلو دپاره یو څیز هم یوسی، کله چې تاسو پکې امتیازې کوئ نو یوه کنده به وکنئ او امتیازې به په کښې پټې کړئ. (۱۴) خپل کېمپ مقدس ساتئ، ځکه چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو سره ستاسو په کېمپ کښې دے، دا د دې دپاره چې ستاسو حفاظت وکړی او تاسو له په دشمنانو باندې فتح درکړی. داسې یو د بې شرمۍ کار هم مه کوئ چې د هغې په وجه مالک خدای ستاسو نه مخ واړوی.

مختلف قوانین

(۱۵) که غلامان د خپلو مالکانو نه وتښتی او تاسو له د پناه دپاره راشی، نو هغوی واپس مه لېږئ. (۱۶) هغوی ستاسو د ښارونو په هر یو ښار کښې اوسېدے شی چې کوم یې خوښ وی او تاسو به د هغوی سره زیاتے نه کوئ. (۱۷) اسرائیلے سرې یا ښځه به هیڅکله د عبادتخاني کنجران نه جوړېږی. (۱۸) د کنجر سړی یا

د کنجرې ښځې گټلې شوې پېسې به هم د یوې منښتې پوره کولو دپاره د مالک خُډائ ستاسو خُډائ پاک کور ته نه شی راوړلې. مالک خُډائ د عبادتخاني د کنجرانو نه نفرت کوي. (۱۹) کله چې تاسو پېسې یا خوراک، یا بل څیز خپل اسرائیلي ورور له قرض ورکړئ، نو د هغه نه سود مه اخلئ. (۲۰) یو مسافر له چې څه څیز قرض ورکړئ نو د هغې سود د هغه نه اخستې شی، خو چې خپل اسرائیلي له څه قرض ورکړئ نو د هغې سود به ترې نه نه اخلئ. دا اصول ومنئ او مالک خُډائ ستاسو خُډائ پاک به په هغه ملک کښې تاسو له په هر کار کښې برکت درکړي کوم ملک چې تاسو قبضه کوئ. (۲۱) کله چې مالک خُډائ خپل خُډائ پاک ته تاسو یوه منښته ومنئ، نو چې کومه وعده مو کړې وی په هغې کښې سستی مه کوئ، مالک خُډائ به ستاسو نه د هغه منښتې تپوس کوي او د دې وعدې نه پوره کول گناه ده. (۲۲) مالک خُډائ ته منښته نه منل گناه نه ده، (۲۳) خو که تاسو په خپله خوښه یوه منښته ومنئ، نو گورئ هغه وعده به پوره کوئ. (۲۴) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ سره تېرېږئ، نو چې څومره انگور غواړئ هغه خوړلې شی، خو د هغې نه به په یوه ټوکرۍ کښې انگور نه وړئ. (۲۵) هم دغه شان، که تاسو د بل چا د فصل په پټۍ کښې گرځئ، څومره غله چې د خپلو لاسونو سره راشو کولې شی هغه خوړې شی، خو هغه فصل به تاسو په لور نه رېښي.

طلاق او بیا واده کول

۲۴ (۱) که یو سړی یوې ښځې سره واده وکړي او په هغې کښې داسې څه وگوري چې د هغه سړي خوښ نه وي او وروستو فېصله وکړي چې خپله ښځه طلاقه کړي او هغه طلاق نامه ورکړي او د خپل کور نه یې وشړي (۲) او بیا که هغه ښځه د هغه سړي د کور نه لاړه شي او د بل سړي سره واده وکړي، (۳) او که د هغه دویم خاوند هم خوښه نه شي او هغه هم طلاق نامه ورکړي او د خپل

کور نه يې وشړی، يا فرض کړی چې دا خاوند يې مړ شی، ﴿٤﴾ نو په دواړو حالاتونو کښې به د هغې وړومبۍ خاوند هغه ښځه دوباره نه واده کوی، هغه به يې ناپاکه گڼي. که دوباره واده يې ورسره وکړو نو مالک خدای به د دې کار نه نفرت کوی. تاسو به هغه ملک په داسې خرابه گناه نه پليتوي چې مالک خدای ستاسو خدای پاک يې تاسو له درکوی چې ستاسو خپل شی.

د قانون مختلفې حصې

﴿٥﴾ کله چې يو سړی نوې واده وکړی، نو هغه دې د جنگ دپاره فوج ته نه شی لېږلې او نه دې ترې نه کار اخستلې شی، يو کال به هغه ته کار معاف وي، نو چې داسې هغه په کور کښې پاتې شی او ښځه خوشحاله کړي. ﴿٦﴾ کله چې تاسو چا له څه څيز قرض ورکړئ، نو چې د هغه نه په ضمانت کښې د هغه د مېچنې برنۍ پل وانه خلئ چې په هغې باندې غله مېده کوی. که تاسو ترې نه دا واخلئ نو د دانو اوږه کولو ذريعه به يې ختمه شی. ﴿٧﴾ که يو سړی د خپل اسرائيلي په تېستولو پورې ونيولې شی او خپل غلام يې کړی يا د غلام په توگه يې خرڅ کړی نو هغه سړی دې ووژلې شی. نو داسې به تاسو د دې بدکاری نه خپل قوم خلاص کړئ. ﴿٨﴾ کله چې تاسو د جذام بيماري په وجه په تکليف کښې يئ، نو هم هغه شان کوئ څنگه چې درته د لیوی قبيلې امامان وائي، ما چې هغوی ته کوم اصول ښودلی دی په هغې عمل کوئ. ﴿٩﴾ یاد ساتئ کله چې تاسو د مصر نه راروان وئ نو مالک خدای ستاسو خدای پاک د مريم سره څه وکړل. ﴿١٠﴾ کله چې تاسو خپل گاونډی له څه قرض ورکوئ، نو د هغه کور ته د دې دپاره مه ځئ چې هغه څيز ترې نه واخلئ چې په ضمانت کښې يې تاسو له درکوی، ﴿١١﴾ بهر ورته ودرېږئ او پرېږدئ چې هغه څيز په خپله تاسو له راوړي. ﴿١٢﴾ که هغه غريب وي او د قرض په ضمانت کښې هغه تاسو له خپله چوغه درکړی، نو هغه چوغه د شپې د ځان سره مه ساتئ، ﴿١٣﴾ دا چوغه په ماښام کښې هغه له واپس ورکوئ، نو چې داسې هغه په کښې اوده کېږي. نو هغه به ستاسو شکريه ادا کړي

او د مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک په نظر کښې به ستاسو دپاره د دې اجر وى. (۱۴) په خوارو غريبانانو مزدورانو باندې ظلم مۀ کوئ، که هغه اسرائيلى وى يا مسافر وى چې ستاسو په ښارونو کښې اوسېږي. (۱۵) هره ورځ د نمرپرېواتو نه مخکښې هغوئ له خپلې ديارۍ ورکوئ، هغوئ غريبانان دى او پېسو ته يې ضرورت دى. که تاسو هغوئ له پېسې ورنۀ کړئ، نو هغوئ به ستاسو خلاف مالک خُدائِ ته فرياد وکړي او دا به ستاسو په گناه کښې حساب شى. (۱۶) د چا بچو چې جرمونه کړي وى نو د هغې په وجه دې د هغوئ مور پلار نۀ شى وژلې او د چا مور پلار چې جرمونه کړي وى نو د هغې په وجه دې د هغوئ بچى نۀ شى وژلې، هر څوک به صرف د خپلو جرمونو په وجه وژلې شى چې هغوئ په خپله کړي وى. (۱۷) مسافر او يتيمان د خپلو حقونو نه مۀ محرومه کوئ، او د يوې کونډې نه د قرض په ضمانت کښې جامې مۀ اخلئ. (۱۸) هغه راياد کړئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ او مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک تاسو آزاد کړئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حُکم درکړې دى. (۱۹) کله چې تاسو خپل فصل راغونډوئ او چې کوم فصل تاسو رېبلې وى او د هغې نه څۀ درنه پاتې شى نو په هغې پسې واپس مۀ ورځئ، دا به مسافرو، يتيمانو او کونډو دپاره پرېښودلې شى، نو داسې مالک خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک به تاسو له په هغه هر کار کښې برکت درکړي چې تاسو يې کوئ. (۲۰) کله چې تاسو يو ځل خپل زيتون وشو کوئ، نو هغې له بيا مۀ ورځئ چې هغه پاتې شوى راوشو کوئ، دا به د مسافرو، يتيمانو او کونډو دپاره وى. (۲۱) کله چې تاسو يو ځل خپل انگور راټول کړئ، نو په دوهم ځل د انگورو راټولولو دپاره باغونو ته مۀ ځئ، کوم انگور چې پاتې وى نو هغه به د مسافرو، يتيمانو او کونډو دپاره وى. (۲۲) دا هيڅکله مۀ هېروئ چې تاسو په مصر کښې غلامان وئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حُکم درکړې دى.

۲۵ (۱) فرض کړئ چې دوه کسان د يوې لانجې هوارولو دپاره عدالت ته لاړ

شی او قاضیان فېصله وکړی چې یو په حقه دے او بل په ناحقه دے. (۲) که په هغه ناحقه کس باندې د وهلو حکم وشي، نو د قاضی په مخکېنې دې هغه پرمخې ځملولی شي او په کوږو دې ووهلې شي. هغه چې کوم جرم کړی وی نو د کوږو د گزارونو شمېر به د هغې په مطابق وی. (۳) خو هغه به د څلوېښتو کوږو نه زیات نه شي وهلې، د څلوېښتو نه زیاتو کوږو مطلب به دا وی چې ستاسو گاونډی د خلقو په مخکېنې وشرمېږي. (۴) د غوږل په وخت کېنې د غویي خولې ته کورې مه اچوئ.

د مړ ورور حق ادا کول

(۵) که دوه وروڼه یو ځای اوسېږي او یو د هغوی نه مړ شي او یو زوی یې هم پاتې نه شي، نو د هغه کونډه ښځه به د پردی سړی سره واده نه کوی، دا د مړ سړی د ورور ذمه واری ده چې هغه واده کړي او د هغې سره کوروالی کوي. (۶) د هغوی چې ورومبې کوم زوی پیدا شي نو هغه به د مړ سړی زوی گڼلې شي، چې د هغه نوم د بنی اسرائیلو نه ختم نه شي. (۷) خو که د مړ سړی ورور هغې سره واده کول نه غواړي، نو هغه ښځه به د ښار مشرانو ته پېش شي او وبه وائی چې زما لېور خپله ذمه واری نه پوره کوی، هغه دا نه غواړي چې د هغه د ورور نوم په بنی اسرائیلو کېنې باقی پاتې شي. (۸) نو د ښار مشران دې هغه راوغواړي او د هغه سره دې خبره وکړي. که تر اوسه پورې یې واده کول نه غواړي، (۹) نو د هغه د ورور کونډه ښځه دې د ښار د مشرانو په وړاندې هغه له ورشي، د هغه یوه خپلې دې وباسي، د هغه په مخ دې توکاني او توکی او وبه وائی چې دا هغه څه دی چې د هغه سړی سره به کیږي چې د خپل ورور کور آبادول نه غواړي. (۱۰) نو د هغه خاندان به په بنی اسرائیلو کېنې په دې نوم یادېږي چې، “هغه سړی چې خپلې یې ویستلې شوې وه.”

نور قوانین

۱۱) که دوه سړی په جگړه وی او د هغه یو سړی ښځه د خپل خاوند د مدد کوشش داسې وکړی چې هغه بل سړی د هغو نه راوینسی، ۱۲) نو چې په هغه ښځه باندې هیڅ رحم ونه کړی، او د هغې لاس پرې کړی. ۱۳-۱۴) کله چې تاسو ناپ تول کوئ نو په هغې کښې ټکی مه کوئ. ۱۵) صحیح او پوره ناپ تول کوئ، نو داسې به تاسو په هغه ملک کښې یوه ډېره موده تېره کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی. ۱۶) مالک خدای د هغه خلقو نه کرکه کوی چې څوک داسې دوکه مار کارونه کوی.

د عمالیقیانو قتلېدل

۱۷) هغه رایاد کړئ چې کله تاسو د مصر نه راروان وئ نو عمالیقیانو درسره څه وکړل. ۱۸) هغوی د خدای پاک نه هیڅ یره نه کوله، نو هغوی په داسې وخت کښې په تاسو د شا نه حمله وکړه چې تاسو سترې ستومانه وئ او چې کوم وروستو پاتې و نو هغه ټول یې ووژل. ۱۹) نو چې کله مالک خدای ستاسو خدای پاک هغه ملک تاسو له درکړی او د خپلو ټولو دشمنانو نه مو بچ کړی چې ستاسو نه گېرچاپېره اوسپړی، نو گورئ چې ټول عمالیقیان ووژنئ، نو د آسمان لاندې به هیڅ څوک نور هغوی نه یادوی. دا کار مه هېروئ.

د فصل نذرانې

۲۶) د هغې نه وروستو چې کله تاسو هغه ملک قبضه کړئ چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې تاسو له درکوی او هلته اوسېږئ، ۲۷) نو تاسو هر یو به خامخا د هر فصل وړومبې برخه په یوه ټوکرۍ کښې ږدئ او دا به د عبادت هغه یو ځای ته وړی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک یې درته د دې

دپاره بنائی چې د هغه د نوم درناوې وشي. (۳) هغه دې د هغه وخت مقرر شوی امام له لارې شي او هغه ته دې ووائی چې زه مالک خدای خپل خدای پاک ته دا اقرار کوم چې زه هغه ملک ته وړداخل شوم چې زمونږ د پلار نیکه سره یې وعده شوې وه چې مونږ له به یې راکوی. (۴) امام به ټوکری ستاسو نه واخلی او هغه به دا د مالک خدای ستاسو د خدای پاک د قربانگاه په وړاندې کېږدی. (۵) نو، د مالک خدای په حضور کېنې به تاسو دا خبرې بیان کړئ چې، ”زما پلار نیکه د شام وو او هغه به لکه د کوچیانو ګرځېدو، هغه خپل خاندان مصر ته بوتلو چې هلته اوسېږي. کله چې هغوی هلته لاړل نو هغوی څو کسان وو، خو د هغوی نه یو لوی او طاقتور قوم جوړ شوې دے. (۶) د مصر خلقو مونږ سره بد سلوک کولو او زمونږ نه یې غلامان جوړ کړي وو. (۷) نو مونږ د خپل پلار نیکه مالک خدای ته د مدد دپاره فریاد وکړو. نو هغه زمونږ فریاد واورېدو او زمونږ تکلیف، سختی او غم یې ولیدو. (۸) د خپل لوی طاقت او قدرت سره هغه مونږ د مصر نه راوویستلو. هغه معجزې او نښې څرګندې کړې او یروونکی کارونه یې وکړل. (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا ملک یې راکړو، هغه ملک چې زرخېز او آباد دے. (۱۰) نو ما مالک خدای له د پېداوار ورومبې برخه راوړې ده چې هغه ما له د دې زمکې نه راکړې ده.“ نو بیا دا ټوکری د مالک خدای ستاسو خدای پاک په وړاندې کېږدی او د هغه په حضور کېنې سجده وکړی. (۱۱) په هغه ښه څیزونو شکر ویاسی چې مالک خدای ستاسو خدای پاک تاسو او ستاسو خاندان له درکړی دی، او لیویان او مسافر پرېږدی کوم چې تاسو سره اوسېږي چې تاسو سره په جشن کېنې شامل شي. (۱۲) په هر درېم کال لیویانو، مسافرو، یتیمانو او کونډو له د خپلو فصلونو لسمه برخه ورکوی، نو داسې ستاسو په هره علاقه کېنې به د خوراک ضروری څیزونه ملاوېږي. کله چې تاسو دا وکړئ، (۱۳) نو مالک خدای ته ووائی چې زما په کور کېنې د مقدسې لسمې حصې نه هیڅ نه دی پاتې شوی، ما هغه لیویانو، مسافرو، یتیمانو او کونډو له ورکړی دی، لکه څنګه چې تا ما ته حکم کړې دے. د لسمې حصې په حقله ما ستا د حکمونو نه

د یو حکم نافرمانی نه ده کړې او نه مې هېر کړې دی. (۱۴) کله چې زه په غم غمژن وم نو ما د دې نه هیڅ نه دی خوړلی، کله چې زه ناپاک وم نو ما د دې نه د خپل کور نه بهر هیڅ نه دی ویستلی، او ما د دې نه د مړو دپاره نذرانې په توګه هیڅ نه دی ورکړی. مالګه خدایه، ما ستا تابعدارۍ کړې ده، د لسمې حصې په حقله چې تا څه حکم کړې دې نو ما هغه هر څه کړی دی. (۱۵) په آسمان کېنې د خپل مقدس مقام نه لاندې وګوره او خپلو خلقو بنی اسرائیلو له برکت ورکړه، هغه ملک له هم برکت ورکړه چې زرخېز او آباد دې کوم چې تا مونږ له راکړې دې، لکه څنګه چې تا زمونږ د پلار نیکه سره وعده کړې وه.

د مالګ خدای خپل قوم

(۱۶) مالګ خدای ستاسو خدای پاک نن تاسو ته حکم کوی چې په دې ټولو حکمونو او اصولو باندې عمل کوئ، او د زړه د اخلاصه په وفادارۍ سره په دې عمل کوئ. (۱۷) نن تاسو دا اقرار کړې دې چې مالګ خدای ستاسو خدای پاک دې. او تاسو وعده کړې ده چې د هغه په لاره به روان یئ او د هغه قانون، حکمونه او اصول به منئ او د هغه فرمانبرداری به کوئ. (۱۸) مالګ خدای نن تاسو خپل قیمتي قوم ګڼلی یئ، لکه څنګه چې هغه تاسو سره وعده کړې وه، او هغه تاسو له حکم درکړې دې چې د هغه ټول حکمونه به منئ. (۱۹) هغه چې څومره قومونه پېدا کړی دی نو په هغه ټولو کېنې به ستاسو مقام اوچت وی، نو ستاسو په وجه به د هغه د نوم صفت او درناوې کېږي. تاسو به هغه قوم یئ چې مالګ خدای ستاسو خدای پاک ته مقدس وی، لکه څنګه چې هغه وعده کړې ده.

په کابو د خدای پاک لیکلې قانون

۲۷ (۲۰) بیا موسی او د بنی اسرائیلو مشرانو خلقو ته وفرمائیل، ”نن چې زه

کوم اصُول درته ښایم هغه ټول ومنئ. (۲) په کومه ورځ چې تاسو د اُردن سیند نه پورې وځئ او هغه مُلک ته ورننوځئ چې مالک خُدای ستاسو خُدای پاک یې تاسو له درکوی، نو هلته لوی لوی کانی ودریځئ او لېو یې کړئ، (۳) او په هغې باندې دا ټول قانون او خبرې ولیکئ. کله چې تاسو هغه مُلک ته ورننوځئ چې پې او شات په کښې پېر تېر وی، چې مالک خُدای ستاسو د پلار نیکه خُدای پاک ستاسو سره د هغې وعده کړې ده، (۴) او چې تاسو د اُردن بلې غاړې ته واوړئ، نو د عیبال په غره باندې دا کانی ودریځئ، لکه څنگه چې نن زه تاسو له حُکم درکوم او هغه کانی لېو کړئ. (۵) هلته د کانیو یوه داسې قربانگاه جوړه کړئ چې د هغې په جوړولو کښې د اوسپنې هیڅ اوزار استعمال نه شی، (۶) ځکه چې تاسو مالک خُدای ستاسو خُدای پاک دپاره هره قربانگاه جوړوئ نو هغه دې د داسې کانیو نه جوړولې شی چې کټ کړې شوی نه وی. هلته به تاسو سوزېدونکې قربانۍ پېش کوئ، (۷) او هلته به تاسو قربانۍ کوئ او خپلې د سلامتۍ نذرانې به خورئ او د مالک خُدای ستاسو خُدای پاک په حضور کښې به شکر وباسئ. (۸) په کومو کانیو باندې چې لېو شوې وی په هغې باندې د خُدای پاک د قانون هره یوه خبره صفا صفا ولیکئ. (۹) بیا موسی او د لیوی قبیلې امامانو ټولو بنی اسرائیلو ته وویل، ”اے د بنی اسرائیلو خلقو، خاموش شی او غوږ ونیسئ. نن تاسو د خپل خُدای پاک د مالک خُدای خپل خلق شوی، (۱۰) نو د هغه تابعداری کوئ او د هغه ټول حُکمو ته او قانون پوره کوئ چې نن پې زه درکوم.“

د نافرمانۍ لعنتونه

(۱۱) بیا هم په هغه ورځ موسی د بنی اسرائیلو خلقو ته وفرمائیل، (۱۲) ”د اُردن سیند نه د اوږدو نه پس به دغه قبیلې د گرزیم په غره ودریځي، یعنې د شمعون، لیوی، یهوداه، یساکار، یوسف او بنیامین قبیلې. او دوی به په خلقو د برکتونو اعلان کوی. (۱۳) نو دغه قبیلې یعنې د روبین، جاد، آشر، زبولون، دان او نفتالی د

عيبال په غره ودرېږي. او په خلقو به لعنت وائي (۱۴) ليويان به دا خبرې په
اوچت آواز سره وکړي،

(۱۵) د خدائ پاک لعنت دې وي په هغه چا څوک چې د کاني، لرگي، يا د ويلې
کرې شوې څه څيز نه بت جوړ کړي او په پټه د هغې عبادت کوي، مالک
خدائ د بت پرستي نه نفرت کوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائي، آمين.

(۱۶) د خدائ پاک لعنت دې وي په هغه چا څوک چې د خپل مور پلار بې عزتي
کوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائي، آمين.

(۱۷) د خدائ پاک لعنت دې وي په هغه چا څوک چې د گاونډي د زمکې د حد
پوله خوځوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائي، آمين.

(۱۸) د خدائ پاک لعنت دې وي په هغه چا څوک چې يو ږوند کس بې لارې کوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائي، آمين.

(۱۹) د خدائ پاک لعنت دې وي په هغه چا څوک چې هغه مسافر، يتيمان او
کونډې د خپلو حقونو نه محرومه کوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائي، آمين.

(۲۰) د خدائ پاک لعنت دې وي په هغه چا څوک چې د خپل پلار د ښځې سره

زنا کوی، او د خپل پلار بې عزتی کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

﴿۲۱﴾ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خُناور سره حرامکاری کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

﴿۲۲﴾ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپلې سکې یا ناسکې خور سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

﴿۲۳﴾ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خپلې خواښې سره زنا کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

﴿۲۴﴾ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې په پټه باندې قتل کوی.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

﴿۲۵﴾ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د یو بې گناه کس د قتل پیسې اخلي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

﴿۲۶﴾ د خُدای پاک لعنت دې وی په هغه چا څوک چې د خُدای پاک په ټولو

لارښودنو او قانون باندې عمل نه کوي.

نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین.

د فرمانبرداری برکتونه

۲۸ ﴿۱﴾ که تاسو د مالک خدای خپل خدای پاک پوره فرمانبرداری وکړئ او په وفاداری سره د هغه په ټولو حکمونو عمل کوئ کوم چې زه تاسو له درکوم، نو هغه به تاسو له د دنیا په ټولو قومونو باندې اوچت مقام درکړي. ﴿۲﴾ د مالک خدای ستاسو خدای پاک فرمانبرداری کوئ او هغه به تاسو له دا ټول برکتونه درکړي، ﴿۳﴾ که تاسو په ښارونو یا کلو کښې اوسېږئ نو مالک خدای به تاسو له برکت درکړي. ﴿۴﴾ مالک خدای به تاسو له پېر اولاد، پېره غله او پېر څاروی او گډې درکړي. ﴿۵﴾ ستاسو په کندو او خانک کښې به برکت وي. ﴿۶﴾ مالک خدای به ستاسو په هر کار کښې برکت واچوي. ﴿۷﴾ کله چې ستاسو دشمنان په تاسو حمله کوي نو مالک خدای به هغوی له شکست ورکړي. هغوی به د یو طرف نه په تاسو حمله وکړي، خو بیا به په هر طرف ستاسو نه تښتي. ﴿۸﴾ تاسو چې هر کار کوئ مالک خدای ستاسو خدای پاک به په هغې کښې برکت واچوي او ستاسو گودامونه به د غلې نه پک کړي. هغه به تاسو له په هغه ملک کښې برکت درکړي کوم چې تاسو له درکوي. ﴿۹﴾ که تاسو د مالک خدای خپل خدای پاک حکمونه ومنئ او د هغه په لاره روان یئ، نو هغه به ستاسو نه یو مقدس قوم جوړ کړي لکه څنگه چې هغه وعده کړې ده. ﴿۱۰﴾ نو د دنیا ټول قومونه به وگوري چې تاسو د مالک خدای په نوم یادېږئ او هغوی به ستاسو نه یرېږي. ﴿۱۱﴾ مالک خدای به تاسو له په هغه ملک کښې پېر اولاد، پېر څاروی، او پېر فصلونه درکړي د کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. ﴿۱۲﴾ هغه به په آسمان کښې د خپلې پکې خزانې نه په صحیح موسم کښې باران ووروي او ستاسو په هر کار کښې به برکت واچوي، نو تاسو به پېرو قومونو له

قرض ورکوي، خو د هېچا نه به تاسو قرض نه اخلي. (۱۳) مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو د قومونو کشران نه بلکې مشران جوړ کړي، نن چې زه کوم حکمونه درکوم که په هغه ټولو باندې عمل وکړئ نو تاسو به همېشه کامیاب یئ او هیڅکله به ناکام نه شئ. (۱۴) زه چې نن تاسو له کوم حکمونه درکوم نو د هغې نه اخوا دېخوا مه اوړئ او نه چې په نورو معبودانو پسې لاړ شئ او نه یې عبادت وکړئ.

د نافرمانۍ نتیجه

(۱۵) خو که تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک نافرمانی وکړئ او د هغه په ټولو حکمونو او قانون باندې په وفاداری سره عمل نه کوئ کوم چې زه نن درکوم، نو دا لعنتونه به په تاسو راشي او په تاسو به غالب شی. (۱۶) مالک خدای به ستاسو په ښارونو او پټو باندې لعنت راولی. (۱۷) مالک خدای به ستاسو په غله او په هغه خوراک لعنت راولی چې تاسو یې د دې نه تیاروئ. (۱۸) مالک خدای به په تاسو لعنت راولی او لږ بچي، بې کاره فصل او لږ څاروی او گډې به درکړي. (۱۹) مالک خدای به ستاسو هر کار لعنتی کړي. (۲۰) که تاسو بد عمل کوئ او د مالک خدای نه انکار کوئ نو هغه به په تاسو افت، وارخطائی او تکلیف راولی، چې زر او په پوره توگه تباه شی. (۲۱) هغه به په تاسو باندې پرله پسې بیماری راولی تر دې پورې چې په هغه ملک کېنې ستاسو یو کس به هم پاتې نه شی کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۲۲) مالک خدای به تاسو په خورېدونکو بیمارو، په پړسوب او تبه باندې اخته کړي، هغه به سره د توروالی او د پشم د بیماری اوچ کالی او سخته گرمی راولی. دا افتونه به تر مرگه پورې تاسو سره وی. (۲۳) بره د آسمان نه به باران بند وی او زمکه به د کانی په شان کلکه شی. (۲۴) د باران په ځای به مالک خدای د خاورو او د شگو طوفان راولی او طوفانونه به تر هغې پورې وی چې تاسو تباه کړي. (۲۵) مالک خدای به ستاسو دشمنانو له په تاسو باندې فتح ورکړي. تاسو به د یو طرف نه په هغوی باندې

حمله وکړئ، خو تاسو ته به د تېښتې لار نه ملاوېږي، چې د زمکې خلق ستاسو
 دا حالات وگوري نو وبه یرېږي چې دا په تاسو څه شوی دی. (۲۶) ستاسو
 لاشونه به د ټولو مارغانو او ځنگلي ځناورو خوراک شي او هلته به هيڅ څوک
 داسې نه وي چې تاسو نه يې وشړي. (۲۷) مالک خدای به په تاسو باندې دانې
 راوڅېږي، لکه څنگه چې هغه په مصریانو راڅېږي وې. هغه به ستاسو بدنونه
 د دردونو سره مات کړي. تاسو به په خاریښت او دانو باندې پټ شئ، خو د دې
 به هيڅ علاج نه وي. (۲۸) مالک خدای به تاسو لیونی کړي، هغه به تاسو پرانده
 کړي او دماغ به مو گډوډ کړي. (۲۹) د غرمې په وخت کښې به هم تاسو د ږندو په
 شان اخوا دېخوا گرځئ او تاسو به د دې جوگه نه یئ چې لاره پیدا کړئ. تاسو به
 په یو کار کښې هم کامیاب نه یئ. تاسو به پوره کړېدلی او لوټ شوی یئ او هلته
 به داسې څوک نه وي چې ستاسو مدد وکړي. (۳۰) تاسو به د یوې پېغلې سره
 کوژدن وکړئ، خو بل څوک به د هغې سره ځملي. تاسو به یو کور جوړ کړئ،
 خو هيڅکله به په هغې کښې ونه وسېږئ. تاسو به د انگورو باغ وگرځئ، خو د هغې
 انگور به هيڅکله ونه خورئ. (۳۱) ستاسو څاروې به د ستاسو د سترگو په
 وړاندې حلال شي، خو تاسو به یې غوښه ونه خورئ. ستاسو په وړاندې به ستاسو
 خرونه بوتلې شي خو تاسو له به واپس در نه کړئ شي، ستاسو گډې به ستاسو
 دشمنانو له ورکړې شي خو ستاسو د مدد دپاره به هيڅ څوک نه وي. (۳۲)
 ستاسو زامن او لويه به نورو قومونو له غلامان ورکړې شي تاسو به همېشه
 هغوی ته سترگې په لار یئ خو هيڅ به هم نه شئ کولې. (۳۳) یو پردې قوم به هغه
 ټول فصلونه یوسی چې د هغې په کړلو کښې تاسو ډېره سخته خواری کړې وي،
 خو په هغه وخت کښې به تاسو ته د سخت کړاو او بد سلوک نه بغېر هيڅ نه
 ملاوېږي. (۳۴) او دا تکلیفونه چې تاسو وینئ نو تاسو به لیونی شئ. (۳۵) مالک
 خدای به ستاسو پښې په لا علاج او دردناکو زخمونو پټې کړي، د سر نه تر پښو
 پورې به په تاسو باندې دانې راوڅېږي. (۳۶) مالک خدای به تاسو او ستاسو
 بادشاه یو پردی ملک ته بوځي، هلته به مخکښې هيڅکله نه تاسو او نه ستاسو پلار

نیکه اوسېدلی وی، هلته به تاسو د داسې معبودانو خدمت کوئ چې د لرگی او
 کانی نه جوړ وی. (۳۷) په کومو ملکونو کښې چې مالک خدای تاسو خواره واره
 کړی، نو تاسو به د خلقو دپاره یروونکی شی، هغوی به په تاسو پورې ټوټې او
 مسخرې کوی. (۳۸) تاسو به ښه پېر تخم وکړئ، خو لږ فصل به ترې ورېږي، ځکه
 چې د قحطۍ ملخان به ستاسو فصلونه وخورې. (۳۹) تاسو به د انګورو باغونه
 وکړئ او د هغې ساتنه به وکړئ، خو تاسو به نه د هغې نه انګور راغونډ کړئ او نه
 به یې مې وڅښئ، ځکه چې چینجی به انګور وخورې. (۴۰) د زیتونو ونې به
 ستاسو په ملک کښې شوی وی، خو هیڅ د زیتونو تېل به تاسو ته ملاو نه شی،
 ځکه چې زیتون به کچه راوغورزیږي. (۴۱) ستاسو به زامن او لوڼه وی، خو تاسو
 به یې د ځان سره نه شی ساتلې، ځکه چې هغوی به قېدیان شی. (۴۲) ستاسو
 ټولې ونې او فصلونه به د قحطۍ ملخان خراب تراب کړي. (۴۳) ستاسو په ملک
 کښې چې کوم د پردی ملک خلق اوسیږي هغوی به ورځ په ورځ په تاسو زورور
 کیږي او تاسو به ورځ په ورځ کمزوری کېږئ. (۴۴) هغوی سره به پېسې وی چې
 تاسو له یې قرض درکړی، خو تاسو سره به هیڅ نه وی چې تاسو یې هغوی له
 قرض ورکړئ. په آخر کښې به هغوی ستاسو بادشاهان شی. (۴۵) دا ټول افتونه
 به په تاسو راشي او دا افتونه به ستاسو تر تباهی پورې تاسو سره وی، ځکه چې
 تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبرداری ونه کړه او په هغه ټول قانون
 باندې تاسو عمل ونه کړو چې هغه درکړې وو. (۴۶) دا افتونه به د یوې ښې او
 خبرداری په شان ستاسو او ستاسو د اولاد په مینځ کښې د همېشه دپاره وی.
 (۴۷) مالک خدای تاسو له په هر څه کښې برکت درکړې دې، خو تاسو په
 خوشحالی او د زړه د اخلاصه د هغه خدمت ونه کړو. (۴۸) نو بیا به تاسو د هغه
 دشمنانو خدمت کوئ چې مالک خدای یې ستاسو خلاف درلېږي. تاسو به اوږی،
 تږی، بریند او د هر څه حاجتمند یئ. مالک خدای به تاسو سخت وکړوی تر دې
 پورې چې تباه شی. (۴۹) مالک خدای به ستاسو خلاف د لرې ځای نه یو قوم
 راوولی، هغه قوم چې تاسو به یې په ژبه نه پوهېږئ. هغوی به د باز په شان په تاسو

باندې راغوتې شى. (۵۰) هغوى به يو ظالم او بې رحمه قوم وى چې نه به د مشرانو عزت كوى او نه به په كشرانو رحم كوى. (۵۱) هغوى به ستاسو څاروى او فصلونه وخورى او تاسو به د لوړې نه مړه شئ. هغوى به ستاسو غله، مې، د زيتونو تېل، څاروى او گډې هيڅ هم نه پرېږدى، او تاسو به مړه شئ. (۵۲) مالک خدائ ستاسو خدائ پاك چې كوم ملك تاسو له دركوى هغوى به د هغې په هر ښار باندې حمله وكړى او په كومو اوچتو او پخو دېوالونو باندې چې تاسو اعتبار كوى هغه به راوغورزېږي. (۵۳) كله چې ستاسو دشمنان ستاسو ښارونه محاصره كوى، نو تاسو به دومره اوږى شئ چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاك تاسو له كوم بچى دركړى وى نو هغه به هم وخورئ. (۵۴) - (۵۵) ستاسو د ټولو نه شريف او د نرم زړه سړى به هم په محاصره كېنې دومره اوږى شى چې هغه به هم خپل بچى وخورى ځكه چې نور خوراك به نه ملاوېږي. هغه به په دې پاتې لاش كېنې خپل ورور او ښځې له چې مينه ورسره كوى او خپلو بچو له هيڅ هم نه وركوى. (۵۶) - (۵۷) ستاسو د ټولو نه شريفه او د نرم زړه ښځه، دومره شريفه او پاكه چې په پوره ژوند كېنې چرته نه وى تلې، هغه به هم دغه شان كار كوى. كله چې دشمن هغه ښار محاصره كړى، نو هغه به دومره اوږى شى چې هغه به پټ پټ خپل نومې پېدا شوې ماشوم او پېروان هم خورى. هغه به په دې كېنې خپل خاوند له چې مينه ورسره كوى او خپل بچى هم نه شريكوى. (۵۸) كه تاسو په وفادارى د خدائ پاك ټولې لارښودنې ونه منئ كومې چې په دې كتاب كېنې ليكلې شوى دى او كه تاسو د مالک خدائ ستاسو خدائ پاك عجيبه او هيبتناك نوم نه ونه پرېږئ، (۵۹) نو هغه به په تاسو او ستاسو په اولاد باندې داسې لاعلاجې بيمارۍ او دردناكې وباگانې راولېږي چې هغه به هيڅكله نه بندېږي. (۶۰) هغه به يو ځل بيا په تاسو باندې هغه ټولې پروونكې بيمارۍ راولي چې په تاسو باندې په مصر كېنې تېرې شوې وى او تاسو به هيڅكله روغ نه شئ. (۶۱) هغه به هغه هر قسم بيمارۍ او وباگانې هم راولېږي چې هغه د خدائ پاك د قانون په دې كتاب كېنې نه دى بيان شوى او تاسو به تباه شئ. (۶۲) اگر چې تاسو به د آسمان

د ستورو په شان بې شمېره شی، خو صرف ستاسو یو څو کسان به ژوندی پاتې شی، ځکه چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک فرمانبردارۍ ونه کړه. (۶۳) لکه څنگه چې مالک خدای په خوشحالی سره تاسو کامیاب کړي او ستاسو شمېر یې زیات کړو، نو هم دغه شان هغه به خوشحالی سره تاسو تباہ کړي او تباہی به درباندي راولي. تاسو به د هغه ملک د بېخ نه وویستلې شی کوم چې تاسو قبضه کوئ. (۶۴) مالک خدای به تاسو په ټولو قومونو کښې د دنیا د یو سر نه تر بل سره پورې خواره واره کړي او هلته به تاسو د هغه معبودانو خدمت کوئ چې د لرګی او کانیو نه جوړ وي، د هغه بتانو چې د دې نه مخکښې نه تاسو او نه ستاسو پلار نیکه د هغې عبادت کړي وی. (۶۵) په هغه قومونو کښې به هیچرته تاسو ته امن نه ملاوېږي، تاسو ته به یو ځای کښې هم آرام نه ملاوېږي، مالک خدای به ستاسو پرېشانی، ناامیدی او غم د حد نه زیات کړي. (۶۶) ستاسو ژوند به همېشه په خطر کښې وي. شپه او ورځ به تاسو یرېږي او تاسو به هر وخت د مرګ په یره کښې ژوند تېروئ. (۶۷) تاسو چې هر څه هم ګوري نو زړونه به مو د یرې نه درزېږي. هر سحر به تاسو د ماښام ارمان کوئ، او هر ماښام به تاسو د سحر ارمان کوئ. (۶۸) مالک خدای به تاسو په سمندري جهاز کښې واپس مصر ته ولېږي، اګر چې هغه فرمائيلى وؤ چې تاسو به هیڅکله هلته بیا نه ځئ. هلته به تاسو دا کوشش وکړئ چې خپل ځانونه په دشمنانو باندې غلامان خرڅ کړئ، خو هیڅ څوک به تاسو نه اخلی.

د موآب په ملک کښې د بنی اسرائیلو سره د مالک خدای لوظ

۲۹ (۱) دا د هغه لوظ خبرې دی چې مالک خدای موسی ته وفرمائیل چې د موآب په ملک کښې د بنی اسرائیلو سره دا لوظ وکړي، دا ټولې خبرې د هغه لوظ نه علاوه وې چې مالک خدای د سینا په غره باندې د هغوی سره کړې وې. (۲) موسی ټول بنی اسرائیلیان راوغوښتل او ورته یې وفرمائیل، "تاسو په خپلو سترګو

وليدل چې مالک خُداي په فرعون، د هغه په ټولو درباريانو او د هغه په ټول ملک باندې خه وکړل. (۳) تاسو سختې وباگانې، معجزې او لوئې نښې وليدې چې مالک خُداي وکړې. (۴) خو تر نن ورځې پورې مالک خُداي تاسو له د پوهېدو دپاره عقل، د ليدلو سترگې او د اورېدو غوږونه نه دي درکړي. (۵) څلوېښت کاله په بيابان کېنې مالک خُداي ستاسو لارښودنه وکړه او ستاسو جامې او خپلې هيڅکله نه دي زړې شوې. (۶) که خه هم چې تاسو سره د خوراک دپاره نه روټي او نه د څښلو دپاره درسره مې او شراب وو، خو مالک خُداي ستاسو د ضرورت پوره کولو دپاره تاسو له خوراک درکړو چې تاسو په دې پوهه شئ چې هغه ستاسو خُداي پاک دې. (۷) او کله چې مونږ دې خائ ته راغلو، نو د حسبون بادشاه سيحون او د بسن بادشاه عوج زمونږ خلاف جنگ له راووتل. خو مونږ هغوئ له شکست ورکړو، (۸) د هغوئ ملک مو ونيولو او دا مونږ د روښن او جاد په قبيلو او د منسي په نيمه قبيله باندې تقسيم کړو. (۹) په وفاداري سره د دې لوظ ټول شرطونه ومنئ، نو داسې به تاسو په هر کار کېنې کامياب يئ. (۱۰) نن ستاسو ټول سړي، ستاسو مشران او آفسران د مالک خُداي ستاسو خُداي پاک په حضور کېنې ولاړ دي، (۱۱) هم داسې ستاسو ښځې ستاسو بچي، او هغه مسافر چې هغوئ ستاسو سره اوسپړي او لرگي درله پرې کوي او تاسو له اوبه راوړي. (۱۲) نن تاسو د هغه لوظ دپاره راغلي يئ چې مالک خُداي ستاسو خُداي پاک پي تاسو سره کوي چې هغه د قسم په شان پوخ دې، (۱۳) نو چې تاسو د مالک خُداي خلق يئ او هغه ستاسو خُداي پاک وي، لکه څنگه چې هغه تاسو، ستاسو پلار نيکه ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره وعده کړې وه. (۱۴) صرف تاسو هغه خلق نه يئ چې د چا سره مالک خُداي دا لوظ کوي. (۱۵) هغه دا لوظ زمونږ ټولو سره کوي چې نن دلته د مالک خُداي زمونږ خُداي پاک په مخکښې ولاړ يو او زمونږ د اولاد سره هم چې هغوئ لا پيدا شوي نه دي. (۱۶) ستاسو به ياد وي چې په مصر کېنې ژوند څنگه وو او د نورو قومونو په علاقه کېنې د تېرېدو سفر څنگه وو. (۱۷) تاسو د هغوئ مردار بټان وليدل چې د لرگي،

کاني، سپينو زرو او سرو زرو نه جوړ ؤو. (۱۸) پام کوي چې يو سرې، بنځه،
 خاندان او يوه قبيله هم د مالک خدای ستاسو خدای پاک نه وانه وړي کوم چې
 نن دلته حاضر يئ چې تاسو د نورو قومونو د معبودانو عبادت وکړئ. دا به د
 يوې داسې جرړې په شان وي چې يو ترخه او زهرزنه مېوه ترې نه جوړه شي.
 (۱۹) پام کوي چې دلته نن هيڅ څوک هم داسې نه وي چې هغه د دې لوظ خبرې
 اوري او خپل ځان له دا تسلي ورکوي چې که هغه د خپل ضدې زړه په خوښي
 پسې هم ځي نو هغه به محفوظ وي، دا به ښه او بد دواړه تباہ کړي. (۲۰) مالک
 خدای به داسې سرې نه معاف کوي. د مالک خدای سخت قهر او د هغه سخت
 غېرت به د هغه خلاف شي او په دې کتاب کښې ليکلي شوي ټول لعنتونه به په
 هغه رانازل شي تر دې پورې چې مالک خدای هغه پوره تباہ کړي. (۲۱) مالک
 خدای به هغه د بني اسرائيلو ټولو قبيلو په مخکښې د عبرت يوه نمونه جوړه کړي
 او يوه تباہي به ورباندې راولي هم هغه شان څنگه چې هغه ټول لعنتونه په هغه
 لوظ کښې شوي دي کوم چې مالک خدای د لارښودنې په دې کتاب کښې ليکلي
 دي. (۲۲) په راتلونکي نسلونو کښې ستاسو اولاد او د لرې ملکونو مسافر به هغه
 تباہي او تکليفونه وگوري چې مالک خدای ستاسو په ملک باندې راوستلي وي.
 (۲۳) پتي به شنډ شي، په زېرو گوگړو او مالگه به پټ شي، هيڅ څه به په دې کښې
 نه شي کړلې، هغه وابښه قدرې به هم په کښې نه کيږي. ستاسو ملک به د سدوم
 او عموره، ادمه او ضبوتيم په شان وي، چې مالک خدای تباہ کړي ؤو په کوم
 وخت چې هغه سخت په قهر وو. (۲۴) بيا به ټوله دنيا وائي چې، ”د هغوي په ملک
 يې دا ولې وکړل؟ څه وجه وه چې هغه دومره سخت په قهر وو؟“ (۲۵) نو د هغې
 جواب به دا وي چې، ”د مصر نه راويستلو په وخت چې خدای پاک د هغوي پلار
 نيکه کوم لوظ کړې وو، نو د مالک خدای خلقو هغه مات کړې دي. (۲۶)
 هغوي د هغه معبودانو عبادت وکړو چې مخکښې يې هيڅکله نه وو کړې، د هغه
 معبودانو چې مالک خدای د هغوي د عبادت نه منع کړي ؤو. (۲۷) نو مالک
 خدای خپلو خلقو ته په قهر شو او د هغوي په ملک يې هغه ټول لعنتونه راوستل
 چې په دې کتاب کښې ليکلي شوي دي. (۲۸) مالک خدای سخت په قهر شو او

د خپل لوی قهر په وجه یې د هغوی د ملک نه راوویستل او یو پردی ملک ته یې وشرل او هغوی تر نن ورځ پورې هلته دي. (۲۹) داسې څه خبرې شته دي چې مالک خدای زموږ خدای پاک هغه په راز کښې ساتلی دی او څه یې زموږ او زموږ د اولاد دپاره څرگندې کړې دي د دې دپاره چې موږ د هغه د قانون ټولې خبرې همېشه ومنو.

د واپس کولو او برکت دپاره شرطونه

۳۰ (۱) ما تاسو له د برکت او لعنت په مینځ کښې خوښه درکړې ده. کله چې په تاسو باندې دا ټول کارونه شوي وي او تاسو د هغه قومونو په مینځ کښې اوسېږئ چرته چې مالک خدای ستاسو خدای پاک خواره واره کړی یی، نو تاسو به هغه خوښه رایاده کړئ چې ما درکړې ده. (۲) که تاسو او ستاسو اولاد مالک خدای ته راواپس شئ او د زړه د اخلاصه د هغه حکمونه ومنئ کوم چې نن زه درکوم، (۳) نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به په تاسو رحم وکړی. هغه به تاسو واپس د هغه قومونو نه راوولی چرته چې هغه تاسو خواره واره کړی یی او هغه به بیا تاسو نېک بخته کړی. (۴) که د دنیا آخری سر ته هم لېږلې شوي یی، نو مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو راغونډ کړی او واپس به مو راوولی، (۵) هغه به تاسو هغه ملک ته راوولی چرته چې ستاسو پلار نیکه اوسېدل او دا به قبضه کړئ. او هغه به تاسو نور هم کامیاب کړی او تاسو به په شمېر کښې د خپل پلار نیکه نه هم زیات کړی. (۶) مالک خدای ستاسو خدای پاک به ستاسو او ستاسو د اولاد زړونه بدل کړی، نو تاسو به د زړه د اخلاصه د هغه سره مینه کوئ او په هغه ملک کښې به تاسو ژوند تېروئ. (۷) مالک خدای به دا ټول لعنتونه ستاسو په دشمنانو واچوی، چې هغوی ستاسو نه کرکه کوله او تاسو یې کړولی یی، (۸) او تاسو به بیا د هغه فرمانبرداري کوئ او د هغه ټول حکمونه به منئ کوم چې نن زه درکوم. (۹) مالک خدای به تاسو په هر کار کښې کامیابوی،

ستاسو به ډېر اولاد او ډېر څاروی وی او ستاسو پتی به ډېر فصلونه پېدا کوی.

هغه به ستاسو په کامیابولو باندې دومره خوشحاله وی لکه څنگه چې هغه ستاسو د پلار نیکه په کامیابولو خوشحاله وو، (۱۰) خو تاسو به د هغه تابعداری کوئ او د هغه په ټولو حکمونو به عمل کوئ کوم چې د هغه د شریعت په دې کتاب کښې لیکلی دی. تاسو به د زړه د اخلاصه هغه ته راوگرځئ. (۱۱) نن چې زه کوم حکم درکوم هغه ډېر گران نه دی او نه ستا د وس نه بهر دی. (۱۲) دا خو څه په آسمان کښې نه دی. چې تاسو به داسې ووايئ چې څوک پاس آسمان ته ختلې شی، او مونږ له به یې راکوز کړی، چې مونږ یې واورو او عمل پرې وکړو؟ (۱۳) نه دا د سمندر نه پورې غاړه دی. تاسو به دا نه وایئ چې څوک به د سمندر نه پورې وځی چې مونږ له یې راوړی، چې مونږ یې واورو او عمل پرې وکړو؟ (۱۴) بلکې هغه پېغام تاسو سره نزدې دی، دا ستاسو په شونډو او ستاسو په زړه کښې دی، چې عمل پرې وکړئ. (۱۵) گورئ زه نن ستاسو په وړاندې یو طرف ته ژوند او خوشحالی ږدم او بل طرف ته مرگ او تباهی ږدم چې تاسو به څه خوښوئ. (۱۶) که تاسو د مالک خدای خپل خدای پاک حکمونه ومنئ، کوم چې نن زه درکوم، که تاسو د هغه سره مینه کوئ، د هغه په لارو تلل کوئ او د هغه په ټول قانون عمل کوئ، نو تاسو به کامیاب شی او د ډېرو خلقو قوم به شی. مالک خدای ستاسو خدای پاک به تاسو له په هغه ملک کښې برکت درکړی چې تاسو یې قبضه کوئ. (۱۷) خو که تاسو د هغه نه واوړئ او د هغه فرمانبرداری نه کوئ او د نورو معبودانو د عبادت دپاره یې لارې کول کوئ، (۱۸) نو تاسو به تباہ شی، زه نن تاسو له خبردارۍ درکوم. تاسو به په هغه ملک کښې ډېره موده تېره نه کړئ کوم چې د اردن نه پورې دی چې تاسو یې قبضه کوئ. (۱۹) زه نن تاسو له د ژوند او مرگ، د خدای پاک د برکت او د خدای پاک د لعنت په مینځ کښې فېصله په تاسو پرېږدم او زه آسمان او زمکې ته وایم چې د هغې گواه وی چې تاسو یې خوښوئ. ژوند خوښ کړئ. (۲۰) د مالک خدای خپل خدای پاک سره مینه کوئ، د هغه فرمانبرداری کوئ او د هغه وفادار شی نو بیا به تاسو او ستاسو

اولاد په هغه مُلک کښې ډېره موده تېره کړې چې هغه ستاسو پلار نیکه، ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره د ورکولو وعده کړې ده.

د حضرت یسوع د حضرت موسی په ځای کار کول

۳۱ (۱) نو موسی د بنی اسرائیلو سره خپلې خبرې جاري وساتلې، (۲) او وې فرمائیل چې، ”زه اوس د یو سل او شلو کالو یم او زه نور ستاسو د مشرۍ جوگه نه یم. او مالک خدای ما ته دا هم فرمائیل دی چې زه به د اردن نه پورې نه ووځم. (۳) مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله ستاسو نه مخکښې پورې وځي او هغه قومونه به تباہ کړي چې هلته اوسېږي، نو تاسو به د هغوی مُلک قبضه کړئ، او یسوع به ستاسو مشر وي، لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیل دی. (۴) مالک خدای به هغه خلق هغه شان تباہ کړي، لکه څنگه چې هغه د اموریانو بادشاهان سیحون او عوج تباہ کړي وو او د هغوی مُلک یې تباہ کړو. (۵) مالک خدای به تاسو له په هغوی باندې فتح درکړي او تاسو به د هغوی سره خامخا هم هغه شان کار کوئ لکه څنگه چې ما درته وئیلی دی. (۶) تکره او زړور اوسئ. د هغوی نه مه یرېږئ. مالک خدای ستاسو خدای پاک به په خپله تاسو سره وي. هغه به کله هم تاسو سره بې وفایي ونه کړي او نه به مو یواځې پرېږدي.“ (۷) بیا موسی یسوع راوغوښتلو او د ټولو بنی اسرائیلو په مخکښې یې هغه ته وفرمائیل، ”تکره او زړور اوسه، ته هغه کس یې چې د دې خلقو رهنمائی به کوې چې هغه مُلک قبضه کړي چې مالک خدای یې د هغوی پلار نیکه سره وعده کړې ده. (۸) مالک خدای به په خپله ستاسو لارښودنه کوي او هغه به تاسو سره وي. هغه به کله هم تاسو سره بې وفایي ونه کړي او نه به مو یواځې پرېږدي، نو یرېږئ مه او حوصله مه بائیلی.“

په هر اوؤم كال د شريعت لوستل

٩ نو موسى د خدائ پاک قانون وليکلو او دا يې هغه ليوې امامانو، کومو چې د مالک خدائ د لوظ صندوق وړلو او د بنی اسرائیلو مشرانو له يې ورکړو. ١٠ هغه هغوئ له حکم ورکړو، ”د هر اوؤم كال په آخر کښې يعنې کله چې د قرضونو د معاف کولو كال راځي، نو د جونگړو په اختر کښې دا په اوچت آواز سره وايي. ١١ دا ټولو بنی اسرائیلو ته وايي کله چې هغوئ د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک د عبادت دپاره، د عبادت هغه يو ځای ته راشي. ١٢ سړی، ښځې، ماشومان او مسافر چې ستاسو په ښارونو کښې اوسيږي، دا ټول راوغواړه، چې هغوئ دا واورې او د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک نه یرېدل زده کړي او چې د هغه د قانون په ټولو خبرو پوره عمل کوي. ١٣ نو ستاسو هغه اولاد چا چې هيڅکله د مالک خدائ ستاسو خدائ پاک قانون نه دې اورېدلی نو هغوئ به يې واورې. نو هغوئ به د هغه فرمانبرداري زده کړي چې هغوئ په هغه ملک کښې تر کومې پورې اوسيږي چې هغه د اردن نه پورې دې او تاسو يې قبضه کوئ.“

حضرت موسى ته د مالک خدائ آخری نصيحت

١٤ بيا مالک خدائ موسى ته وفرمائيل، ”ستا د مرگ ورځې رانزدې دي. يشوع راوغواړه او مقدسې خېمې ته يې راوله، چې هلته هغه ته نصيحت وکړم.“ نو موسى او يشوع خېمې ته لاړل، ١٥ او مالک خدائ هلته د ورځې د ستن په شکل کښې څرگند شو چې د خېمې د دروازې په خوله کښې ولاړه وه. ١٦ مالک خدائ موسى ته وفرمائيل، ”ستا د مرگ نېټه پوره کېدونکې ده او د خپل پلار نيکه سره به يو ځای شې او ستا د مرگ نه پس به خلق زما نه نافرمانه شي او هغه لوظ به مات کړي چې ما د هغوئ سره کړې دې. هغوئ به ما پرېږدي او د هغه ملک د غېرو معبودانو عبادت به وکړي چې کوم ته هغوئ ورننوځي. ١٧ نو بيا به زه هغوئ ته په قهر شم، زه به هغوئ پرېږدم او هغوئ به تباه شي. ډېر

سخت افتونه به په هغوی راشی، نو هغوی ته به پته ولگی چې په هغوی باندې داسې ځکه کیږي چې زه یعنې خدای پاک نور د هغوی مل نه یم. (۱۸) نو په هغه وخت به زه د هغوی نه مخ واړوم، ځکه چې هغوی به بد عمل کړي وی او د نورو معبودانو عبادت به یې کړي وی. (۱۹) اوس دا سندره ولیکه. دا د بنی اسرائیلو خلقو ته وښایه او ور زده یې کړه، نو چې دا د هغوی خلاف د گواه په شان وی. (۲۰) زه به هغوی هغه ملک ته بوځم چې زرخېز او آباد دی، لکه څنگه چې ما د هغوی د پلار نیکه سره وعده کړې ده. هغوی چې څومره خوراک غواړي نو هلته به ورته ملاوېږي او هغوی به په آرام سره ژوند تېروي. خو هغوی به واوړي او د نورو معبودانو عبادت به وکړي. زما نه به هغوی منکر شي او زما لوظ به مات کړي، (۲۱) او کله چې په هغوی باندې سخت افتونه او مصیبتونه راشي نو دا سندره به د هغوی خلاف گواه وي، ځکه چې د هغوی اولاد به دا نه هېروي. ما ته د هغوی د ارادې پته ده چې هغوی مې لا وعده کړي شوی ملک ته راوستلی هم نه دی. (۲۲) نو هم په هغه ورځ موسی دا سندره ولیکله او په بنی اسرائیلو باندې یې زده کړه. (۲۳) بیا مالک خدای د نون زوی یسوع سره خبرې وکړې او ورته یې وفرمائیل، ”تکره او زړور اوسه. ته به اسرائیلیان هغه ملک ته بوځي چې ما د هغوی سره د هغې وعده کړې ده او زه به ستا مل یم.“ (۲۴) نو موسی د خدای پاک مکمل حکمونه په یو کتاب کښي ولیکل. (۲۵) کله چې هغه اوزگار شو، نو هغه لیویانو امامانو ته وفرمائیل کوم چې د مالک خدای د لوظ صندوق مشران وو، (۲۶) ”د خدای پاک د قانون دا کتاب واخلي او د مالک خدای ستاسو خدای پاک د لوظ صندوق په خوا کښي یې کېږدي، چې دا د خپلو خلقو خلاف د یو گواه په شان وي. (۲۷) ما ته پته ده چې هغوی څومره ضدی او سرکشه دي. هغوی زما په ژوند کښي د مالک خدای خلاف بغاوت کړي دي او زما د مرگ نه پس به هغوی نور بغاوت هم کوي. (۲۸) د قبیلو ټول مشران او آفسران زما په وړاندې راغونډ کړي، چې زه هغوی ته دا خبرې وښایم، زه به آسمان او زمکه د هغوی خلاف گواهان جوړ کړم. (۲۹) ما ته پته ده چې زما د

مرگ نه پس به خلق بدعمله شی او چي ما خه ورته بنودلی دی د هغې نه به منکر شی. او په راتلونکي وخت کښې به هغوی د افت سره مخامخ شی، خکه چي هغوی به مالک خدای په قهر کړی وی د هغه کارونو په وجه چي هغه منع کړی دی.

د موسی سندرہ

۳۰) بیا موسی حمد ووئیلو او د بنی اسرائیلو ټول قوم ورته غوږ اېښی وو.

۳۲) ۱) اے آسمانونو. ما ته غوږ کېږدئ او زه به خبرې وکړم، اے زمکې زما د خولې خبرې واوره. ۲) زما تعلیمات به د باران په شان راپرېوځي، او زما پیغام به د پرځي په شان راکوزېږي. پرېږده چي زما خبرې په تازه وښو باندې د باران په شان راپرېوځي، او چي د نري باران په شان په شنو بوټو باندې وورېږي. ۳) زه به د مالک خدای د نوم بیان وکړم، زمونږ د خدای پاک لوی بیان کړی. ۴) مالک خدای طاقتور ساتونکې دے، د هغه کارونه مکمل دی او د هغه هر کار د انصاف دے، ستاسو خدای پاک وفادار او رښتونې دے، هغه صادق او انصاف کوونکې دے. ۵) خو تاسو بې وفا یی او د دې لائق نه یی چي د هغه خلق شی، تاسو گناهگار او دوکه باز قوم یی. ۶) تاسو د مالک خدای سره داسې کوئ، اے کم عقلو او بې شعوره خلقو. هغه ستاسو پلار دے، هغه ستاسو خالق دے، هغه تاسو جوړ کړی او آباد یې کړی. ۷) تاریخ ته وگورئ، هغه وخت چي پخوا تېر شوی دے، د خپل پلار نیکه نه تپوس وکړی نو هغه به درته ووائی چي خه شوی وؤ، د خپلو مشرانو نه تپوس وکړی، هغوی به مو د تېرې زمانې نه خبر کړی. ۸) خدای تعالی قومونو له خپل خپل میراث ورکړو، کله چي هغه فېصله وکړه چي قومونه به په کوم کوم ځای کښې اوسېږي، چي هر یو قوم د خپل هغه معبود سره اوسېږي چي هغه ورله خوښ کړی وی، ۹) خو د یعقوب اولاد هغه د خپل ځان دپاره خوښ کړو. ۱۰) هغه هغوی په بیابان کښې

پېدا کړل چې سرگردانه گرځېدل، چې يوه خوشې او اوچه صحرا وه. هغه هغوی
 بچ کړل او پام يې ورباندې وکړو، لکه چې هغه يې د سترگو تور وی. (۱۱) لکه چې
 يو باز خپل بچی ته د الوتلو چل ښائی، او په حفاظت سره يې په خورو وزرو
 کښې نيسي، مالک خدای اسرائيليان د غورزېدو نه وساتل. (۱۲) يواځې مالک
 خدای د خپلو خلقو لارښودنه وکړه د هغه سره د پردی خدای مدد نه وو. (۱۳)
 هغه دا موقع ورکړه چې په اوچتو ملکونو حکومت وکړي، او هغوی له يې د پټو د
 فصلونو خوراک ورکړو په هغوی يې د يو گټ نه شات وخوړل، د کاني په شان
 سختې زمکې نه يې د زيتونو تېل ورکړل. (۱۴) د رمو نه يې ماسته او پي او د
 گڼوړی لم ورکړل، د بسن ښه گڼوړی او چېلی او ښه غنم يې ورکړل. د انگورو
 رس نه تاسو مې وڅښل. (۱۵) د مالک خدای خلق مالداره شول، خو سرکشه
 وو، هغوی څاربه او په خوراک ماړه وو. هغوی خدای پاک خپل خالق پرېښودو
 هغوی د خپل طاقتور خلاصوونکي نه منکر شول. (۱۶) د هغوی بت پرستی د
 مالک خدای غېرت رابېدار کړو، د هغوی حرام کار هغه په قهر کړو. (۱۷) هغوی
 پيريانو ته قربانۍ وکړې او خدای پاک ته يې ونه کړې، هغه معبودان چې هغوی نه
 دی پېژندلی، هغه معبودان چې اوس اوس راوتلی دی چې ستاسو پلار نيکه د دې
 نه هيڅکله نه دی یرېدلی، (۱۸) هغوی خپل خدای پاک خپل خلاصوونکې هېر
 کړو، چا چې هغوی له ژوند ورکړې وو. (۱۹) کله چې مالک خدای دا وليدل،
 هغه په قهر وو او د خپلو زامنو او لوڼو نه منکر شو. (۲۰) هغه وفرمائيل، ”زه به د
 هغوی نه مخ واړوم، بيا به زه وگورم چې په هغوی باندې څه کيږي، ځکه چې هغه
 يو ضدی نسل دی، څوک چې بې وفا دی. (۲۱) د خپلو غلطو بتانو په وجه هغوی
 زه په قهر کړې يم، د بې کاره معبودانو په وجه هغوی زما غېرت راپارولې دي،
 زه به هغوی د هغه خلقو په وجه په حسد کړم څوک چې قوم نه دی، نو زه به د يو
 کم عقل قوم په ذريعه هغوی په قهر کړم، (۲۲) زما قهر به د اور په شان لمبې
 ووهي او په زمکه باندې هر څيز به وسوزوي. دا به لاندې دنيا ته ورسېږي او د
 غرونو بېخونه به تباه کړي. (۲۳) زه به په هغوی باندې نه ختمېدونکي افتونه راولم

او د هغوی خلاف به خپل ټول غشی استعمال کړم. (۲۴) هغوی به د لوړې او تېې نه مړه شی، هغوی به په دې سختو وباگانو مړه شی. زه به ځنگلی ځناور ورولبړم چې په هغوی حمله وکړی، او زهرژن ماران به ورولبړم چې هغوی وچيچی. (۲۵) د جنگ په وجه به په کوڅو کښې مړی پراته وی، په کورونو کښې به یره وی. پېغلې او ځوانان به مړه شی، نه به ماشومان او نه به سپین ږیری بچ شی. (۲۶) ما به هغوی ببخی تباہ کړی وی، نو هیڅ څوک به هغوی نه یادوی. (۲۷) خو د هغوی دشمنان ما داسې لافو وهلو ته پرې نه ښودل چې هغوی زما خلقو له شکست ورکړې وې، ځکه چې هغوی ما په خپله ختم کړی دی. (۲۸) بنی اسرائیل یو داسې قوم دے چې شعور نه لری، هغوی ببخی عقل نه لری. (۲۹) کاش چې هغوی هوښیار وې او په دې باندې پوهېدلې، کاش چې هغوی په خپل انجام باندې پوهه شوی وې. (۳۰) ولې زرو کسانو د یو کس نه شکست وخوړو، او ولې لسو زرو صرف دوه کسانو نه شکست وخوړو؟ مالک خدای، د هغوی خدای پاک، هغوی پرېښی وو، خدای تعالی د هغوی نه مخ اړولې وو. (۳۱) د هغوی دشمنانو ته پته ده چې د هغوی معبودان کمزوری دی، د بنی اسرائیلو د خدای پاک په شان طاقتور نه دی. (۳۲) د هغوی دشمنان د سدوم او عموره په شان خراب شوی دی، هغوی د داسې باغونو په شان دی چې تراخه او زهرژن انگور نیسی، (۳۳) د داسې میو په شان چې د مارانو د زهرو نه جوړ وی. (۳۴) د مالک خدای په یاد دی چې د هغوی دشمنانو څه کړی دی، هغه د صحیح وخت انتظار کوی چې هغوی له سزا ورکړی. (۳۵) مالک خدای فرمائی چې بدل اخستل زما کار دے، بدل به زه اخلم. نو هغه وخت به راشی چې هغوی به راوغورزیږی، او د هغوی د تباہۍ ورځ نږدې ده. (۳۶) مالک خدای به خپل خلق بچ کړی کله چې هغه وویښی چې د هغوی طاقت ختم شو. هغه به په هغوی رحم وکړی څوک چې د هغه خدمت کوی، کله چې وگوری چې هغوی څومره بې مددگار دی. (۳۷) نو مالک خدای به د خپلو خلقو نه تپوس وکړی، ”هغه تکره معبودان چرته دی چې تاسو پرې یقین لرلو؟ (۳۸) تاسو د خوراک دپاره هغوی له د خپلو قربانو وازگه

ورکوله او د څښلو دپاره مو ورته مے پېش کول. اوس هغوی دې راشی او ستاسو مدد دې وکړی، هغوی دې ستاسو بچ کولو دپاره رامنډه کړی. (۳۹) زه او یواځې زه خدای پاک یم، بل یو هم حقیقی خدای نشته. زه مړه کول او ژوندی کول کوم، زه زخمی کول او روغول کوم، او هیڅ څوک زما د کارونو مخالفت نه شی کولی. (۴۰) څنگه چې په حقیقت سره زه ژوندی خدای پاک یم، زه خپل لاس اوچتوم او په خپل ذات قسم خورم (۴۱) چې زه به خپله ځلېدونکې توره تېره کړم او وبه گورم چې انصاف وشي. زه به د خپلو دشمنانو نه بدل واخلم او هغوی له به سزا ورکړم چې څوک زما نه نفرت کوی. (۴۲) زما غشی به د هغوی په وینه کېنې پوب شي، او زما توره به هغه ټول ووژنی څوک چې زما مخالفت کوی. څوک چې زما خلاف جنگ کوی زه هغه یو کس هم نه پرېږدم. تر دې پورې چې زخمیان او قېدیان به هم مړه شي. (۴۳) قومونو، تاسو د مالک خدای د خلقو صفت وکړئ، مالک خدای هغه هر چا له سزا ورکوی چې څوک هغوی ووژنی. هغه د خپلو دشمنانو نه بدله اخلي او د خپلو خلقو د زمکې کفار ادا کوی. (۴۴) موسی او د نون زوی یسوع د دې حمد ټولې خبرې بیان کړې، د دې دپاره چې د بنی اسرائیلو خلق یې واورى.

د حضرت موسی وصیت

(۴۵) کله چې موسی د خدای پاک خبرې د خلقو سره ختمې کړې، (۴۶) هغه دا هم وفرمائیل، ”ما چې نن کومې خبرې تاسو سره کړې دی دا ټولې په زړه کېنې واچوئ. د یو حکم په توګه یې خپلو بچو ته وېسایئ چې هغوی د دې نصیحتونو هره خبره ومنی. (۴۷) دا د لارښودنې هسې تشې خبرې نه دی، دا ستاسو د ژوند خبرې دی. دا ومنئ نو تاسو به په هغه ملک کېنې پېره موده تېره کړئ چې د اردن سیند نه پورې دے او تاسو یې قبضه کوئ.“ (۴۸) هم په هغه ورځ مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۴۹) ”د موآب په ملک کېنې د عباریم غرونو ته لاړ شه چې د یریحو ښار ته مخامخ دے، د نبو غره ته وخېژه او د کنعان ملک ته وګوره

کوم چې زه بنی اسرائیلو له ورکوم. (۵۰) ته به په هغه غر باندې مړ شي لکه څنگه چې ستا ورور هارون د حور په غره باندې مړ شوې وو، (۵۱) ځکه چې د بنی اسرائیلو په مخکېني تاسو دواړو زما سره بې وفائي وکړه. کله چې تاسو د صین په صحرا کېنې چې د قادیس ښار سره نږدې دے، د مریبه د چینو سره وئ، نو د خلقو په مخکېني تاسو زما سپکاوې وکړو. (۵۲) تاسو به د یو لړې ځای نه هغه ملک وگورئ، خو تاسو به هغه ملک ته ورننه نه وځئ کوم چې زه بنی اسرائیلو له ورکوم.

د حضرت موسی بنی اسرائیلو دپاره برکت غوښتل

۳۳ (۱) دا هغه برکتونه دي چې د خدای پاک پېغمبر موسی یې د خپل مرگ نه مخکېني د بنی اسرائیلو دپاره اعلان وکړو. (۲) هغه وفرمائیل، ”مالک خدای د سینا غر نه راغلو، هغه په اډوم باندې د نمر په شان راوختلو او د فاران غر نه په خپلو خلقو باندې وځلېدو. لس زره فرښتې د هغه سره وې، او په بنی لاس کېنې یې د اور لمبه وه. (۳) مالک خدای د خپلو خلقو سره مینه کوی او هغه د خپلو مقدسینو حفاظت کوی. نو هغوی د هغه په نقش قدم روان دي او د هغه حکمونه مني. (۴) د هغه قانون منو چې موسی مونږ له راکړې دے، چې دا زموږ د قوم د ټولو نه قیمتي سرمایه ده. (۵) مالک خدای د خپلو خلقو بنی اسرائیلو بادشاه شو کله چې د هغوی قبیلې او مشران یو ځای راغونډ وو.“

(۶) موسی د روبین قبیلې په حقله داسې وفرمائیل، ”روبین دې ژوندې وی او هیڅکله دې نه مری، اګر چې د هغوی خلق لږ دی.“

(۷) د یهوداه قبیلې په حقله هغه وفرمائیل، ”مالکه خدایه، د مدد دپاره د هغوی چغې واوره، هغوی یو ځل بیا د نورو قبیلو سره یو موټې کړه. مالکه خدایه، د هغوی دپاره وجنگېږه، او د هغوی د دشمنانو خلاف د هغوی مدد وکړه.“

۸ د لیوی قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالِکهُ خُدايه، تَه خپله رضا د اُوریم او تمیم په ذریعه څرگندوی د خپلو وفادارو خِدْمَتگارانو، لیویانو په ذریعه، هغوی تا په مسه کښې و آزمائیل او د مریبه چینو سره دې رښتونی ثابت کړل. ۹ هغوی تا ته د مور پلار، وروڼو او بچو نه هم زیاته وفاداری وښودله. هغوی ستا حُکْمونه ومنل او هغوی ستا د لوظ وفادار وو. ۱۰ هغوی به ستا خلقو ته وښائی چې ستا د قانون تابعداری وکړی، هغوی به ستا په قربان گاه باندې قربانی پېش کړی. ۱۱ مالِکهُ خُدايه، د هغوی د قبیلې مدد وکړه چې تکره شی، د هغوی د کارونو نه خوشحاله شه. د هغوی دشمنان ختم کړه، او مَه یې پرېږده چې بیا سر راپورته کړی.“

۱۲ د بنیامین قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”دا هغه قبيله ده چې مالِک خُداي ورسره مینه کوی او ساتنه یې کوی، هغه ټوله ورځ د هغوی حِفَاضَت کوی، او هغه د هغوی په مینځ کښې اوسېږی.“

۱۳ د یوسف قبیلې په حقله هغه و فرمائیل، ”مالِک خُداي دې د باران سره د هغوی مُلک له برکت ورکړی او لاندې د زمکې نه د اوبو برکت ورکړی. ۱۴ مالِک خُداي دې د هغوی مُلک له په نمر پخو شوو مېوو سره برکت ورکړی، د هغوی مُلک دې د هر موسم د پېرو ښو مېوو سره ښه کړی. ۱۵ د هغوی پخوانی غرونه دې د ښو مېوو په ونو باندې ښه شی. ۱۶ د هغوی مُلک دې د ټولو نعمتونو نه پک شی، مالِک خُداي دې د خپل خبر سره هغوی له برکت ورکړی، چا چې د سوزېدونکې بوټی نه خبرې وکړې. دا برکتونه دې د یوسف په قبيله نازل شی، ځکه چې هغه د خپلو وروڼو نه اوچت وو. ۱۷ یوسف د غوږی په شان طاقت لری، د ځنگلی غوږی د ښکرو په شان دی. د هغه ښکرونه د منسی زرگونو خلق دی او د اِفرائیم لس زره په زرگونو خلق دی. د دې ښکرو سره هغه قومونه وهی او د دُنیا آخری سرونو ته یې رسوی.“

١٨ د زبولون او يساكار قبيلو په حقله هغه وفرمائيل، ”زبولون دې په سمندري کاروبار کښې مالداره شى، او د يساكار دولت دې په کور کښې زيات شى. ١٩ هغوى مسافر خپل غره ته رابلى او هلته صحيح قربانۍ پېش کوى. هغوى ته د آباد سمندر نه دولت ملاوېږي او د شگو نه ورته پټه خزانه ملاوېږي.“

٢٠ د جاد قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”د خدائ پاک ثناء صفت دې وى، چا چې د هغوى علاقه لويه کړه. جاد د ازمرى په شان انتظار کوى چې د ښکار مټ او کوپړۍ غوڅه کړي. ٢١ هغوى د خان دپاره د ټولو نه ښه زمکه واخستله، د يو مشر برخه د هغوى په حواله شوه. هغوى د مالک خدائ حکمونه او قانون ومنلو کله چې د بنى اسرائيلو مشران يو خائ راغونډ وو.“

٢٢ د دان قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”دان د يو خوان ازمرى په شان دى، چې د بسن نه ټوپ وهى.“

٢٣ د نفتالى قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”د نفتالى سره د مالک خدائ د نېکۍ پېر برکت دى، د هغوى ملک به په جنوب کښې د گليل ډنډ پورې رسيږي.“

٢٤ د آشر قبيلې په حقله هغه وفرمائيل، ”آشر ته د نورو قبيلو نه زيات برکت ورکړى شوى دى. هغه به په خپلو وروڼو کښې د ټولو نه گران وى، او د زيتونو ونې به د هغه په ملک کښې ښې ډېرې وى. ٢٥ د هغه د ښارونو دې د اوسپنې په دروازو سره حفاظت وشى، او هغه دې همېشه په امن کښې ژوند تېروي. ٢٦ اې بنى اسرائيلو، ستاسو د خدائ پاک په شان خدائ نشته، د خپل شان سره هغه پاس په آسمان کښې دى، ستاسو د مدد دپاره هغه په ورځو سور راځي. ٢٧ خدائ پاک همېشه ستاسو د حفاظت خائ دى، د هغه ابدى قوت به ستاسو مدد کوى. تاسو چې مخ په وړاندې ځئ نو هغه ستاسو دشمنان شړي، او تاسو ته يې وفرمائيل چې، هغوى ټول تباه کړي.“

٢٨ نو د يعقوب اولاده، په امن سره اوسېږي، په هغه ملک کښې په حفاظت کښې اوسې چې د غلې او د ميو نه ډک دې، چرته چې د آسمان نه پرځه زمکه اوبه کوي. ٢٩ اسرائيلو، تاسو څومره خوشحاله يئ. ستاسو په شان هيڅ څوک هم نشته، يو داسې قوم چې مالک خدای خلاصون ورکړې دې. مالک خدای په خپله ستاسو ډال او ستاسو توره دې، چې ستاسو حفاظت وکړي او تاسو له فتح درکړي. ستاسو دشمنان به راشي او د رحم دپاره به سوال کوي، او تاسو به هغوی د پښو لاندې کړئ.

د حضرت موسی په حق رسېدل

٣٤ بيا موسی د موآب د مېدانونو نه د نبو غره ته وختلو، کوم چې د پښو غر سر ته چې يريحو ته مخامخ دې، او هلته مالک خدای هغه ته هغه ټول ملک وښودلو يعنې د دان ښار پورې د جلعاد علاقه يې ورته وښودله، ٢ د نفتالی ټوله علاقه، د افرائيم او منسی علاقې، د مديتراني د سمندر پورې د يهوداه علاقه، ٣ د صحرا برخه، او هغه مېدان چې د ضعر نه د يريحو پورې رسيږي، چې د کجورو د ونو ښار دې. ٤ بيا مالک خدای موسی ته وفرمائيل، ”دا هغه ملک دې چې ما د دې وعده د ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره کړې ده چې د هغوی اولاد له به يې ورکوم. ما د دې کتلو ته پرېښودې خو هلته تلو ته به دې نه پرېږدم.“ ٥ نو چې څنگه مالک خدای فرمائيلي وو چې موسی د مالک خدای خدمت کوونکې هلته به د موآب په ملک کښې مری نو هم هغه شان وشول. ٦ نو هغه هغه د بيت فغور ښار ته مخامخ د موآب په ملک کښې په يو مېدان کښې ښخ کړو، خو تر ننه پورې د هغه د ښځېدو صحيح ځای پته هيچا ته نشته. ٧ موسی د يو سل او شلو کالو په عمر کښې وفات شو، هغه په هغه وخت هم د مخکښې په شان تکړه وو او د هغه د سترگو نظر ټيک وو. ٨ بنی اسرائيل دېرش ورځې د موآب په مېدانونو کښې په هغه پسې غمژن وو، ٩ د نون زوی

يشوع د إلهامی حکمت نه پک شو، ځکه چې موسی هغه مقرر کړې وو چې د
 هغه په ځای کار کوي. بنی اسرائیلو د يشوع تابعداری وکړه او هغه حکمونه یې
 پوره کړل چې مالک خدای د موسی په ذریعه هغوی له ورکړی وړو. (۱۰) نو په
 اسرائیلو کښې هیڅکله د موسی په شان پیغمبر نه دے پیدا شوی، چې مالک
 خدای مخامخ د هغه سره خبرې وکړي. (۱۱) مالک خدای موسی د دې دپاره
 ملک مصر ته ولېږلو چې د فرعون او د هغه د درباریانو خلاف داسې معجزې او
 عجیبه کارونه ښکاره کړي. (۱۲) بل یو پیغمبر هم داسې لوی لوی او یروونکی
 کارونه نه دی کړي لکه چې موسی د ټولو بنی اسرائیلو په وړاندې وکړل.